

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง
เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

นางสาวรัชณี มีพันธ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

สิงหาคม 2558

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง
เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

นางสาวรัชณี มีพันธ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
สิงหาคม 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

**READINESS FOR ASEAN COMMUNITY OF GRADUATE
SCHOOLS OF RAJABHAT UNIVERSITIES IN THE
LOWER NORTHERN REGION**

MISS RATCHANEE MEEPUN

**THIS THESIS IS A PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION
(URBAN AND RURAL COMMUNITY ADMINISTRATION
AND DEVELOPMENT) UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY**

AUGUST 2015

COPYRIGHT BELONGS TO UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY

บทคัดย่อ

- ชื่อวิทยานิพนธ์** : ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์** : นางสาวรัชณี มีพันธ์
- ชื่อปริญญา** : รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารและพัฒนาประชาคม
เมืองและชนบท)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

รองศาสตราจารย์พิศมัย หาญสมบัติ	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชภูมิ สีชมภู	กรรมการ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบความพร้อม และหาแนวทางการพัฒนา
ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่
ประชาคมอาเซียน ประชากร คือ ผู้บริหาร บุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย อาจารย์
ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 1,664 คน กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร
บุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย ใช้เทคนิคเลือกแบบเจาะจง ได้จำนวน 37 คน
ส่วนอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ใช้เทคนิคแบบหลายขั้นตอน ได้จำนวน 322
คน รวมทั้งสิ้น 359 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ
การวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการวิจัยพบว่า ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง
เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในภาพรวมพบว่า ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านความรู้
มีความพร้อมมากเป็นลำดับแรก รองลงมาด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านการบริหาร
จัดการ ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามมหาวิทยาลัย มีความพร้อมใน
ด้านความรู้ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05

แนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านความรู้ สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา มีแนวทางการพัฒนาความพร้อม โดยการจัดให้มีการอบรมในด้านภาษาอังกฤษ และภาษาในกลุ่มอาเซียน ให้มากยิ่งขึ้น มีการจัดหลักสูตรเกี่ยวกับอาเซียน ให้กับนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากร ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน เปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน มีแนวทางการพัฒนาความพร้อม โดยสร้างความร่วมมือกับประเทศอาเซียน เพื่อศึกษาหลักสูตรในประเทศอาเซียน ศึกษาความต้องการของนักศึกษาทุกประเทศของอาเซียน จัดทำหลักสูตรที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้ ด้านการบริหารจัดการ การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากรได้ทุ่มเทเป็นทุนศึกษาต่อ/การวิจัยในอาเซียน มีแนวทางการพัฒนาความพร้อม โดยการจัดสรรงบประมาณเพื่อให้คณาจารย์ได้ทุ่มเทเป็นทุนศึกษาต่อ อีกทั้งจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ เพิ่มมากขึ้น การจัดอบรมทางภาษาและส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วม โครงการความร่วมมือระหว่างประเทศและการศึกษาดูงานต่างประเทศ จัดให้ผู้บริหาร พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษาศึกษาดูงาน ณ ประเทศเพื่อนบ้าน

คำสำคัญ : ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ABSTRACT

Thesis title : Readiness for ASEAN Community of Graduate Schools of Rajabhat Universities in the Lower Northern Region

Author : Miss Ratchanee Meepan

Degree : Master of Public Administration (Urban and Rural Community Administration and Development)

Thesis advisor and committee :

Associate Professor Pitsamai Harnsombat	Chairperson
Assistant Professor Dr. Chatphum Sichomphoo	Committee

The study aimed to investigate, compare and examine guidelines to develop readiness for the ASEAN Community of graduate schools of Rajabhat universities in the lower northern region. The population included 1,664 administrators, support personnel and lecturers of graduate schools and graduate students of Rajabhat universities in the lower northern region. The sample of 37 administrators and support personnel was obtained by purposive sampling while the sample of 322 lecturers and graduate students was obtained by multi-stage sampling. The research instruments were a questionnaire and an interview form. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, and ANOVA.

The results showed that the readiness for the ASEAN Community of graduate schools of Rajabhat universities in the lower northern region in the three aspects overall was at a high level, ranging from high to low: knowledge, curriculum and management, respectively. With regard to the comparison of readiness for the ASEAN Community of graduate schools of Rajabhat universities in the lower northern regarding knowledge, curriculum and management region there was a significant difference at .05 level. The guidelines for developing readiness for the ASEAN Community of graduate schools of Rajabhat universities in the lower northern region were: Knowledge- people should be able to speak at least two languages by providing training on English and other ASEAN languages; ASEAN curricula should be provided to students, lecturers

and personnel; Curricula- curricula in great demand of ASEAN markets should be provided; developmental readiness should be incorporated with ASEAN countries; curricula should meet the needs of students in the ASEAN countries. Management- a larger budget should be allocated for educational funds, research and activities; language training should be encouraged; personnel should be encouraged to participate in international projects; administrators, personnel, lectures and students should be encouraged to visit neighboring ASEAN countries.

Keywords : Readiness of graduate schools, support ASEAN community

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์พิศมัย หาญสมบัติ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชภูมิ สีชมภู กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ด้วยการให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่างๆ ตลอดขั้นตอนของการวิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.รติ ธนารักษ์ อาจารย์ ดร.เสถียรภักดิ์ มุขดี อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน และนายวิทยากร อ้วนสะอาด ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นผู้เชี่ยวชาญ แสดงความคิดเห็นแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรยา คำทิพย์ ที่ให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยจนสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้

อนึ่ง ตลอดเวลาของการวิจัย ผู้วิจัย ได้รับกำลังใจและการสนับสนุนจากบิดา มารดา ครอบครัว เสมอมา จนสำเร็จการศึกษา

คุณประโยชน์ใดๆ อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบูรพาจารย์ ที่ได้สั่งสอน อบรมให้ผู้วิจัยสามารถดำรงตน และมาระพยายามศึกษาเล่าเรียนจบบรรลุสำเร็จด้วยดีตลอดมา

รัชณี มีพันธ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
สารบัญตาราง.....	ช
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน.....	9
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อม.....	43
การจัดดำเนินงานบัณฑิตศึกษาและบัณฑิตวิทยาลัย.....	48
บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง.....	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	62
3 ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย.....	73
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	73
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	75
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	76
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	77
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	80
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน.....	83
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคม อาเซียน.....	91
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคม อาเซียน.....	134
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	137
สรุปผลการวิจัย.....	138
อภิปรายผล.....	142
ข้อเสนอแนะ.....	147
บรรณานุกรม.....	149
ภาคผนวก.....	157
ภาคผนวก ก ราชานามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย.....	158
ภาคผนวก ข สำเนาหนังสือราชการ.....	160
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	166
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม.....	178
ประวัติผู้วิจัย.....	182

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรที่ใช้ในศึกษาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน.....	74
2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในศึกษาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน.....	75
3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	80
4 แสดงผลการวิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้.....	83
5 แสดงผลการวิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน.....	85
6 แสดงผลการวิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ.....	87
7 แสดงผลการวิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทุกด้าน.....	90
8 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้.....	91
9 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 1 ความเป็นมา วัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง หลักการพื้นฐานของความร่วมมือ โครงสร้างและกลไกในการดำเนินงาน กฎบัตรอาเซียน และความสำคัญของประชาคมอาเซียน....	95
10 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 2 ความร่วมมือในด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม ของประชาคมอาเซียน.....	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
11 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 4 เศรษฐกิจอาเซียน แนวทางการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ.....	97
12 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 5 การจัดตั้งเขต การค้าเสรีอาเซียนและคุณค่าในการเข้าร่วมเขตการค้าเสรีอาเซียน.....	98
13 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 7 ความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน.....	99
14 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 8 ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน.....	100
15 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 9 ศาสนา วัฒนธรรม เอกลักษณ์ ชาติพันธุ์ และภาษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน.....	101
16 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 10 การพัฒนา ทักษะทางภาษาให้อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร โดยจัดอบรมทางภาษาอาเซียน....	102
17 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 12 ทักษะในการ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้.....	103
18 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ รวมทุกข้อ.....	104
19 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียน การสอน.....	105

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
20 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 5 มีอาจารย์ต่างชาติมาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ใน ประเทศสมาชิกอาเซียน.....	109
21 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 9 พัฒนาการเรียนการสอน โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการ เรียนเพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา.....	110
22 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 10 พัฒนาโสมพะเครื่องข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนเพื่อให้เป็นศูนย์กลางในการ แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสถานศึกษาสมาชิก.....	111
23 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 11 เปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน.....	112
24 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 12 การจัดตั้งศูนย์อาเซียนศึกษา.....	113
25 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 13 จัดกิจกรรมโดยกระทรวงต่างประเทศ เช่นการจัดเสวนาอาเซียน.....	114
26 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 15 มีการสอนค่านิยมหลักไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา.....	115

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
27 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 16 ปรับตำราเรียนและเอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับอาเซียน.....	116
28 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน รวมทุกข้อ.....	117
29 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ.....	118
30 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 1 การบริหารจัดการในรูปแบบคณะกรรมการและ โครงสร้างองค์กรสอดคล้องกับ อาเซียน.....	121
31 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 4 ปรับปรุงอาคารสถานที่ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับ ประชาคมอาเซียน.....	122
32 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 5 จัดห้องสมุด ห้องปฏิบัติการในการค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน.....	123
33 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 6 การสนับสนุนเรื่องงบประมาณในกิจกรรมที่สัมพันธ์กับอาเซียน.....	124
34 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 7 การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากรได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยในอาเซียน...	125

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
35 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 12 ความร่วมมือของมหาวิทยาลัยในการสร้างเครือข่ายการพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับ อาเซียน.....	126
36 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 14 เพิ่มความแข็งแกร่งของสถาบันการศึกษาผ่านทางเครือข่ายสถาบันการศึกษา.....	127
37 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 16 ผู้เรียนสามารถเลือกวิธีการเรียนที่เข้ากับตนเองได้.....	128
38 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 18 สร้างโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถเรียนที่ไหนเวลาใดก็ได้.....	129
39 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ รวมทุกข้อ ปรับตำราเรียนและเอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับอาเซียน.....	130
40 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทุกด้าน.....	131
41 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมด้านความรู้.....	131
42 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	132
43 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมด้านการบริหารจัดการ.....	133
44 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทุกด้าน.....	133

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์กรทั่วโลกต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญตลอดเวลา โดยได้รับผลกระทบโดยตรงจากระบบโลกเสรีอย่างไร้พรมแดนหรือที่เรียกว่า โลกาภิวัตน์ วิวัฒนาการของเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดการแข่งขันระดับโลกซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ทำให้รูปแบบการดำเนินการขององค์กรต่างๆ ต้องมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถที่จะอยู่รอดและประสบความสำเร็จในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงแบบพลวัต องค์กรที่กำลังมองหาหนทางอยู่รอดจะต้องมีความสามารถในการแข่งขันในตลาดต่างประเทศและในทำนองเดียวกันจะต้องสามารถรักษาตลาดในประเทศจากการรุกรานของกลุ่มแข่งขันต่างชาติ ที่นับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ด้วยผู้นำอาเซียนได้ตกลงร่วมมือกันที่จะรวมตัวเป็นประเทศอาเซียนในปี ค.ศ. 2015 (พ.ศ. 2558) เพื่อให้อาเซียนสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นและทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ๆ ในอนาคต พัฒนาการที่สำคัญดังกล่าว ส่งผลให้ทุกประเทศในอาเซียนรวมทั้งประเทศไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านทำให้มีผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการศึกษา องค์กรในประเทศไทยทั้งภาครัฐและเอกชนต้องเตรียมความพร้อมของบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการภายใต้เศรษฐกิจโลกยุคใหม่ และภายใต้ประชาคมอาเซียนให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) (กระทรวงต่างประเทศ, 2556, ออนไลน์) ประกอบไปด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community หรือ APSC) มุ่งให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีระบบแก้ไขความขัดแย้งระหว่างกันได้ดีด้วยดี มีเสถียรภาพอย่างรอบด้าน มีกรอบความร่วมมือเพื่อรับมือกับภัยคุกคามความมั่นคงทั้งรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ๆ เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยและมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) มุ่งให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ และการอำนวยความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน อันจะทำให้ภูมิภาคมีความเจริญมั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนในประเทศอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community หรือ ASCC) เพื่อให้ประชาชนแต่ละประเทศอาเซียนอยู่ร่วมกันภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทร

มีสวัสดิการทางสังคมที่ดี และมีความมั่นคงทางสังคม ซึ่งประเทศสมาชิกได้ขยายความร่วมมือกันอย่างแข็งขันในทุกด้าน มีการเร่งรัดกระบวนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนให้แล้วเสร็จในปี 2558 (กระทรวงต่างประเทศ, 2556. ออนไลน์) และกำลังร่างกฎบัตรอาเซียนเพื่อเป็นแนวทางของอาเซียน ในการรับมือกับสิ่งท้าทายและสถานการณ์ระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งด้านการเมืองความมั่นคง เศรษฐกิจ และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ การรวมอาเซียนให้เป็นหนึ่งเดียวของทั้ง 10 ประเทศ เข้าด้วยกันมีเป้าหมายเพื่อสร้างโอกาสด้านการติดต่อค้าขาย การดำเนินกิจการกับประเทศต่างๆ รวมถึงการขยายโอกาสทางการศึกษา และการประกอบอาชีพ ในการก้าวไปเป็นประชาคมอาเซียน จำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมพร้อมในทุกด้าน แต่ในขณะเดียวกันก็ยังมีปัจจัยต่างๆ ที่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อการก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่สมบูรณ์

การเปิดเสรีการค้าและบริการในอาเซียนจะส่งผลให้การจัดการศึกษาข้ามพรมแดนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนขยายตัวกว้างขวางมากขึ้น ทำให้การเคลื่อนย้ายกำลังคนนักศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาสะดวกขึ้น เกิดการเคลื่อนย้ายองค์ความรู้ ภาษาและวัฒนธรรมระหว่างกัน สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งถือเป็นภารกิจที่สถานศึกษาทุกแห่งต้องคิด ต้องทำ เพราะสถานศึกษาเป็นแหล่งผลิตทรัพยากรบุคคลของประเทศ เพื่อรองรับโลกที่มีการแข่งขันอยู่รอบด้านและกำลังจะเกิดขึ้นภายหลังการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน โดนเฉพาะเรื่องศักยภาพคน ทั้งด้านภาษา ทักษะฝีมือแรงงาน ภาคธุรกิจ การก้าวสู่ประชาคมอาเซียนเป็นการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน การออกนอกประเทศเป็นสิ่งที่จำเป็นและการเข้ามาของประชาคมอาเซียนก็เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าหากเราไม่พร้อมเราก็จะถูกกลืนไปกับประเทศในอาเซียน (กระทรวงต่างประเทศ, 2556. ออนไลน์)

การศึกษาจะมีบทบาทสำคัญที่จะส่งเสริมให้ประชาคมด้านอื่นๆ มีความเข้มแข็ง เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาในทุกๆ ด้าน การขับเคลื่อนความร่วมมือด้านการศึกษาในกรอบอาเซียน ได้ระบุไว้ในแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ประกอบด้วย การจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ การส่งเสริมทุนอาเซียนและเครือข่ายการศึกษา การส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างกัน และการพัฒนาเยาวชนอาเซียน มีความชัดเจนในเป้าหมายของการให้ประชากรอาเซียนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงในปี พ.ศ. 2558 (ชินวรณ์ บุญเกียรติ, 2556. ออนไลน์) การแลกเปลี่ยนการเรียนในสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนในกลุ่มอาเซียนเป็นเวลา 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปี การส่งเสริมความร่วมมือ และการดำเนินงานเครือข่ายรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการส่งเสริมการวิจัยระหว่างสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การจัดทำหลักสูตรอาเซียนศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา การพัฒนาผู้นำ เยาวชนอาเซียนอย่างต่อเนื่อง การดำเนินการแข่งขันระดับเยาวชนด้านต่างๆ เป็นต้น

ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาต้องมีการวางแผนในส่วน of สถาบันอุดมศึกษาทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนและเปิดเสรีการค้าบริการด้านการอุดมศึกษา ในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งจะส่งผลให้บัณฑิตในอนาคตมีคุณภาพระดับสากล และนำประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขันได้ โดยสร้างความร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียนในการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบุคลากรไปยังประเทศเพื่อนบ้านในระยะเริ่มต้น และขยายวงให้กว้างขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนพัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน ทั้งนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จัดทำยุทธศาสตร์แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 (พ.ศ. 2555-2559) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556. ออนไลน์) โดยคำนึงถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2556. ออนไลน์) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่รัฐบาลกำลังดำเนินการอยู่ รวมทั้งนโยบายของรัฐบาล เบื้องต้น สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เสนอ 13 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1. พัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการปฏิรูประบบความรู้ของ สังคมไทย 2. สร้างและกระจายโอกาสทางการศึกษาตั้งแต่เริ่ม ปฏิสนธิ จนตลอดชีวิต 3. ปฏิรูปครูโดยยกฐานะครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง 4. จัดการศึกษาอุดมศึกษา และอาชีวศึกษา ให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน 5. พัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา (ICT in Education) 6. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างทุนปัญญาของชาติ 7. เพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ เพื่อ รองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน 8. การศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ 9. สกัดกั้นยาเสพติดมิให้เข้าสู่สถานศึกษา นักเรียน ครู ผู้บริหาร ห้างไกลยาเสพติด และอบายมุข 10. ปรับภาพลักษณ์นักเรียนอาชีวศึกษา 11. งานศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าฯ และ OTOP 12. ส่งเสริมโครงการครูคืนถิ่น 13. ส่งเสริมประสิทธิภาพโรงเรียนขนาดเล็กเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

เพื่อเป็นกรอบมาตรฐานให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษา และเอื้อประโยชน์สำคัญกับผู้สอนให้มีคุณภาพความรู้ ความเข้าใจ และสมรรถนะด้านศาสตร์การสอน ความเชี่ยวชาญในศาสตร์สาขาวิชาชีพ รวมทั้งมีสมรรถนะในการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และการต่อยอดองค์ความรู้ ตลอดจนมี

สมรรถนะด้านการบริการให้ความรู้หรือประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อประโยชน์แก่สังคมและชุมชน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

บัณฑิตวิทยาลัยเป็นหน่วยงานหนึ่งที่รับผิดชอบการจัดการศึกษา จึงจำเป็นที่จะต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ความเข้าใจและมีการเตรียมการตั้งแต่ปัจจุบัน จะเป็นการเตรียมความพร้อมตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านความรู้ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการ เพื่อให้การเตรียมตัวดังกล่าวเป็นไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ การบริหารงานมีความคล่องตัว มีความพร้อมมากที่สุด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำถามการวิจัย

1. ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นอย่างไร
2. ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในแต่ละมหาวิทยาลัยแตกต่างกันหรือไม่
3. แนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1. ด้านความรู้
2. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน
3. ด้านการบริหารจัดการ

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 10 คน บุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 27 คน อาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 293 คน และ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษา จำนวน 1,334 คน รวมทั้งหมด 1,664 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น

บุคคลที่เกี่ยวข้องกับบัณฑิตวิทยาลัย

1. ผู้บริหาร
2. บุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย
3. อาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา
4. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษา

ตัวแปรตาม

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1. ด้านความรู้
2. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน
3. ด้านการบริหารจัดการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพร้อม หมายถึง การดำเนินกิจกรรม บางสิ่งบางอย่างที่ได้ถูกเตรียมพร้อม ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ใน 3 ด้าน ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านความรู้ หมายถึง ความเข้าใจ ความคิดเห็น ความเชื่อ เกี่ยวกับความเป็นมา วัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง หลักการพื้นฐานของความร่วมมือ โครงสร้างและกลไกในการดำเนินงาน กฎบัตรอาเซียน ความสำคัญ รวมถึงภาษา การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ของประชาคมอาเซียน

1.2 ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน หมายถึง การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรการสอน เป็นภาษาอังกฤษ และภาษาของประเทศเพื่อน จัดทำหลักสูตรอาเซียน และเสริมหลักสูตรในทุกคณะสาขาวิชาในรายวิชาอาเซียน รายวิชาการเปรียบเทียบมิติต่างๆ ในอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่อง เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน การเปิดหลักสูตรหลักสูตรอาเซียน การจัดตั้งศูนย์อาเซียน การใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นภาษาต่างประเทศ ปรับตำราเรียนเกี่ยวกับอาเซียน

1.3 ด้านการบริหารจัดการ หมายถึง การบริหารจัดการในเรื่องของการกำหนดนโยบาย โครงสร้างองค์การ การจัดสรรทรัพยากร อาคารสถานที่ สื่อ และวัสดุอุปกรณ์ การปรับปรุงอาคารสถานที่ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสม การสนับสนุนเรื่องงบประมาณ การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากรได้คู่ยึดเป็นทุนศึกษาต่อ อีกทั้งจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้บริหาร อาจารย์ พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา ความร่วมมือของบุคลากรในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพ ความร่วมมือของมหาวิทยาลัยในการสร้างเครือข่ายการพัฒนาหลักสูตร จัดทำวิจัยร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏด้วยกัน

2. บัณฑิตวิทยาลัย หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารจัดการการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก

3. มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภาคเหนือตอนล่าง หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

4. ประชาคมอาเซียน หมายถึง การรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน รวมถึง

ความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ในระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาคอาเซียน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเป็นประชาคมอาเซียน คือการทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเป็น “ครอบครัวเดียวกัน” ที่มีความแข็งแกร่งและมีภูมิทัศน์ด้านที่ ดี โดยสมาชิกในครอบครัวมีสภาพความอยู่ที่ดี ปลอดภัย และสามารถทำมาค้าขายได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น

5. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่บริหารงานบัณฑิตวิทยาลัย ได้แก่ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย หรือผู้อำนวยการสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา รองผู้อำนวยการสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา หรือผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและการจัดบัณฑิตศึกษา หรือหัวหน้าสำนักงาน รองหัวหน้าสำนักงาน

6. บุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย หมายถึง บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานบัณฑิตวิทยาลัย

7. อาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา หมายถึง บุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ซึ่งมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอน

8. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษา หมายถึง นักศึกษาภาคปกติและนักศึกษาภาคพิเศษ ระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. ทราบถึงแนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

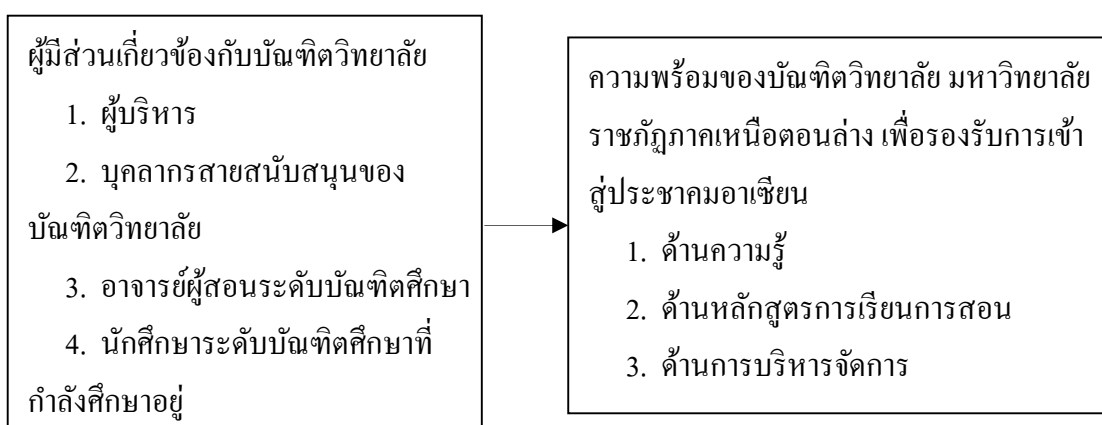
3. สามารถนำผลการวิจัยไปปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพให้ดียิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษา ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน นั้นมีแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัย ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อม
3. การจัดดำเนินงานบัณฑิตศึกษาและบัณฑิตวิทยาลัย
4. บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

“ประชาคมอาเซียน” เป็นเป้าหมายของการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ในระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาคอาเซียน เช่น ภาวะโลกร้อน การก่อการร้าย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเป็นประชาคมอาเซียน คือการทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเป็น “ครอบครัวเดียวกัน” ที่มีความแข็งแกร่งและมีภูมิคุ้มกันที่ดี โดยสมาชิกในครอบครัวมีสภาพความอยู่ที่ดี ปลอดภัย และสามารถทำมาค้าขายได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น

ประชาคมอาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations : ASEAN) (กระทรวงต่างประเทศ. 2556. ออนไลน์) เป็นองค์กรระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ได้ร่วมกันจัดตั้ง สมาคมอาสา (Association of South East Asia) เมื่อเดือน ก.ค. 2504 เพื่อการร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม แต่ดำเนินการไปได้เพียง 2 ปี ก็ต้องหยุดชะงักลง เนื่องจากความผกผันทางการเมืองระหว่างประเทศอินโดนีเซียและประเทศมาเลเซีย จนเมื่อมีการฟื้นฟูสัมพันธภาพทางการทูตระหว่างสองประเทศ จึงได้มีการแสวงหาหนทางความร่วมมือกันอีกครั้ง

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 ส.ค. 2510 หลังจากการลงนามในปฏิญญาสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Declaration of ASEAN Concord) หรือเป็นที่รู้จักกันในอีกชื่อหนึ่งว่า ปฏิญญากรุงเทพ (The Bangkok Declaration)

โดยสมาชิกผู้ก่อตั้งมี 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ซึ่งผู้แทนทั้ง 5 ประเทศที่ร่วมลงนามในปฏิญญากรุงเทพ ประกอบด้วย

1. นายอาดัม มาลิก รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซีย
2. คุณ อับดุล ราซัค บิน ฮุสเซน รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีกลาโหมและรัฐมนตรีกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติมาเลเซีย
3. นายนาซิโซ รามอส รัฐมนตรีต่างประเทศฟิลิปปินส์
4. นายเอส ราชารัตนัม รัฐมนตรีต่างประเทศสิงคโปร์
5. พันเอก (พิเศษ) ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ จากประเทศไทย

หลังจากจัดตั้ง ประชาคมอาเซียนเมื่อ 8 ส.ค. 2510 แล้ว อาเซียนได้เปิดรับสมาชิกใหม่จากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพิ่มเติมเป็นระยะ ตามลำดับได้แก่

1. บรูไนดารุสซาลาม เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 8 มกราคม 2527
2. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 28 กรกฎาคม 2538
3. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 23 กรกฎาคม 2540
4. สหภาพพม่า เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 23 กรกฎาคม 2540
5. ราชอาณาจักรกัมพูชา เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 30 เมษายน 2542

วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งประชาคมอาเซียน

ประชาคมอาเซียน ก่อตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เริ่มแรกเพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และเมื่อการค้าระหว่างประเทศในโลกมีแนวโน้มกีดกันการค้ารุนแรงขึ้น ทำให้อาเซียนได้หันมามุ่งเน้นกระชับและขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจการค้าระหว่างกันมากขึ้น วัตถุประสงค์หลักที่กำหนดไว้ในปฏิญญาอาเซียน (The ASEAN Declaration) มี 7 ประการ ดังนี้

1. ส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคมและวัฒนธรรม
2. ส่งเสริมการมีเสถียรภาพ สันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
3. ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และด้านการบริหาร
4. ส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันในการฝึกอบรมและการวิจัย

5. ส่งเสริมความร่วมมือในด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การค้า การคมนาคม การสื่อสาร และปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิต

6. ส่งเสริมการมีหลักสูตรการศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

7. ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและองค์กรระหว่างประเทศ

กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter)

กฎบัตรอาเซียน เปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญของอาเซียนที่จะทำให้อาเซียนมีสถานะเป็นนิติบุคคล เป็นการวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรให้กับอาเซียน (กระทรวงต่างประเทศ. 2556. ออนไลน์) โดยนอกจากจะประมวลสิ่งที่ถือเป็นค่านิยม หลักการ และแนวปฏิบัติในอดีตของอาเซียนมาประกอบกันเป็นข้อปฏิบัติอย่างเป็นทางการของประเทศสมาชิกแล้ว ยังมีการปรับปรุงแก้ไขและสร้างกลไกใหม่ขึ้น พร้อมกำหนดขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรที่สำคัญในอาเซียนตลอดจนความสัมพันธ์ในการดำเนินงานขององค์กรเหล่านี้ ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนให้สามารถดำเนินการบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนการรวมตัวของประชาคมอาเซียน ให้ได้ภายในปี พ.ศ. 2558 ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันไว้ ทั้งนี้ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองกฎบัตรอาเซียน ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2550 ณ ประเทศสิงคโปร์ ในโอกาสครบรอบ 40 ของการก่อตั้งอาเซียน แสดงให้เห็นว่าอาเซียนกำลังแสดงให้เห็นประชาคมโลกได้เห็นถึงความก้าวหน้าของอาเซียนที่กำลังจะก้าวเดินไปด้วยกันอย่างมั่นใจระหว่างประเทศสมาชิกต่างๆ ทั้ง 10 ประเทศ และถือเป็นเอกสารประวัติศาสตร์ชิ้นสำคัญที่จะปรับเปลี่ยนอาเซียนให้เป็นองค์กรที่มีสถานะเป็นนิติบุคคลในฐานะที่เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล ประเทศสมาชิกได้ให้สัตยาบันกฎบัตรอาเซียน ครบทั้ง 10 ประเทศแล้วเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2551 กฎบัตรอาเซียนจึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธ.ค. 2551 เป็นต้นไป

วัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน

วัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน คือ ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเคารพกฎกติกาในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ กฎบัตรอาเซียนจะให้สถานะนิติบุคคลแก่อาเซียนเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล (intergovernmental organization)

โครงสร้างและสาระสำคัญของกฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรอาเซียน ประกอบด้วยบทบัญญัติ 13 หมวด 55 ข้อ ได้แก่

หมวดที่ 1 ความมุ่งประสงค์และหลักการของอาเซียน

หมวดที่ 2 สถาปนาบุคคลตามกฎหมายของอาเซียน

หมวดที่ 3 สมาชิกภาพ (รัฐสมาชิก สิทธิและพันธกรณีของรัฐสมาชิก และการรับสมาชิกใหม่)

หมวดที่ 4 โครงสร้างองค์กรของอาเซียน

หมวดที่ 5 องค์กรที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

หมวดที่ 6 การคุ้มกันและเอกสิทธิ์

หมวดที่ 7 กระบวนการตัดสินใจ

หมวดที่ 8 การระงับข้อพิพาท

หมวดที่ 9 งบประมาณและการเงิน

หมวดที่ 10 การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน

หมวดที่ 11 อัตลักษณ์และสัญลักษณ์ของอาเซียน

หมวดที่ 12 ความสัมพันธ์กับภายนอก

หมวดที่ 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

กฎบัตรอาเซียนช่วยให้อาเซียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เสริมสร้างกลไกการติดตามความตกลงต่างๆ ให้มีผลเป็นรูปธรรม และผลักดันอาเซียนให้เป็นประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง กฎบัตรอาเซียนช่วยให้อาเซียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ได้อย่างไร มีข้อกำหนดใหม่ๆ ที่ช่วยปรับปรุงโครงสร้างการทำงานและกลไกต่างๆ ของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพิ่มความยืดหยุ่นในการแก้ไขปัญหา เช่น

1. กำหนดให้เพิ่มการประชุมสุดยอดอาเซียนจากเดิมปีละ 1 ครั้ง เป็นปีละ 2 ครั้ง เพื่อให้ผู้นำมีโอกาสหารือกันมากขึ้น พร้อมทั้งแสดงให้เห็นถึงเจตจำนงทางการเมืองที่จะผลักดันอาเซียนไปสู่การรวมตัวกันเป็นประชาคมในอนาคต

2. มีการตั้งคณะมนตรีประจำประชาคมอาเซียนตามเสาหลักทั้ง 3 ด้าน คือ การเมืองความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

3. กำหนดให้ประเทศสมาชิกแต่งตั้งเอกอัครราชทูตประจำอาเซียนไปประจำที่กรุงจาการ์ตา ซึ่งไม่เพียงแต่จะแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจแน่วแน่ของอาเซียนที่จะทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดเพื่อมุ่งไปสู่การรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนในอนาคต และยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปร่วมประชุมและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการประสานงานระหว่างประเทศสมาชิก

4. หากประเทศสมาชิกไม่สามารถตกลงกันได้โดยหลักฉันทามติ ให้ใช้การตัดสินใจรูปแบบอื่นๆ ได้ตามที่ผู้นำกำหนด

5. เพิ่มความยืดหยุ่นในการตีความหลักการ ไม่แทรกแซงกิจการภายใน โดยมีข้อกำหนดว่า หากเกิดปัญหาที่กระทบต่อผลประโยชน์ส่วนร่วมของอาเซียน หรือเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ประเทศสมาชิกต้องหารือกันเพื่อแก้ปัญหา และกำหนดให้ประธานอาเซียนเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

กฎบัตรอาเซียนจะเสริมสร้างกลไกการติดตามความตกลงต่างๆ ให้มีผลเป็นรูปธรรมได้อย่างไร

กฎบัตรอาเซียนสร้างกลไกตรวจสอบและติดตามการดำเนินการตามความตกลงต่างๆ ของประเทศสมาชิกในหลากหลายรูปแบบ เช่น

1. ให้อำนาจเลขาธิการอาเซียนดูแลการปฏิบัติตามพันธกรณีและคำตัดสินขององค์กรระงับข้อพิพาท

2. หากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงต่างๆ ทำให้เกิดข้อพิพาทระหว่างรัฐสมาชิกสามารถใช้กลไกและขั้นตอนระงับข้อพิพาททั้งที่มีอยู่แล้ว และที่จะตั้งขึ้นใหม่เพื่อแก้ไขข้อพิพาทที่เกิดขึ้นโดยสันติวิธี

3. หากมีการละเมิดพันธกรณีในกฎบัตรฯ อย่างร้ายแรง ผู้นำอาเซียนสามารถกำหนดมาตรการใดๆ ที่เหมาะสมว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อรัฐผู้ละเมิดพันธกรณีกฎบัตรอาเซียนช่วยให้อาเซียนเป็นประชาคมเพื่อประชาชนได้อย่างไรข้อบทต่างๆ ในกฎบัตรอาเซียนแสดงให้เห็นว่าอาเซียนกำลังผลักดันองค์กรให้เป็นประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง จึงกำหนดให้การลดความยากจนและลดช่องว่างการพัฒนาเป็นเป้าหมายหนึ่งของอาเซียนกฎบัตรอาเซียนเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในอาเซียนผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรต่างๆ ของอาเซียนมากขึ้น ทั้งยังกำหนดให้มีความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับสมัชชารัฐสภาอาเซียน ซึ่งเป็นองค์กรความร่วมมือระหว่างรัฐสภาของประเทศสมาชิกกำหนดให้มีการจัดตั้งกลไกสิทธิมนุษยชนของอาเซียน เพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน

ความสำคัญของกฎบัตรอาเซียนต่อประเทศไทย

กฎบัตรอาเซียน ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามพันธกรณีต่างๆ ของประเทศสมาชิก ซึ่งจะช่วยสร้างเสริมหลักประกันให้กับไทยว่า จะสามารถได้รับผลประโยชน์ตามที่ตกลงกันไว้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย นอกจากนี้ การปรับปรุงการดำเนินงานและโครงสร้างองค์กรของอาเซียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการเสริมสร้างความร่วมมือในทั้ง 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียนจะเป็นฐานสำคัญที่จะทำให้อาเซียนสามารถตอบสนองต่อความต้องการและผลประโยชน์ของรัฐสมาชิก รวมทั้งยกสถานะและอำนาจต่อรอง และภาพลักษณ์ของประเทศสมาชิกในเวทีระหว่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเอื้อให้ไทยสามารถผลักดันและได้รับผลประโยชน์ด้านต่างๆ เพิ่มมากขึ้นด้วย ตัวอย่างเช่น

1. อาเซียนขยายตลาดให้กับสินค้าไทยจากประชาชนไทย 60 ล้านคน เป็นประชาชนอาเซียนกว่า 550 ล้านคน ประกอบกับการขยายความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เส้นทางคมนาคม ระบบไฟฟ้า โครงข่ายอินเทอร์เน็ต ฯลฯ จะช่วยเพิ่มโอกาสทางการค้าและการลงทุนให้กับไทย

นอกจากนี้ อาเซียนยังเป็นทั้งแหล่งเงินทุนและเป้าหมายการลงทุนของไทย และไทยได้เปรียบประเทศสมาชิกอื่นๆ ที่มีที่ตั้งอยู่ใจกลางอาเซียน สามารถเป็นศูนย์กลางทางการคมนาคมและขนส่งของประชาคม ซึ่งมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และบุคคล ระหว่างประเทศสมาชิกที่สะดวกขึ้น

2. อาเซียนช่วยส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาคเพื่อเผชิญกับภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง เช่น SARs ไข้หวัดนก การค้ามนุษย์ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ หมอกควัน ยาเสพติด ปัญหาโลกร้อน และปัญหาความยากจน เป็นต้น

3. อาเซียนจะช่วยเพิ่มอำนาจต่อรองของไทยในเวทีโลก และเป็นเวทีที่ไทยสามารถใช้ในการผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหาของเพื่อนบ้านที่กระทบมาถึงไทยด้วย เช่น ปัญหาพม่า ในขณะที่เดียวกันความสัมพันธ์พหุภาคีในกรอบอาเซียนจะเกื้อหนุนความสัมพันธ์ของไทยในกรอบทวิภาคี เช่น ความร่วมมือกับมาเลเซียในการแก้ไขปัญหา 3 จังหวัดชายแดนใต้ด้วย

โครงสร้างและกลไกการดำเนินงานขององค์กรของอาเซียน

กฎบัตรอาเซียน ซึ่งเปรียบเสมือนกฎหมายสูงสุดของอาเซียน ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2551 เป็นเอกสารหลักที่กำหนดโครงสร้างองค์กรของอาเซียน ไว้ในหมวดที่ 4 (กระทรวงต่างประเทศ. 2556. ออนไลน์) ดังนี้

1. ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) ประกอบด้วย ประมุขหรือหัวหน้ารัฐบาล มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายสูงสุดและแนวทางการร่วมมือของอาเซียน และตัดสินใจในเรื่องสำคัญ โดยให้ประเทศสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียนเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม 2 ครั้งต่อปี หรือเรียกประชุมพิเศษหรือเฉพาะกิจเมื่อมีความจำเป็น

2. คณะมนตรีประสานงานอาเซียน (ASEAN Coordinating Councils : ACCs) คณะมนตรีประสานงานอาเซียน ประกอบด้วยรัฐมนตรีต่างประเทศของประเทศสมาชิกอาเซียน ทำหน้าที่เตรียมการประชุมสุดยอดอาเซียน ประสานงานความตกลงและข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ประสานงานระหว่าง 3 เสาหลัก ดูแลการดำเนินงานและกิจการต่างๆ ของอาเซียนในภาพรวม คณะมนตรีประสานงานอาเซียนจะมีการประชุมกันอย่างน้อย 2 ครั้งต่อปี

3. คณะมนตรีประชาคมอาเซียน (ASEAN Community Councils) คณะมนตรีประชาคมอาเซียนประกอบด้วย คณะมนตรีประชาคม 3 เสาหลัก อันได้แก่คณะมนตรีการเมืองและความมั่นคงอาเซียน คณะมนตรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และคณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งเป็นผู้แทนที่ประเทศสมาชิกแต่งตั้งให้เป็นผู้รับผิดชอบแต่ละเสาหลัก มีอำนาจหน้าที่ในการประสานงานและติดตามการทำงานตามนโยบาย โดยเสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมผู้นำ มีการประชุมอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง ประธานการประชุมเป็นรัฐมนตรีที่เหมาะสมจากประเทศสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียน

4. องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา (ASEAN Sectoral Ministerial Bodies) องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา (เช่น ด้านสาธารณสุข ด้านกลาโหม ด้านการศึกษา ฯลฯ) ประกอบด้วยรัฐมนตรีเฉพาะสาขา มีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อตกลงและข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของตน และเสริมสร้างความร่วมมือในสาขาของแต่ละองค์กรให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อสนับสนุนการรวมตัวของประชาคมอาเซียน

5. เลขาธิการอาเซียนและสำนักเลขาธิการอาเซียน (Secretary-General of ASEAN and ASEAN Secretariat) สำนักเลขาธิการอาเซียนได้จัดตั้งขึ้นตามข้อตกลงที่ลงนามโดยรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 1 ในปี 2519 เพื่อทำหน้าที่ประสานงานและดำเนินงานตามโครงการและกิจกรรมต่างๆ ของสมาคมอาเซียน และเป็นศูนย์กลางในการติดต่อระหว่างสมาคมอาเซียน คณะกรรมการ ตลอดจนสถาบันต่างๆ และรัฐบาลของประเทศสมาชิก สำนักเลขาธิการอาเซียนตั้งอยู่ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย โดยมีหัวหน้าสำนักงานเรียกว่า “เลขาธิการอาเซียน” (ASEAN Secretary-General) ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี และต้องได้รับเลือกจากคนชาติของรัฐสมาชิก โดยหมุนเวียนตามลำดับตัวอักษร ผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการอาเซียนคนปัจจุบันเป็นคนไทย คือ ดร. สุรินทร์ พิศสุวรรณ ซึ่งมีวาระดำรงตำแหน่งระหว่างปี ค.ศ. 2008-2012 (พ.ศ. 2551 - 2555)

6. คณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน (Committee of Permanent Representatives to ASEAN) คณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน เป็นผู้แทนระดับเอกอัครราชทูตที่แต่งตั้งจากประเทศสมาชิกให้ประจำที่สำนักงานใหญ่อาเซียน กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย มีหน้าที่สนับสนุนการทำงานของคณะมนตรีประชาคมอาเซียนและองค์กรระดับ รัฐมนตรีเฉพาะสาขา ประสานงานกับเลขาธิการสำนักงานอาเซียนและสำนักงานเลขาธิการอาเซียนในเรื่องที่เกี่ยวข้อง และประสานงานกับสำนักงานเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติและองค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

7. สำนักงานอาเซียนแห่งชาติ หรือกรมอาเซียน (ASEAN National Secretariat) เป็นหน่วยงานระดับกรมในกระทรวงการต่างประเทศของประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งแต่ละประเทศได้จัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบประสานงาน สนับสนุนภารกิจและความร่วมมือต่างๆ เกี่ยวกับอาเซียนในประเทศนั้นๆ สำหรับประเทศไทยหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ

8. องค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน (ASEAN Human Rights Body) เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยความประสงค์และหลักการของกฎบัตรอาเซียนเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ซึ่งคณะทำงานและอำนาจหน้าที่จะได้กำหนดโดยที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนต่อไป

9. มูลนิธิอาเซียน (ASEAN Foundation) มูลนิธิอาเซียนสนับสนุนเลขาธิการอาเซียนและดำเนินการร่วมกับองค์กรของอาเซียนที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนการสร้างประชาคมอาเซียน โดยการส่งเสริมความสำนึกที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของอาเซียน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชน การดำเนินงานร่วมกันที่ใกล้ชิดระหว่างภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในอาเซียน

ประชาคมอาเซียนประกอบด้วย 3 เสาหลัก

1. ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community หรือ APSC) ความมั่นคงและเสถียรภาพทางการเมืองเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาด้านอื่นๆ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนจึงเป็นเสาหลักความร่วมมือหนึ่งในสามเสาหลัก ที่เน้นการรวมตัวของอาเซียนเพื่อสร้างความมั่นใจ เสถียรภาพ และสันติภาพ ในภูมิภาค เพื่อให้ประชาชนในอาเซียนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และปราศจากภัยคุกคามด้านการทหาร และภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น ปัญหาเฮฟติด และปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียนมีเป้าหมาย 3 ประการ ได้แก่

1.1 สร้างประชาคมให้มีค่านิยมร่วมกันในเรื่องของการเคารพความหลากหลายของแนวคิด และส่งเสริมให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางของนโยบายและกิจกรรมภายใต้เสาการเมืองและความมั่นคง

1.2 ให้อาเซียนสามารถเผชิญกับภัยคุกคามความมั่นคงในรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ และส่งเสริมความมั่นคงของมนุษย์

1.3 ให้อาเซียนมี ปฏิสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและสร้างสรรค์กับประชาคมโลก โดยอาเซียนมีบทบาทเป็นผู้นำในภูมิภาค และจะช่วยส่งเสริมความมั่นคงของภูมิภาค นอกจากการมีเสถียรภาพทางการเมืองของภูมิภาคแล้ว ผลลัพธ์ประการสำคัญที่จะเกิดขึ้นจากการจัดตั้งประชาคมการเมือง

และความมั่นคงอาเซียน ก็คือ การที่ประเทศสมาชิกอาเซียนจะมีกลไกและเครื่องมือที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับความมั่นคงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกกับรัฐสมาชิกด้วยกันเอง ซึ่งจะต้องแก้ไขโดยสันติวิธี หรือปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง เช่น การก่อการร้าย การลักลอบค้ายาเสพติด ปัญหาโจรสลัด และอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น

2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ท่ามกลางบริบททางเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนระหว่างประเทศที่มีการแข่งขันสูง อันส่งผลให้ประเทศต่างๆ ต้องปรับตัวเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากระบบเศรษฐกิจโลก รวมถึงการ รวมกลุ่มการค้ากันของประเทศต่างๆ อาทิ สหภาพยุโรป และเขตการค้าเสรีอเมริกาเหนือ ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้เห็นชอบ ให้จัดตั้ง “ประชาคมเศรษฐกิจของอาเซียน” ภายในปี 2558 มีประสงค์ที่จะให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ โดย

2.1 มุ่งที่จะจัดตั้งให้อาเซียนเป็นตลาดเดียวและเป็นฐานการผลิตร่วมกัน

2.2 มุ่งให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้า การบริการ การลงทุน แรงงานฝีมือระหว่างประเทศสมาชิกโดยเสรี

2.3 ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม หรือ CLMV) เพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนาของประเทศสมาชิกอาเซียน และช่วยให้ประเทศสมาชิกเหล่านี้ เข้าร่วมในกระบวนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน ส่งเสริมให้อาเซียนสามารถรวมตัวเข้ากับประชาคมโลกได้อย่างไม่อยู่ในภาวะที่เสียเปรียบ และส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน

2.4 ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงินและเศรษฐกิจมหภาค การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม กรอบความร่วมมือด้านกฎหมาย การพัฒนาความร่วมมือด้านการเกษตร พลังงาน การท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการยกระดับการศึกษาและการพัฒนาฝีมือ ประชาคมเศรษฐกิจของอาเซียน จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขยายปริมาณการค้าและการลงทุนภายในภูมิภาค ลดการพึ่งพาดตลาดในประเทศที่สาม สร้างอำนาจการต่อรองและศักยภาพในการแข่งขันของอาเซียน ในเวทีเศรษฐกิจโลก เพิ่มสวัสดิการและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนของประเทศสมาชิกอาเซียน

3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community หรือ ASCC) มีเป้าหมายให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง สังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชากรอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์ของ

อาเซียน โดยมี แผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ระบุอยู่ในแผนปฏิบัติการ
เวียนจันทร์ ซึ่งประกอบด้วย ความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่

- 3.1 การพัฒนามนุษย์ (Human Development)
- 3.2 การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection)
- 3.3 สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights)
- 3.4 ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability)
- 3.5 การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building and ASEAN Identity)
- 3.6 การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap)

ในภาพรวม ไทยได้รับประโยชน์เป็นอย่างมากจากความร่วมมือด้านต่างๆ ของอาเซียน ไม่
ว่าจะเป็นประโยชน์จากการที่ภูมิภาคมีเสถียรภาพและสันติภาพอันเป็นผลจากการร่วมมือ
ด้านการเมืองและความมั่นคง ของอาเซียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักลงทุนต่างชาติเดินทางเข้า
มาลงทุนและท่องเที่ยวในประเทศไทย การที่ไทยสามารถส่งออกไปยังประเทศสมาชิกอาเซียน
ได้มากขึ้น และมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำลง รวมถึงการมีนักท่องเที่ยวจากประเทศสมาชิกอาเซียน
เดินทางยังประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น อันเป็นผลมาจากการมีกรอบความร่วมมือด้านเศรษฐกิจของ
อาเซียน และการที่ไทยสามารถแก้ไข

ปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น โรคระบาด เอดส์
ยาเสพติด สิ่งแวดล้อม ภัยพิบัติ และอาชญากรรมข้ามชาติ อันเป็นผลมาจากการมีความร่วมมือ
ทางด้านสังคมและวัฒนธรรมของอาเซียน ซึ่งหากไม่มีแล้ว ก็คงเป็นการยากที่ไทยจะแก้ไขปัญหา
เหล่านี้ได้โดยลำพัง (กระทรวงต่างประเทศ. 2556. ออนไลน์)

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของประชาคมอาเซียน

1. ประเทศสมาชิกอาเซียน (กระทรวงต่างประเทศ. 2556. ออนไลน์) มีสภาพภูมิศาสตร์
คล้ายคลึงกัน จึงมีสินค้าเกษตรหรือแร่ธาตุที่คล้ายคลึงกัน บางครั้งจึงมีการแย่งตลาดกันเอง และ
สินค้าส่วนใหญ่เป็นผลผลิตทางการเกษตรที่ยังไม่ได้แปรรูป ทำให้ราคาสินค้าตกต่ำ นโยบายเขต
การค้าเสรีในภูมิภาคนี้จึงดำเนินไปอย่างช้ามากจะแก้ไขปัญหานี้ได้จะต้องมีการแบ่งการผลิตตาม
ความถนัดของแต่ละประเทศแล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันจึงจะเกิดการรวมกลุ่มกันได้ แต่ถ้าต่างคนต่าง
ผลิตโดยไม่มีการกำหนดมาตรฐานร่วมกันในการวางแผนการผลิตก็ถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ในการ
รวมกลุ่ม

2. สินค้าอุตสาหกรรมในกลุ่มอาเซียนนั้นก็เป็อุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน แต่ละ
ประเทศต่างก็มุ่งจะพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วตามแบบอย่างตะวันตก จึงต้องมีการ
จัดซื้อเทคโนโลยีขั้นสูง ประเทศในกลุ่มอาเซียนที่พอจะผลิตสินค้าเทคโนโลยีได้ก็คือสิงคโปร์ แต่

ประเทศสมาชิกก็เกี่ยวข้องยังไม่มีความชัดเจน จึงจำเป็นที่จะต้องพึ่งพาสินค้าจากประเทศอุตสาหกรรมนอกกลุ่มอาเซียน ทำให้การค้าขายระหว่างกันในกลุ่มอาเซียนทำได้ยาก วิธีการแก้ไขจะต้องมีการแบ่งงานกันทำและยอมรับสินค้าประเทศในภูมิภาคเดียวกัน รวมทั้งจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพสินค้าภายในกลุ่มประเทศอาเซียนให้ดีขึ้น

3. ประเทศในอาเซียนพยายามพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศเพื่อทดแทนการนำเข้า แต่แต่ละประเทศพยายามส่งเสริม พัฒนา และคุ้มครองอุตสาหกรรมในประเทศตน โดยการใช้กำแพงภาษีหรือกำหนดโควตา ซึ่งสวนทางกับหลักการในการรวมกลุ่มและตลาดการค้าเสรี ซึ่งเป็นประเทศสมาชิกรวมกลุ่มกันต้องยกเลิกข้อเลือกปฏิบัติทางการค้าระหว่างประเทศเพื่อก่อให้เกิดการค้าเสรี (Free Trade) ดังนั้นข้อตกลงใน AFTA ของอาเซียนหลายข้อจึงยังไม่ได้รับการปฏิบัติ พื้นที่โฆษณา

4. ประเทศสมาชิกยังคงปกป้องผลประโยชน์แห่งชาติของตนเป็นหลัก และการหารายได้เข้าของรัฐประเทศในอาเซียนมีลักษณะเหมือนกัน คือรายได้หลักของประเทศมาจากการเก็บภาษีศุลกากรสินค้าขาเข้าและขาออก ซึ่งการรวมกลุ่มเป็นประชาคมอาเซียนให้ยกเลิกการเก็บภาษีระหว่างกันหรือเก็บภาษีให้น้อยลง แต่ประเทศสมาชิกไม่สามารถสละรายได้ในส่วนนี้ได้ เนื่องจากเป็นเงินที่ต้องนำมาพัฒนาประเทศ การรวมกลุ่มเพื่อให้เกิดการค้าเสรีระหว่างประเทศในภาคีจึงยังทำได้ยาก

5. ความแตกต่างกันทางการเมืองและการปกครอง กฎบัตรอาเซียนได้กำหนดไว้ชัดเจนถึงหลักการประชาธิปไตยและให้ประเทศสมาชิกยึดมั่นต่อรัฐบาลที่มาจากวิถีทางรัฐธรรมนูญ การสร้างประชาคมความมั่นคงอาเซียนก็จะช่วยยกระดับความร่วมมือในการส่งเสริมประชาธิปไตยของแต่ละประเทศอันมีผลต่อความสงบเรียบร้อยทางการเมืองในภูมิภาคด้วย แต่การปกครองของประเทศสมาชิกอาเซียนมีหลากหลายรูปแบบ (กระทรวงต่างประเทศ, 2556, ออนไลน์) ประกอบด้วย

5.1 แบบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา มี 4 ประเทศ คือ ไทย กัมพูชา สิงคโปร์ และมาเลเซีย

5.2 ประชาธิปไตยในระบบประธานาธิบดี 2 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์

5.3 เผด็จการสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ 2 ประเทศ คือ ลาวและเวียดนาม

5.4 เผด็จการทหาร 1 ประเทศ คือ เมียนมาร์ หรือพม่า

5.5 สมบูรณาญาสิทธิราชย์ 1 ประเทศ คือ บรูไน สมาชิกในกลุ่มอาเซียนมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด สมาชิกบางประเทศยังมีปัญหาด้านความเป็นประชาธิปไตย และยังปกครองในรูปแบบเผด็จการและต้องการรักษาอำนาจของตนไว้ ทำให้อาเซียนพัฒนาได้อย่างยากลำบาก

6. ความขัดแย้งระหว่างประเทศอาเซียน ประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนยังมีปัญหาความขัดแย้งระหว่างประเทศอยู่ เช่น ปัญหาพรมแดนระหว่างประเทศไทย – กัมพูชา ปัญหาพรมแดนระหว่าง มาเลเซีย – ฟิลิปปินส์ – อินโดนีเซีย

7. ความแตกต่างด้านสังคมและวัฒนธรรม ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นดินแดนซึ่งมีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา โดยสามารถแบ่งกลุ่มประเทศตามศาสนาที่ประชากรส่วนใหญ่ ของประเทศนับถือได้ ดังนี้

7.1 ประเทศที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม คือ บรูไน อินโดนีเซีย และ มาเลเซีย - ประเทศที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คือ กัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม สิงคโปร์ และประเทศไทย

7.2 ส่วนในฟิลิปปินส์ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์ นอกเหนือจากความแตกต่างทางศาสนาแล้ว ปัญหาชนกลุ่มน้อยที่มีจำนวนมาก ซึ่งแน่นอนว่าย่อมจะมีความแตกต่างทางความเชื่อ วิถีชีวิต ภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ก็เป็น อุปสรรคต่อการหลอมรวมสร้างความเป็นหนึ่งเดียว

การเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เป็นทั้ง โอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะข้อผูกพันที่จะเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม ขณะที่การทบทวนผลการพัฒนาประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมาสะท้อนปัญหาเชิง โครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการประเทศที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว ทั้งมีความเสี่ยงในหลาย มิติที่อาจทำให้ปัญหาต่างๆ รุนแรงมากขึ้น การพัฒนาประเทศในอนาคต จึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมและสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศให้เข้มแข็งภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างมั่นคง สามารถพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

คุณลักษณะของพลเมืองอาเซียน

จะเห็นได้ว่าการสร้างเสริมคุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในที่นี้ขอจำแนกคุณลักษณะดังกล่าวเป็น 3 ส่วน ได้แก่ คุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองอาเซียน คุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนตามทฤษฎีการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กร และคุณลักษณะของพลเมืองอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียน ดังนี้ (แพรวภัทร ขอกแก้ว, 2555, ออนไลน์)

คุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองอาเซียน

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน คุณลักษณะประการแรกที่เป็นประตูสำคัญสู่ความเป็นพลเมืองอาเซียนที่ดี คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน โดยเฉพาะการรับรู้ จนเกิดความเข้าใจในประเด็นต่อไปนี้

1.1 จุดกำเนิดอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกเล่าถึงความเป็นมา ความจำเป็นที่ต้องมีประชาคมอาเซียนและการเกิดประชาคมอาเซียนได้

1.2 กฎบัตรอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกสาระสำคัญของกฎบัตรอาเซียน ที่ถือเป็นรัฐธรรมนูญของอาเซียนซึ่งรับรองโดยผู้นำประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ โดยเฉพาะวัตถุประสงค์และหลักการสำคัญของกฎบัตรอาเซียนได้

1.3 สัญลักษณ์อาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องรู้จักสัญลักษณ์อาเซียนและสามารถอธิบายได้ว่าสัญลักษณ์นั้นคืออะไร หมายถึงอะไร สะท้อนความเป็นอย่างไรของอาเซียน

1.4 ประชาคมอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกเล่าถึงประเทศสมาชิกและองค์ประกอบของประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะ 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน คือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community หรือ APSC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community หรือ ASCC) พร้อมทั้งมีความรู้ความเข้าใจถึงความมุ่งหมายอันสำคัญของประชาคมทั้ง 3 ได้

1.5 ความสัมพันธ์กับภายนอกอาเซียน พลเมืองอาเซียนจะต้องบอกได้ว่าอาเซียนมีความสัมพันธ์กับประเทศต่างๆ และประชาคมอื่นๆ ภายนอกอาเซียนอย่างไร เช่น มีความรู้ความเข้าใจว่า นอกจากความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกด้วยกันแล้ว อาเซียนยังได้มีความร่วมมือและสถาปนาความสัมพันธ์ในฐานะคู่เจรจา กับ 10 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย แคนาดา ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ อินเดีย จีน รัสเซีย และกับจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ในกรอบอาเซียน เป็นต้น

2. มีทักษะในการสื่อสาร เนื่องจากความเป็นภูมิภาคอันหนึ่งอันเดียวกันของอาเซียนย่อมนำไปสู่ความสัมพันธ์อันใกล้ชิด ไร้พรมแดนมากขึ้น โอกาสในการที่จะต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันไม่ช่องทางใดช่องทางหนึ่งก็มีมากขึ้น และรูปแบบการสื่อสารที่สำคัญที่สุดก็คือการสื่อสารด้วยภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน

เพราะฉะนั้นความพร้อมด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษากลางของโลกและภาษากลางของอาเซียนจึงมีความสำคัญมาก พลเมืองอาเซียนทุกคนต้องมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ มิเช่นนั้นก็จะเป็อุปสรรคและมีปัญหาในการอยู่ร่วมกันหรือมี

ปฏิสัมพันธ์ ติดต่อกัน คำขายและสื่อสารระหว่างกันได้ รวมทั้งภาษาของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน ด้วยกันเอง ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ต้องเรียนรู้ให้สามารถสื่อสารได้ โดยเฉพาะประเทศที่มีขอบเขตประเทศติดกัน

3. มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสารสนเทศ (information technology) หรือที่เรียกว่า ไอที หมายถึง ความรู้ในผลิตภัณฑ์หรือในกระบวนการดำเนินงานใดๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ คอมพิวเตอร์ ฮาร์ดแวร์ การติดต่อสื่อสาร การบริหาร และการดำเนินงาน รวมทั้งเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อความได้เปรียบทางด้านเศรษฐกิจการค้า และการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต และคุณภาพของประชาชนในสังคม(ฤทัยชนนี สิทธิชัย, 2540: 8) เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นเครื่องมือที่ทรงประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยส่งเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ สังคม ช่วยทำให้มนุษย์สามารถมองเห็น โลกที่อยู่รอบตัว ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลและทำให้มนุษย์เข้าใจในข้อมูลเหล่านั้น ช่วยส่งผลให้มนุษย์สามารถสร้างสรรค์วิถีในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ รวมถึงสามารถจัดการและควบคุมชีวิตสภาพแวดล้อมและงานของตัวเองหรือแม้แต่สังคมและเศรษฐกิจของโลกได้

แต่อย่างไรก็ตาม เทคโนโลยีสารสนเทศก็เป็นจุดดาบสองคม ด้านหนึ่งก็สามารถสร้างสรรค์ประสิทธิภาพก่อเกิดสันติสุขได้ แต่อีกด้านหนึ่งหากใช้ในทางที่ผิดก็เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การกระทำที่ไม่สร้างสรรค์ ส่งเสริมความสูญเสียและทำลายผู้อื่นได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้น ในฐานะที่ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศต่างมีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น พลเมืองอาเซียนจะต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมๆกับระมัดระวังตนไม่ให้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไปในทางลบอันจะนำมาสู่ความขัดแย้ง แบ่งแยกและทำลายระหว่างกัน เช่น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการกล่าวร้าย ใส่ร้ายป้ายสีกัน เป็นต้น

4. มีความภาคภูมิใจในความเป็นพลเมืองอาเซียน ความภาคภูมิใจ (Dignity) หมายถึง ความรู้สึกว่ามีเกียรติยศหรือความรู้สึกพึงใจเป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่จะนำไปสู่การกระทำที่เกิดสัมฤทธิ์ผลในทุกด้าน หากพลเมืองอาเซียนมีความภาคภูมิใจในตนเอง ตระหนักว่าการเป็นพลเมืองอาเซียนมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี เพราะมีความมุ่งมั่นที่จะรวมพลังกันสร้างความเข้มแข็งในภูมิภาคอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานความเอื้ออาทรระหว่างกัน ความรู้สึกเช่นนี้ ย่อมมีแนวโน้มไปสู่พฤติกรรมที่สร้างสรรค์ต่อองค์กรหรือในฐานะเป็นพลเมืองอาเซียนอย่างแน่นอน

ความภาคภูมิใจในความเป็นพลเมืองอาเซียนจึงเป็นคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองอาเซียนที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ควรสร้างสรรค์ให้เกิดมีและเป็นพลังทางสังคมนำไปสู่การสร้างสรรค์ภูมิภาคให้เกิดสันติสุขและความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนตามเป้าประสงค์ที่วางไว้ร่วมกัน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2556. ออนไลน์) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาที่ประเทศไทยต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงกว่าช่วงที่ผ่านมา ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8-10 สังคมไทยได้อัญเชิญหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม จนถึงระดับประเทศ ซึ่งได้มีส่วนเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้ อย่างมั่นคงท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทุกภาคส่วนใน สังคมไทยเห็นพ้องร่วมกันน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนา ประเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งให้เกิดภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม เพื่อให้การ พัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

“คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

มุ่งพัฒนาภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกระดับ ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม พัฒนาประเทศสู่ความสมดุลในทุกมิติ อย่างบูรณาการ และเป็นองค์รวม และยึดวิสัยทัศน์ปี พ.ศ. 2570 ดังนี้

วิสัยทัศน์และพันธกิจการพัฒนาประเทศ

การจัดทำแผนพัฒนาในระยะ 5 ปี ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ระยะยาวดังกล่าว จำเป็นต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงในช่วงระยะ 5 ปี แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จึงประกอบด้วยวิสัยทัศน์และพันธกิจ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

1. สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

2. พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

3. พัฒนาศาสนาการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

4. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสงบสันติสุข
2. เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
3. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน เป็นผู้นำการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ
4. เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายหลัก

1. ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง และภาพลักษณ์การคอร์รัปชันดีขึ้น

2. คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น

3. เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อ GDP ให้มีสัดส่วนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 และลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

4. คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

ตัวชี้วัด

1. ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม คดีความขัดแย้งกับเจ้าหน้าที่รัฐต่อ 10,000 กรณีเรือน คดีในศาลปกครองต่อ 10,000 กรณีเรือน และดัชนีภาพลักษณ์การทุจริตประพฤติมิชอบไม่ต่ำกว่า 5.0 คะแนน

2. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย สัดส่วนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

3. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อ GDP

4. คุณภาพน้ำและอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จึงจำเป็นต้องกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงและเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็ง ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 มีดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
 - 1.1 สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง
 - 1.2 จัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิพึงมีพึงได้ เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก และสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ
 - 1.3 เสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและสร้างการมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี
 - 1.4 เสริมสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้แน่นแฟ้นเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะผู้สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
 - 2.1 ปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม
 - 2.2 พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง
 - 2.3 ส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม
 - 2.4 ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
 - 2.5 เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม
3. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
 - 3.1 พัฒนารัฐยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
 - 3.2 เพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร
 - 3.3 สร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต
 - 3.4 สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร
 - 3.5 สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน
 - 3.6 สร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร
 - 3.7 ปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน
4. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
 - 4.1 ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจโดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์เป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและมีคุณภาพ
 - 4.2 พัฒนาระบบการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม
 - 4.3 บริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

5.1 พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ

5.2 พัฒนาฐานลงทุน โดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภูมิภาค

5.3 สร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5.4 เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศระหว่างภูมิภาคโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์ เพื่อเป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก

5.5 สร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ

5.6 มีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย

5.7 เสริมสร้างความร่วมมือที่ดีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

5.8 เร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว

5.9 ปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น

6. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

6.1 อนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.2 ปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

6.3 ยกกระดับขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน

6.4 เตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ

6.5 สร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

6.6 เพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

6.7 ควบคุมและลดมลพิษ

6.8 พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 (พ.ศ. 2555-2559)

จากการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จึงเป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่ง สร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้น ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แล้วยังต้องส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ผลิดกำลังคนที่มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดงาน สามารถทำงานเพื่อดำรงชีพตนเองและเพื่อช่วยเหลือสังคม มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ และมีสุขภาพที่แข็งแรงและจิตใจ รวมทั้งพัฒนาอาจารย์ให้เป็นมืออาชีพ และผู้เชี่ยวชาญมืออาชีพให้เป็นอาจารย์ พัฒนาวิชาชีพอาจารย์ให้เป็นที่ยอมรับของสังคม มีการจัดการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของประเทศไทย ทั้งนี้โดยอาศัยการบริหารจัดการอุดมศึกษาเชิงรุก ซึ่งมีกลยุทธ์การเงินและพระราชบัญญัติอุดมศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้พิจารณาเห็นว่า แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 (พ.ศ. 2555-2559) นั้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2556. ออนไลน์) จำเป็นต้องปรับและพัฒนาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) นโยบายรัฐบาลที่ได้แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 รวมทั้งการเตรียมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ด้วย จึงจัดประชุมทางวิชาการขึ้น จำนวน 2 ครั้ง เพื่อเป็นการรับฟังความเห็นและข้อเสนอแนะจากอนุกรรมการสภาการศึกษาทุกอนุกรรมการ ผู้บริหารระดับสูงในกระทรวงศึกษาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนสื่อมวลชนด้านการศึกษา และเป็นการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ หลังจากนั้นจะได้นำผลจากการประชุมทั้ง 2 ครั้ง มาสรุปนำเสนออนุกรรมการสภาการศึกษาด้านนโยบายและแผนการศึกษา เพื่อให้ความเห็นชอบ แล้วนำเสนอคณะกรรมการสภาการศึกษา และคณะรัฐมนตรีตามลำดับต่อไป ซึ่งคาดว่าจะปรับปรุงเสร็จ และประกาศใช้ในเดือนพฤษภาคม 2556 ขณะเดียวกันในเดือนมกราคม 2556 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา จะจัดทำยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาชาติ พ.ศ. 2555-2558 โดยคำนึงถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่รัฐบาลกำลังดำเนินการอยู่ รวมทั้งนโยบายของรัฐบาล เบื้องต้น สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เสนอ 13 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. พัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการปฏิรูประบบความรู้ของ สังคมไทย
2. สร้างและกระจายโอกาสทางการศึกษาตั้งแต่เริ่ม ปฏิสนธิ จนถึงตลอดชีวิต

3. ปฏิรูปครูโดยยกฐานะครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง
4. จัดการศึกษาอุดมศึกษา และอาชีวศึกษา ให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน
5. พัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา (ICT in Education)
6. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างทุนปัญญา ของชาติ
7. เพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ เพื่อ รองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน
8. การศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
9. สกัดกั้นยาเสพติดมิให้เข้าสู่สถานศึกษา นักเรียน ครู ผู้บริหาร ห่วงไกลยาเสพติด และ

อบายมุข

10. ปรับภาพลักษณ์นักเรียนอาชีวศึกษา
11. งานศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าฯ และ OTOP
12. ส่งเสริมโครงการครูคืนถิ่น
13. ส่งเสริมประสิทธิภาพโรงเรียนขนาดเล็กเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จำเป็นต้องพิจารณาทิศทางการเปลี่ยนแปลงในบริบทโลก ทั้งในส่วนของการรวมกลุ่มทางการเงิน การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว การเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภค การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ และประการสำคัญคือ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรทางสังคม ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงต้องเร่งกำหนดเป้าหมายสำคัญเพื่อให้สามารถสร้างคนที่มีศักยภาพแข่งขันได้ในระดับโลก

นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2555-2558

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนการศึกษา พ.ศ. 2555-2558

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2556 : 9-18) โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งกระจายโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมทั้งในเมืองและชนบทบนพื้นฐานที่ว่าประชาชนที่เข้มแข็ง และมีความรู้คือทุนที่มีพลังในการต่อสู้กับความยากจน โดยจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับเด็ก เยาวชน ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทุกคนให้เท่าเทียมกันทั้งในเมืองและชนบท ตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเทียบเท่า พัฒนาความเป็นพลเมืองโลกที่ทันสมัย มีทักษะหลากหลาย มีความสามารถในการแข่งขันสู่ตลาดโลกโดยบูรณาการ

กระทรวงศึกษาธิการมุ่งพัฒนการศึกษาภายใต้กรอบแนวคิดหลักของของคุณภาพและความเท่าเทียม รวมทั้งการนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน นักศึกษาเป็นสำคัญ โดยต้องมุ่งเน้นในการขยายโอกาสทางการศึกษา ประกอบด้วย

1. โอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อสามารถได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน
2. โอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุน ผู้เรียนสามารถเข้าเรียนได้ โดยขึ้นกับฐานะของผู้ปกครอง
3. โอกาสในการเพิ่มพูนและฝึกฝนทักษะ ผู้เรียนทุกคนสามารถเติบโตได้ในโลกที่เป็นจริงผ่านการเรียนรู้บนฐานกิจกรรม (Activity-Based Learning)
4. โอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย โดยใช้เทคโนโลยี สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ ศูนย์วัฒนธรรม และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ

ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจัดการศึกษาโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางให้ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพสามารถพัฒนาสมอง สร้างจินตนาการได้อย่างไม่มีขีดจำกัด ได้รับการดูแลอย่างรอบด้านประหนึ่งลูกหลานในครอบครัว ดูแลครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาดังญาติพี่น้อง เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถและมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ และบริหารจัดการทุกระดับ อย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้ ไม่มีการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ดังนั้น ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษา จึงยึดแนวคิดพื้นฐาน 3 ประการ เพื่อนำหลักการสู่การปฏิบัติ ดังนี้

1. คำนึงถึงศักยภาพและบริบทรอบๆ ตัวผู้เรียน
2. พัฒนาและยกระดับองค์ความรู้และกระบวนการเรียนการสอนให้ทัดเทียมอารยะประเทศด้วยการบริหารจัดการและเทคโนโลยีสมัยใหม่
3. มุ่งสู่เป้าหมายของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับศักยภาพให้แข่งขันได้ในระดับสากล

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดกรอบแนวคิดว่าการศึกษจะต้องเป็นไปเพื่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น ผลผลิตของการศึกษาจะต้องนำไปสู่การเตรียมประชาชนคนไทยในอนาคต ที่มีความเป็นไทย มีความรู้ ความสามารถ มีศักยภาพเพียงพอที่จะก้าวสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางและกระจายโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมทั้งในเมืองและชนบท การจัดการศึกษาภายใต้ 7 ประเด็น ยุทธศาสตร์ ที่สำคัญ อันได้แก่

1. การพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับทุกประเภท โดยมุ่งเน้นเป้าหมายคือนักเรียน เป็นศูนย์กลาง
2. การสร้างโอกาสทางการศึกษาแก่ประชากรทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม

3. การปฏิรูปครูเพื่อยกฐานะครูและวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง
 4. การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา อาชีวศึกษา และการฝึกอาชีพให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ
 5. การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาทัดเทียมกับนานาชาติ
 6. การสนับสนุนการพัฒนาเพื่อสร้างทุนปัญญาของชาติ
 7. การเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน
- แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559)**

กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)

(แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559. 2556 : 29-37) เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุดมศึกษาจากการประชุมระดมความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ เครือข่ายอุดมศึกษา 9 เครือข่าย โดยมีผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสถาบันการศึกษาทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา สถานประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิต ผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษา และประชาชน รวมถึง ได้จัดประชุมระดมความคิดเห็นร่วมกับสมาคมวิชาชีพ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นจากคณะกรรมการแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) คณะอนุกรรมการด้านนโยบายและแผน คณะกรรมการการอุดมศึกษา และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้เห็นชอบแผนดังกล่าว

วิสัยทัศน์ ปี 2559

อุดมศึกษาเป็นแหล่งองค์ความรู้และพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืนสร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีบทบาทสูงในประชาคมอาเซียน และมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับนานาชาติ

เข็มมุ่ง/จุดเน้น

ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ มีศักยภาพตรงตามความต้องการของสังคม มีความสามารถคิดวิเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ มีสุขภาพะทั้งร่างกายและจิตใจ เน้นการใช้กลยุทธ์ผ่านการนำองค์กรเชิงรุกและกลยุทธ์การเงิน รวมทั้งพัฒนาอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญ ด้านการสอนและการวิจัย เพื่อให้ได้บัณฑิตที่พึงประสงค์ทำให้สังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและเป้าหมายที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ปี 2559 จำนวนรวม 7 ตัวบ่งชี้

1. ร้อยละของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่ได้รับจัดลำดับในระดับสากล ตามระบบมาตรฐานสากล ที่ สกอ. กำหนด
 - 1.1 ภาพรวมของประเทศ
 - 1.2 กลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเลิศในการสร้างองค์ความรู้เพื่อชี้นำสังคมและเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในการแข่งขันระดับโลก(เฉพาะกลุ่ม)
2. ร้อยละของอาจารย์ที่ได้รับการรับรองศักยภาพความเป็นอาจารย์มืออาชีพตามที่ สกอ. กำหนดเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ทั้งหมด
3. คะแนนเฉลี่ยจากงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์/เผยแพร่ต่อจำนวนอาจารย์ (คำนวณจากข้อมูลของสมศ. แต่ปรับเป้าหมายให้สอดคล้องตามกลุ่มสถาบัน)
 - 3.1 สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเลิศในการพัฒนาศักยภาพด้านอาชีพและการดำรงชีวิตในทุกวัย
 - 3.2 สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเลิศในการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ
 - 3.3 สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเลิศในการผลิตบัณฑิตนักวิชาการ
 - 3.4 สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเลิศในการผลิตบัณฑิตและสร้างองค์ความรู้เฉพาะทางหรือเฉพาะวิชาชีพ
 - 3.5 สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเลิศในการพัฒนาสังคมและท้องถิ่นไทย
 - 3.6 สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเลิศในการสร้างองค์ความรู้เพื่อชี้นำและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับโลก
4. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านการสอบใบประกอบวิชาชีพหรือใบรับรองคุณวุฒิเฉพาะ สาขาแห่งชาติ (โดยครอบคลุมความรู้ด้านภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีสารสนเทศ)
5. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
 - 5.1 ภาพรวมเฉลี่ย 5 ด้าน ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
 - 5.2 ด้านความรับผิดชอบ
6. ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานในระดับนานาชาติ โดยหน่วยงานสถาบัน วิชาชีพ/องค์กรซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ
7. ร้อยละของสถาบันอุดมศึกษาที่มีการวิเคราะห์ต้นทุนค่าใช้จ่ายต่อหน่วยคุณภาพ (Quality Unit Cost)

ยุทธศาสตร์

แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) มี 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เปลี่ยนระบบการนำองค์กรให้ขับเคลื่อนอุดมศึกษาแบบองค์รวม

กลยุทธ์ 1.1 กำหนดคุณค่าและสร้างวิสัยทัศน์ร่วมของอุดมศึกษาไทย

กลยุทธ์ 1.2 บริหารอุดมศึกษา โดยยึดเป้าหมายอุดมศึกษาตามกรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ 1.3 สร้างระบบการประเมินศักยภาพ และพัฒนาผู้บริหารระดับสูง กรรมการสภาของสถาบันอุดมศึกษา

กลยุทธ์ 1.4 สร้างระบบการปิดและยุบรวม หลักสูตร/ คณะวิชา / มหาวิทยาลัย

กลยุทธ์ 1.5 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของสารสนเทศอุดมศึกษา

กลยุทธ์ 1.6 ต่อยอดสถาบันอุดมศึกษาที่มีศักยภาพให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำระดับโลก

กลยุทธ์ 1.7 ยกระดับอุดมศึกษาไทยให้มีบทบาทสูงในประชาคมอุดมศึกษาอาเซียน โดยเฉพาะด้าน Higher Education Manpower Mobilization

กลยุทธ์ 1.8 สร้างระบบและกลไกเพื่อรองรับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ทุกแห่งกับหน่วยงาน ภาคการผลิตในด้านการเรียนการสอนและการวิจัย

กลยุทธ์ 1.9 พัฒนาโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาอาจารย์ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญ และพัฒนาผู้เชี่ยวชาญให้เป็นผู้เป็นอาจารย์

กลยุทธ์ 2.1 เพิ่มปริมาณอาจารย์ให้ตรงตามความต้องการในการผลิตบัณฑิต

กลยุทธ์ 2.2 พัฒนาอาจารย์ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ 2.3 พัฒนาคุณภาพอาจารย์ให้มีความแข็งแกร่งในการทำวิจัย

กลยุทธ์ 2.4 ปฏิรูประบบค่าตอบแทนอาจารย์

กลยุทธ์ 2.5 พัฒนาระบบผู้เชี่ยวชาญ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับคุณภาพบัณฑิตอย่างก้าวกระโดด

กลยุทธ์ 3.1 พัฒนาระบบการเข้าศึกษา การเรียนรู้ และการสำเร็จการศึกษาที่ยืดหยุ่น หลากหลายตอบสนองในทุกกลุ่มวัย

กลยุทธ์ 3.2 ยกระดับคุณภาพของหลักสูตร ให้ได้รับการรับรองในระดับอาเซียนและระดับโลก

กลยุทธ์ 3.3 สร้างระบบและกลไก เพื่อจัดสอบใบรับรองคุณวุฒิเฉพาะสาขาแห่งชาติ ของทุกหลักสูตร

กลยุทธ์ 3.4 ปรับปรุงระบบติดตาม และประเมินบัณฑิตรวมทั้งพัฒนาบัณฑิตหลังเข้าสู่ตลาดงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปฏิรูปการบริหารการเงินอุดมศึกษา เพื่อขับเคลื่อนสถาบันอุดมศึกษาสู่ความเป็นเลิศ

กลยุทธ์ 4.1 วิเคราะห์ต้นทุนค่าใช้จ่ายต่อหน่วยคุณภาพ

กลยุทธ์ 4.2 จัดทำแผนกลยุทธ์การเงินให้สอดคล้องกับเป้าหมายของสถาบันอุดมศึกษา และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559)

กลยุทธ์ 4.3 จัดสรรทุนการศึกษาเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาโดยคำนึงถึงความต้องการกำลังคนของประเทศ

กลยุทธ์ 4.4 กำกับ ติดตาม ประเมินผลการใช้งบประมาณอย่างเหมาะสม (utilization management) ตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มเหนือ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2556. ออนไลน์) ภาคเหนือยังคงได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงภายนอกและภายในประเทศ ทั้งที่เป็นโอกาส และภัยคุกคาม ดังนั้น ในการพัฒนากลุ่มเหนือจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน เพื่อรองรับผลกระทบและภัยคุกคามต่างๆ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากโอกาสและจุดแข็งที่เป็นศักยภาพของภาค โดยอาศัยการขับเคลื่อนร่วมกันของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มเหนือ (สำนักพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ, 2556. ออนไลน์) ดังนี้

1. เสริมสร้างสภาพแวดล้อมของภาคเหนือให้เอื้ออำนวยต่อการผลิต การค้า และการลงทุนเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค กลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) กลุ่มเอเชียใต้ และตลาดเสรีทางการค้าระหว่างประเทศ

2. พัฒนาปัจจัยการผลิตและคุณภาพสินค้าทางการเกษตรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิต และสร้างความมั่นคงให้ภาคเกษตรกรรม

3. สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมบริการภายใต้แนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ภาคเหนือมีศักยภาพสูง และยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวหลักให้ยั่งยืน และเท่าทันกระแสตลาดสากล

4. สนับสนุนการจัดการพื้นที่เมืองและชุมชน มุ่งสู่การเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม (ECO-City / ECO-Town) เพื่อเอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างสมดุล และยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในภาค

5. พัฒนาคมนาคมให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

6. เสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม เพื่อการเข้าถึงบริการทางสังคมอย่างเท่าเทียม และเป็นธรรม

7. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เน้นการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ในภาคการผลิตทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ สมดุล รวมทั้งเตรียมการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติ

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนภาค

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนภาคในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ระบุถึงบทบาทการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านและประชาคมอาเซียน จากลักษณะที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจและศักยภาพของแต่ละภาค โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และกรอบความร่วมมือเศรษฐกิจประชาคมอาเซียนดังนี้

ภาคเหนือ พัฒนาเชื่อมโยงสู่กลุ่มประเทศ อนุภูมิภาคุ่มน้ำโขงตอนบน (GMS) และกลุ่มเอเชียใต้ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ ตามแนวเหนือ-ใต้ (NSEC) และแนวตะวันออก- ตะวันตก (EWEC) รวมทั้งเชื่อมโยงสู่เมียนมาร์ และเอเชียใต้ผ่านทางพรมแดนตะวันตกของภาคเหนือ (WEST GATE) โดยเร่งพัฒนาระบบโลจิสติกส์ โครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง สร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการขนาด กลางขนาดเล็ก รวมทั้งกำหนดมาตรการในการป้องกัน และลดผลกระทบเชิงลบจากการเปิดเสรีทางการค้า

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด ให้มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) รวมทั้งแผนพัฒนาด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน ให้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาตาม แนวคิดสร้างเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม (Green Economy) บนรากฐานความโดดเด่นของทุนทาง สังคมและวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์การผลิตและบริการที่เพิ่มมูลค่า (Cultural and Creative Based Society) รวมทั้งการพัฒนาการค่าการลงทุนเชื่อมโยงนานาประเทศตามศักยภาพของทำเลที่ตั้งและความ พร้อมของ โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อพัฒนาระดับสังคมและคุณภาพชีวิต ควบคู่กับการฟื้นฟูอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นทุนในการต่อยอดการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

2. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 ประกอบด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน ให้ความสำคัญกับการใช้ศักยภาพใน ด้านที่ตั้งที่สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาพัฒนา ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมกับกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคกลุ่ม น้ำโขง (GMS) และเอเชียใต้ (BIMSTEC) ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา ชา กาแฟ และผลไม้ (ลิ้นจี่ ลำไย) มีวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่นที่เป็น เอกลักษณ์ของกลุ่มล้านนาตะวันออกที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาและ ต่อ ยอดด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหัตถ์อุตสาหกรรม/สินค้าชุมชน พร้อมทั้งแก้ไขจุดอ่อนด้านการผลิต โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ และการบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

3. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ประกอบด้วย 5 จังหวัด ได้แก่ พิจิตร โลก ดาก อุตรดิตถ์ สุโขทัย และเพชรบูรณ์ เน้นการเสริมจุดแข็งที่มีศักยภาพ ทาง การเกษตร และการ ท่องเที่ยว โดยต่อยอดการพัฒนาด้วยฐานความรู้และเทคโนโลยีในการเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลผลิตเดิม พร้อมทั้งแก้ไขจุดอ่อนด้านการผลิต ทรัพยากรมนุษย์ และการ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนการใช้โอกาส ด้านศักยภาพที่ตั้งที่สามารถเชื่อมโยง ระหว่างภาค และเชื่อมโยงการพัฒนาตาม NSEC และ EWEC และประตูเชื่อมโยงชายแดนเมียนมาร์ และสปป.ลาว

4. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ประกอบด้วย 4 จังหวัด ได้แก่ นครสวรรค์ กำแพงเพชร พิจิตร และอุทัยธานี เน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการ ผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ ผลผลิตเดิมโดยการใช้ฐานความรู้และเทคโนโลยี ใช้โอกาสด้านการตลาดสินค้า การเกษตรและ แปรรูปเพื่อการส่งออกต่างประเทศ พร้อมกับการใช้ศักยภาพของพื้นที่ด้านที่ตั้งที่สามารถ เชื่อม โยง ระหว่างภาค การบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพของทรัพยากรน้ำ และการขนส่ง การพัฒนา การท่องเที่ยวโดยใช้จุดแข็งของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง อุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร บึงบอระเพ็ด วิถีชีวิตชาวเรือนแพบนลำน้ำน่าน เจ้าพระยาและ สะแกกรัง

แผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับและส่งเสริมการ ดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการ โครงการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา ของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF : HEd) เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับ มาตรฐานการศึกษาของชาติในส่วนของมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบัน

อุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเข้าใจ ได้ตรงกันและเชื่อมั่นถึงผลการเรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับการพัฒนาว่ามีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ สกอ. ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาใช้วางแผนยุทธศาสตร์และนโยบายต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553 : 69 - 74)

ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ดังนี้ พันธกิจ

1. อุดมศึกษาไทยผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพระดับสากลและมีความตระหนักในการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน
2. อุดมศึกษาไทยพัฒนาศักยภาพในการจัดการการอุดมศึกษาให้มีคุณภาพร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียน

เป้าหมาย

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยอยู่ในระดับที่ทัดเทียมกับบัณฑิตในประเทศสมาชิกอาเซียน
2. สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558
3. สถาบันอุดมศึกษาไทยมีจำนวนกิจกรรมทางวิชาการที่ทำร่วมกับประเทศอาเซียนเพิ่มขึ้นในแต่ละปี
4. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาไทย สามารถทำงานทั้งในหน่วยงานระหว่างประเทศ บริษัทข้ามชาติในประเทศ และ/หรือประกอบการในกลุ่มประเทศอาเซียนเพิ่มขึ้นในแต่ละปี
5. จำนวนนักศึกษาอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษาไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ 25 ต่อปี

ตัวชี้วัด

1. คะแนนการทดสอบภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานสากลของนักศึกษาไทยโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ทัดเทียมกับประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น
2. จำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับอาเซียนและภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน

3. จำนวนกิจกรรมทางวิชาการที่ทำร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียน
4. จำนวนบัณฑิตไทยทำงานในหน่วยงานระหว่างประเทศและบริษัทข้ามชาติในไทย และ/หรือ ประกอบการในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน
5. จำนวนนักศึกษาอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษาไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล

กลยุทธ์

1. พัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับที่ใช้ในการทำงานได้
2. พัฒนาสมรรถนะด้านการประกอบวิชาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทย

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

1. ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและระบบวัดผลการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ที่มีประสิทธิภาพ ตั้งแต่การศึกษาระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับอุดมศึกษา
2. ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาอาจารย์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้ง ภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา
3. ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนและความรู้ เกี่ยวกับอาเซียนตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับอุดมศึกษา และการวิจัยด้านอาเซียนศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
4. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาโดยสนับสนุนการถ่ายโอนหน่วยกิต ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยกับประเทศสมาชิก อาเซียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ
5. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อเปิดโลกทัศน์และเปิดโอกาสให้ นักศึกษาไทยได้แสดงความสามารถในเวทีระดับนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับอาเซียน รวมถึงกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักในการเป็นพลเมืองอาเซียน

กิจกรรม/โครงการที่ สกอ. ควรริเริ่ม/สนับสนุน/กำหนดนโยบาย

1. การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการกำหนดมาตรฐานการวัดสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของบัณฑิต
2. การผลิตและพัฒนาอาจารย์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ
3. การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน

4. การจัดสรรทุนเพื่อการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในอาเซียนและการพัฒนาระบบการถ่ายโอนหน่วยกิต ในอาเซียน

5. การจัดกิจกรรมเพื่อเปิดโลกทัศน์นักศึกษาไทยสู่นักศึกษาอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

1. พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะสากล
2. ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวกับอาเซียน ในสถาบันอุดมศึกษา
3. พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพระดับสากล
4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพระดับสากล
5. พัฒนาวิชาการและการวิจัยสู่ความเป็นเลิศ
6. พัฒนาระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

1. ส่งเสริมให้สัดส่วนอาจารย์ระดับ ปริญญาเอก ให้สูงขึ้น รวมทั้งสนับสนุนให้ อาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ โดยเฉพาะ ในระดับศาสตราจารย์
2. สร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างศูนย์กลางความเป็นเลิศของ สถาบันอุดมศึกษา ไทยกับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศและในอาเซียนในสาขาที่สอดคล้องกับ ทิศทางการพัฒนาประเทศและทิศทางของอาเซียน
3. สนับสนุนทุนวิจัย ระดับ ปริญญาเอก ทุนพัฒนาอาจารย์ และทุนสนับสนุนเพื่อ ผลิตงานวิจัยและเผยแพร่ผลงานวิจัย
4. ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่งานวิจัยของนักวิชาการไทยและอาเซียน
5. ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติในสาขาที่ประเทศไทยมีความเชี่ยวชาญและเป็นที่ต้องการของตลาดงานในอาเซียน
6. ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาจัดหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นสองภาษา เช่น ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เป็นต้น
7. ส่งเสริม/สนับสนุน/จัดสรรงบประมาณให้อาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญสูง มาสอน บรรยาย และถ่ายทอด องค์ความรู้ให้แก่อุดมศึกษาไทย และ/หรือทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อ ยกกระดับคุณภาพมาตรฐานการอุดมศึกษาไทย
8. ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทย และสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียนเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน

9. ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งการอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ เช่น การเข้าใช้ห้องสมุด/ห้องปฏิบัติการ หอพัก นักศึกษานานาชาติ เป็นต้น

10. ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติ ทั้งในกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมนอกหลักสูตร และดำเนินกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์

11. ส่งเสริมการสร้างความกลมกลืน (Harmonization) ของการอุดมศึกษาในอาเซียน โดยเฉพาะในด้านคุณภาพและคุณวุฒิทางการศึกษาผ่านกลไกความร่วมมือระดับอุดมศึกษาที่มีอยู่ เช่น SEAMEO RIHED, AUN เป็นต้น

กิจกรรม/โครงการที่ สกอ. ควรริเริ่ม/สนับสนุน/กำหนดนโยบาย

1. การพัฒนาศักยภาพอาจารย์และบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา
2. การสร้างเครือข่ายด้านการวิจัยในอาเซียน
3. การจัดตั้ง สำนักงานการศึกษานานาชาติ
4. การสนับสนุนการลงทุนด้านการอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในสถาบันอุดมศึกษา
5. การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและการวิจัยเกี่ยวกับอาเซียน รวมถึงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีสารสนเทศ
6. การร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียนพัฒนาภูมิภาคเพื่อสร้างระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยใน ประชาคมอาเซียน กลยุทธ์

1. ส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่เกี่ยวข้องกับ สามเสาหลัก ในการสร้างประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเสา ด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน
2. สร้างความตระหนักในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและบทบาทของ อุดมศึกษาไทยในการพัฒนาประชาคมอาเซียนทั้งในด้านบวกและลบ
3. ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน
4. พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

1. ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานสู่การรวมตัวเป็น ประชาคมอาเซียนและความเคลื่อนไหวในการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการ ด้านการศึกษาในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาแก่สถาบันอุดมศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง
2. ส่งเสริมการสร้างความตระหนักในเรื่องเอกลักษณ์ของไทยและประเทศ สมาชิกอาเซียน รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมสัมพันธ์ในหมู่ประชาชน ประชาคมอุดมศึกษา และเยาวชนอาเซียน
3. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเตรียมการเพื่อใช้ประโยชน์และป้องกันผลกระทบที่เกิดจากการเคลื่อนย้าย กำลังคนข้ามชาติ เช่น การระบาดของโรค ยาเสพติด และอาชญากรข้ามชาติ เป็นต้น
4. จัดทำ Mapping สถาบันอุดมศึกษาแกนหลักในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญ และเป็นความต้องการของเขตพื้นที่เศรษฐกิจต่างๆ โดยเชื่อมโยงระหว่าง สถาบันอุดมศึกษาไทยที่มีความเชี่ยวชาญ และตอบสนองต่อการพัฒนาพื้นที่ เศรษฐกิจต่างๆ กับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน
5. ส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยไปสอน/วิจัย/ให้บริการวิชาการ/ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแก่สถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

กิจกรรม/โครงการที่ สกอ. ควรริเริ่ม/สนับสนุน/กำหนดนโยบาย

1. การพัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนและความเคลื่อนไหวอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและกิจกรรมสัมพันธ์
2. การส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมวิชาการในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประชาคมอาเซียน
3. การจัดประชุมผู้บริหารระดับสูงด้านอุดมศึกษาของอาเซียนเพื่อสนับสนุนการสร้างกลไกเพื่อความกลมกลืน (Harmonization) ของระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน
4. การให้บริการการศึกษาและฝึกอบรมทางวิชาการและวิชาชีพแก่ประเทศสมาชิกอาเซียน
5. จัดตั้งหน่วยงานในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาดำเนินการเกี่ยวกับอาเซียนโดยตรงเพื่อเป็นหน่วยประสานงานกระตุ้นให้เกิดการริเริ่มสร้างสรรค์และทำงานร่วมกับองค์กรที่มีอยู่แล้วในอาเซียนให้เกิดความเข้มแข็ง
6. การพัฒนาความเข้มแข็งด้านภาษาไทยและกฎหมายไทยรวมทั้งการให้ความรู้เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของประเทศสมาชิกอาเซียน

จากการศึกษาแผนยุทธศาสตร์ ข้างต้น จะเห็นได้ว่าการพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลง

ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็ง ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญ ก็คือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีบทบาทสูงในประชาคมอาเซียนและมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับนานาชาติ ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนการพัฒนายุทธศาสตร์การศึกษา แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 2 (พ.ศ. 2555-2559) ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษา พ.ศ. 2555-2558 ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งพัฒนาการศึกษาภายใต้กรอบแนวคิดหลักของของคุณภาพและความเท่าเทียม แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยเน้นผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ มีศักยภาพตรงตามความต้องการของสังคม มีความสารถิคติวิเคราะห์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ มีสุขภาวะทั้งร่างกายและจิตใจ แผนยุทธศาสตร์พัฒนาภาคเหนือ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเชื่อมเศรษฐกิจกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และกรอบความร่วมมือเศรษฐกิจประชาคมอาเซียน

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับและส่งเสริมการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการ โครงการจัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ของประเทศไทย เพื่อเป็นเครื่องมือในการนำนโยบายการศึกษาแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม มุ่งเน้นการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของนักศึกษา ซึ่งสามารถเชื่อมั่นได้ถึงผลการเรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับการพัฒนาว่ามีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศได้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาใช้วางแผนยุทธศาสตร์และนโยบายต่อไป

จากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้สรุปยุทธศาสตร์ดังกล่าว เพื่อจัดเป็นข้อมูลในการศึกษาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ใน 3 ด้าน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ ด้านความรู้ ด้านหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวข้องกับความพร้อม

ความหมายของความพร้อม

Good (1973 : 472) ได้ให้นิยามเกี่ยวกับความพร้อมว่าเป็นความสามารถตกลงใจ ความปรารถนา และความสามารถที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ความพร้อมเกิดจากลักษณะทางวุฒิภาวะ ประสบการณ์ และอารมณ์ ความพร้อมจึงเป็นการพัฒนาคนให้มีความสามารถทำกิจกรรมนั้นๆ

Barrow and Milburn (1990 : 259) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง การที่บุคคลมีความสนใจ และเริ่มต้นที่จะกระทำบางสิ่งบางอย่าง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพร้อม คือ สภาพจิตใจ กายวิภาค และสรีรวิทยา

กฤษดา ทองสังวร (2540 : 17) ได้สรุปว่า ความพร้อม หมายถึง คุณสมบัติหรือสภาวะของบุคคลที่พร้อมจะทำงาน หรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างมีแนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับความพร้อมตัวสำหรับการทำกิจกรรมนั้นๆ อย่างพร้อมมูล ทั้งความสมบูรณ์ทางร่างกายและจิตใจ ความสนใจหรือแรงจูงใจ ประสบการณ์ และการได้รับการฝึกอบรม

วิชชุดา หารษาจารย์พันธ์ (2540 : 26) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง สภาพที่เตรียมพร้อมในการปฏิบัติ หรือดำเนินกิจกรรมนั้นๆ ให้สามารถสำเร็จลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลมาจากการเตรียมตัวไว้แล้ว สำหรับกิจกรรมนั้นๆ

ศรีสุภาภรณ์ บิณฑประสิทธิ์ (2540 : 69) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง ภาวะที่บุคคลมีวุฒิภาวะทางด้านร่างกาย จิตใจและประสบการณ์การเรียนรู้ตลอดจนสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จได้

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2540 : 229 - 230) ให้ความหมายไว้ว่า ความพร้อม หมายถึงสภาพความสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจที่พร้อมจะตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทางด้านร่างกาย ได้แก่ วุฒิภาวะ (Maturity) ซึ่งหมายถึง การเติบโตอย่างเต็มที่ของอวัยวะร่างกาย ทางด้านจิตใจ ได้แก่ ความพอใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือพอใจที่จะกระทำสิ่งต่างๆ

กัญญา สุวรรณแสง (2540 : 159) กล่าวว่า ความพร้อม (Readiness) หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ความพร้อมนั้นจะประกอบไปด้วยวุฒิภาวะทางกายของผู้นั้น ซึ่งวุฒิภาวะทางกาย หมายถึง ความเจริญของระบบอวัยวะต่างๆ เช่น ความเจริญของระบบประสาท ระบบกล้ามเนื้อ ระบบต่อม เป็นต้น ผสมผสานกับสภาพการณ์อื่นๆ เช่น ความสนใจ แรงจูงใจ ประสบการณ์เดิม ความต้องการ สุขภาพจิต ความพร้อมและวุฒิภาวะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด ความพร้อม หมายถึง ระดับวุฒิภาวะที่จำเป็นในการเรียนรู้หรือการฝึกฝนกิจกรรมนั้นๆ เช่น เด็กที่มีความพร้อมในการเขียนการอ่าน ย่อมหมายถึงระดับวุฒิภาวะของเขาที่สามารถแยกความคล้ายคลึงและความแตกต่างของตัวอักษร วุฒิภาวะของ

คนเรานี้อยู่หลายอย่าง เช่น วุฒิภาวะทางเพศ วุฒิภาวะทางอารมณ์ วุฒิภาวะทางสังคม วุฒิภาวะทางร่างกาย

พัลลภ วิชากรกุล (2541 : 10) ได้สรุปว่า ความพร้อม หมายถึง การพัฒนาที่สมบูรณ์ขึ้นในสภาพที่เตรียมพร้อมเพื่อปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ให้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลมาจากการเตรียมการไว้ก่อนแล้วอย่างพร้อมมูลสำหรับกิจกรรมนั้นๆ

วิษญาพร สุวรรณแทน (2541 : 30) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง การที่บุคคลมีความสนใจมีความเต็มใจและมีความกระตือรือร้นที่จะกระทำบางสิ่งบางอย่างให้สำเร็จลุล่วงโดยได้เตรียมการไว้ล่วงหน้า

สมเกียรติ ยุติธรรม (2541 : 43) ได้สรุปว่า ความพร้อมเป็นสภาพหรือสมรรถภาพของบุคคลที่เต็มใจปฏิบัติหรือดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความพร้อมจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการทำนายนผลที่จะเกิดจากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือสำเร็จผลตามที่มุ่งหวังเพียงใด

บรรจบ จันท์เจริญ (2542 : 17) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความพร้อม หมายถึง สภาวะหรือลักษณะของบุคคลที่กระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง โดยมีสภาพการเตรียมการ ความถนัด ความพอใจ หรือความกระตือรือร้น เพื่อตอบสนองต่อกิจกรรมนั้นๆ ให้บรรลุผลสำเร็จซึ่งเกิดจากวุฒิภาวะ ประสบการณ์ และอารมณ์

เจริญศักดิ์ ครอบพล (2544 : 23) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง สภาวะของบุคคลที่จะมีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานใด ๆ จำเป็นที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจและมีความรู้สึกที่ดีต่องานนั้น และเมื่อบุคคลมีความรู้และความรู้สึกที่ดีก็จะส่งผลให้บุคคลสามารถที่จะปฏิบัติงานได้โดยทันทีและมีประสิทธิภาพ

นวรรตน์ สอยเหลือ (2545 : 17) ให้คำนิยามเกี่ยวกับความพร้อมว่าเป็นความสามารถ ตกลงใจ ความปรารถนา และความสามารถที่จะเข้าร่วมกิจกรรมความพร้อมเกิดจากลักษณะทางวุฒิภาวะ ประสบการณ์และอารมณ์ ความพร้อมจึงเป็นการพัฒนาคนให้มีความสามารถทำกิจกรรมนั้นๆ

วีรพงษ์ อุ่นมานนท์ (2546 : 11) กล่าวว่า ความพร้อม หมายถึง ระดับความสามารถหรือความสมรรถนะขององค์การที่จะดำเนินการตามภารกิจที่องค์กรนั้นรับผิดชอบ สมรรถนะนี้อาจจะมาจากโครงสร้างและระบบงานตลอดจนระบบสนับสนุนที่จำเป็นขององค์การและมาจากบุคลากรขององค์การทั้งในเชิงของความรู้ความสามารถ ทักษะที่จำเป็นและในเชิงทัศนคติที่เอื้ออำนวยการทำงานขององค์การ

จากความหมายของความพร้อมข้างต้น สรุปได้ดังนี้

ความพร้อม หมายถึง การดำเนินกิจกรรมของกระทำบางสิ่งบางอย่างที่ได้ถูกเตรียมพร้อม เพื่อให้เกิดความมั่นใจและตั้งใจในการที่จะปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ ให้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนคุณสมบัติหรือสภาวะของบุคคลที่พร้อมจะทำงานหรือกระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างมีแนวโน้มจะประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อม (readiness theory)

มีนักทฤษฎีได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อมไว้หลายทฤษฎี ซึ่ง ลินด์แกรนด์ (Lindgren, 1969 : 274) ได้เสนอทฤษฎีของความพร้อมในการเข้าไปศึกษาในโรงเรียน นักเรียนต้องมีความพร้อมที่จะเรียนวิชาต่างๆ เช่น นักเรียนที่จะเรียน วิชาเลขาคณิตต้องเรียนวิชาพีชคณิตมาก่อน หรือ ถ้าจะเรียนวิชาประวัติศาสตร์ตอนกลางต้องเรียนวิชาประวัติศาสตร์โบราณก่อน นักจิตวิทยา มีความเห็นว่าความพร้อมเป็นเรื่องของประสบการณ์ที่ซับซ้อนมาก ไม่เพียงแต่ความพร้อมเป็นเรื่องของประสบการณ์ที่มีอยู่เฉพาะแต่ในโรงเรียนเท่านั้น แต่ความพร้อมยังรวมถึงเรื่องของการมีเจตคติ มีศีลธรรม มีความชอบธรรม และความรับผิดชอบ ตลอดจนรวมถึงสติปัญญา ความสามารถ และมีสุขภาพจิตที่ดีด้วย ซึ่งองค์ประกอบของความพร้อมดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญของผู้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

เช่น เดียวกับความคิดเกี่ยวกับความพร้อมทางการเรียนของ รูสโซ (Rousseau, 1728 อ้างถึงใน นฤตพงษ์ ไชยวงศ์, 2540 : 16) ซึ่งเสนอ ไว้ในการศึกษาควรจัดให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเด็ก ควรให้โอกาสกับเด็กได้เติบโตอย่างเต็มที่ และมีความพร้อมในการเรียนเสียก่อน จึงจะเริ่มจัดการศึกษาให้เข้ากับเขา รูสโซ ได้อธิบายไว้ในหนังสือ Emile ว่าปล่อยให้ธรรมชาติช่วยขัดเกลา ก่อนที่ผู้ปกครองจะทำหน้าที่อบรม ให้การศึกษาและต้องเข้าใจว่าการไม่สอนเลยดีกว่า การสอนในสิ่งที่ผิดๆ จะใช้วิธีใดในการสอนนั้นให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

จากข้อเสนอแนะดังกล่าวของรูสโซ แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมในการเรียนของเด็ก ควรตระหนักถึงความพร้อมที่มีต่อการเรียนรู้ กล่าวคือ ควรให้มีความพร้อมเสียก่อนจึงจะสอน จะช่วยให้เด็กเรียนได้ง่าย สนุก และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและโรงเรียนส่วน

ธอร์นไคค์ (Thorndike, 1913 อ้างถึงใน นฤตพงษ์ ไชยวงศ์, 2540 : 17) ได้กล่าวไว้ในหนังสือที่ชื่อว่า The Original Natural of Man เกี่ยวกับกฎของความพร้อม (The Law of Readiness) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ

1. ขณะที่หน่วยงานปฏิบัติการพร้อมที่จะปฏิบัติมันต้องเกิดจากความพึงพอใจ
2. การปฏิบัติของหน่วยปฏิบัติการต้องไม่เป็นการสร้างความรำคาญยุ่งยากใจ

3. ถ้าหน่วยงานไม่มีความพร้อมที่จะปฏิบัติ แต่โดยยึดเหี้ยม หรือบังคับบีบบังคับการปฏิบัติ นั้นๆ ก็จะเป็นสาเหตุให้เกิดความรำคาญยุ่งยากใจ ฆอรนัโด้ ได้ให้ข้อสังเกตว่าผู้เกี่ยวข้องกับผู้ที่ จะเรียนรู้ควรตระหนักถึงแนวความคิดนี้ด้วย และควรระลึกไว้ว่าจุดมุ่งหมายหลักของการเตรียมความพร้อมคือความพร้อมของหน่วยงานปฏิบัติหรือระบบประสานนั่นเอง โดยทั่วไปอาจกล่าวได้ว่าความ มุ่งหมาย ในการแสดงพฤติกรรมของคนที่ถูกบงกชจะเป็นสาเหตุของความคับข้องใจ เป็นตัวแปรที่ สำคัญในการศึกษา ความพร้อม ซึ่งได้มีการยอมรับใน กลุ่มนักพฤติกรรมศาสตร์ทั่วไป

ทฤษฎีความพร้อมของ เฮอร์เซย์และ บลันชาร์ด (Hersey and Blanchard. 1993 : 190) ซึ่งมี องค์ประกอบหลักอยู่สองด้าน คือ ด้านความสามารถ (ability) ประกอบด้วย ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และประสบการณ์ ส่วนอีกด้าน คือ ความเต็มใจ (willingness) ประกอบด้วย การให้คำมั่น สัญญา หรือความผูกพัน แรงจูงใจในการทำงาน และความมั่นคง

องค์ประกอบของความพร้อม

ดาวนิง และ เทคเคย์ (Downing & Thackray. 1971 : 14-16) ได้แบ่งองค์ประกอบของ ความพร้อมไว้ 4 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบทางกายภาพ (physical factors) ได้แก่ ความพร้อมทางด้านร่างกาย ทั่วไป
2. องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (intellectual factors) ได้แก่ ความพร้อมทางสติปัญญา โดยทั่วไป ความสามารถในการรับรู้ (perception) และความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล
3. องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม (environmental factors) ได้แก่ ประสบการณ์ด้านสังคม
4. องค์ประกอบด้านอารมณ์ แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ (emotion, motivation and personality factors) ได้แก่ ความมั่นคงทางด้านอารมณ์ และความต้องการที่จะเรียนรู้

นอกจากนี้ ตามแนวคิดของ กานเน (Gagne. 1970 : 407) นั้น ถือว่าองค์ประกอบที่สำคัญจะ ทำให้เกิดความพร้อม ได้แก่ ความสนใจ หรือความใส่ใจ แรงจูงใจ และสภาพการพัฒนาการ

พรณี ชูทัย เจนจิต (2538 : 34) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบความพร้อมไว้ 3 ประการ คือ

1. วุฒิภาวะ
2. การได้รับการอบรมและเตรียมตัว
3. ความสนใจหรือแรงจูงใจ

นฤตพงษ์ ไชยวงศ์ (2540 : 25) ได้แบ่งองค์ประกอบความพร้อมไว้ 4 ด้าน คือ

1. ด้านร่างกาย เช่น วุฒิภาวะการเจริญเติบโตของอวัยวะในร่างกาย
2. ด้านสติปัญญา เช่น การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะเรียนหรือปฏิบัติ
3. ด้านอารมณ์และสังคม เช่น ความพึงพอใจต่อสิ่งที่มากระตุ้นหรือสิ่งที่จะเรียนรู้

4. ด้านจิตวิทยาและสิ่งแวดล้อม เช่น ประสบการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับสิ่งที่จะเรียนรู้หรือปฏิบัติ

จากองค์ประกอบของความพร้อมที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า องค์ประกอบของ ความพร้อมคือ ด้านร่างกาย ด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์และสังคม ด้านจิตวิทยา ถ้าบุคลากรมีองค์ประกอบ ความพร้อมตามที่ได้กล่าวมาก็จะทำให้งานที่จะทำมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยของความพร้อม

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ต้องเตรียมความพร้อมของปัจจัยด้านต่างๆ ให้เป็นปัจจัยที่ดี ซึ่งปัจจัยนี้สามารถนำมาใช้ได้ทั้งในระดับองค์กรภาครัฐ เอกชน และระดับประเทศ (จารุพรรณ มียิ้ม, 2556. ออนไลน์) ได้แก่

1. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีประชากรที่มีคุณภาพ มีความมุ่งมั่น ตั้งใจทำงาน ซึ่งปัจจัยนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในประชาคมอาเซียนด้วยกันแล้ว ความรู้ด้านภาษา ประเทศ มาเลเซีย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ มีความได้เปรียบกว่าชาติอื่นๆ ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารได้ดี สำหรับด้านวัฒนธรรมการทำงาน ความสามารถเชิงแข่งขันของคนในชาติ ประเทศ มาเลเซีย เวียดนาม สิงคโปร์ มีความได้เปรียบค่อนข้างมาก

2. สภาพทางกายภาพที่ดี ทำเลที่ตั้งมีความเหมาะสม การคมนาคมสะดวก การเกิด ภัยพิบัติน้อย ถ้าเกิดก็ฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว

3. แหล่งความรู้ มีการพัฒนาความรู้ในประเทศ มีองค์ความรู้และนวัตกรรมของตนเอง พึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศน้อย ซึ่งสถาบันการศึกษามีส่วนอย่างมากในการสร้างองค์ความรู้ ด้านต่างๆ และสร้างบรรยากาศทางวิชาการในสถาบันการศึกษา “ทันสมัย ใจกว้าง สร้าง โอกาส”

4. แหล่งเงินทุน ระบบการเงินของประเทศมีความคล่องตัวและมีเสถียรภาพ แหล่งเงินทุน เข้าถึงได้ง่าย

5. โครงสร้างพื้นฐานที่ดี (Infrastructure) ทั้งระบบไฟฟ้าประปา โทรศัพท์ และ สาธารณูปโภคที่ดี

ในการที่จะสร้างและพัฒนาปัจจัยที่คิ่้นนั้น จำเป็นจะต้องมีแนวทางที่ชัดเจน เช่น

5.1 ต้องพัฒนา ปรับปรุงนวัตกรรมของตนเอง ลดการพึ่งพาจากที่อื่น

5.2 ปรับค่านิยมของคนในสังคม ปรับจากค่านิยมเดิม “สุขนิยม” ให้มีความมุ่งมั่นมากขึ้น หรือ เยาวชนที่ไม่นิยมชาติตนเอง ตามดาราหรือแฟชั่นจากต่างประเทศ ปรับทัศนคติของคนใน ชาติ ฝึกให้มีความใส่ใจในการศึกษาและการทำงานให้มากขึ้น เพราะเยาวชนไทยปัจจุบัน มีความ คาดหวังและตั้งใ้ใจค่อนข้างต่ำ มีความต้องการเฉพาะการเอาตัวรอด ไม่ต้องการความรู้ อย่าง จริงจัง (Sense of Survive) ไม่ต้องการเป็นหนึ่ง (Sense of Excellence) เมื่อเปรียบกับชาติอื่น

ยังนับว่าเป็นจุดอ่อน

5.3 มีการปรับปรุงพัฒนาด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

5.4 Demand Upgrading การพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้า บริการ จะต้องพัฒนาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ประเด็นที่กล่าวมาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน เพราะงานบริการวิชาการของหน่วยงาน จำเป็นต้องสนองตอบความต้องการของลูกค้าที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เช่นกัน

ดังนั้นปัจจัยของความพร้อม ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ต้องเตรียมความพร้อมของปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (ผู้บริการ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา) ให้มีคุณภาพ มีความมุ่งมั่น ตั้งใจทำงาน มีทักษะ และมีความรู้ด้านภาษา ด้านสภาพทางกายภาพที่ดี ทำเลที่ตั้งมีความเหมาะสม การคมนาคมสะดวก ด้านแหล่งความรู้ มีการพัฒนาความรู้ในประเทศ มีองค์ความรู้และนวัตกรรมของตนเอง ด้านแหล่งเงินทุน ระบบการเงินของประเทศมีความคล่องตัวและมีเสถียรภาพ แหล่งเงินทุนเข้าถึงได้ง่าย ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ดี ทั้งระบบไฟฟ้าประปา โทรศัพท์ และสาธารณูปโภคที่ดี ในการที่จะสร้างและพัฒนาปัจจัยที่คั้นนั้น จำเป็นจะต้องมีแนวทางที่ชัดเจน เช่น 1. ต้องพัฒนา ปรับปรุงนวัตกรรมของตนเอง ลดการพึ่งพาจากที่อื่น 2. ปรับค่านิยมของคนในสังคม ปรับจากค่านิยมเดิม “สุขนิยม” ให้มีความมุ่งมั่นมากขึ้น 3. มีการปรับปรุงพัฒนาด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ 4. Demand Upgrading การพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้า บริการ จะต้องพัฒนาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

การจัดดำเนินงานบัณฑิตศึกษาและบัณฑิตวิทยาลัย

ในสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานั้น จะมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ประสานงาน ควบคุม กำกับ ตรวจสอบคุณภาพมาตรฐาน ในการจัดการศึกษาดังกล่าว โดยดำเนินงานตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ ฯลฯ ซึ่งเกี่ยวข้องกับพันธกิจที่ได้รับมอบหมายจากสถาบัน ดังที่ผู้วิจัยจะกล่าวถึงต่อไป

การจัดดำเนินงานบัณฑิตศึกษา

รูปแบบการจัดดำเนินงานบัณฑิตศึกษามีการบริหารในรูปของคณะกรรมการมากกว่าการดำเนินการโดยภาควิชา ฮีส (Heiss, 1977 : 65 – 66) ได้ศึกษาพบว่าการจัดบัณฑิตศึกษาโดยให้ภาควิชารับผิดชอบทั้งหมดนั้นก่อให้เกิดปัญหาที่สำคัญคือ แต่ละภาควิชาจะเป็นวงล้อมที่แยกตัวเองออกจากกัน และใช้ความพยายามที่จะให้สมาชิกของตนแยกตัวออกจากวิชาการสาขาอื่นๆ โดยสิ้นเชิง ผู้เรียนจึงไม่สามารถเรียนนอกภาคได้ซึ่งในที่สุดก็จะกลายเป็นคนคับแคบในทางวิชาการ และจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการ

พัฒนาท้องถิ่น” สรุปได้ว่า สถาบันราชภัฏควรจัดรูปองค์กรแบบแนวราบ (Flat Administrative Structure) เพื่อหลีกเลี่ยงการรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนยอด ขณะเดียวกันก็ช่วยให้เกิดความคิดริเริ่ม ความผูกพันกับกิจกรรมต่างๆ ของบุคลากร ทำให้สามารถรวมตัวกันริเริ่มกิจกรรมตามที่กลุ่ม เห็นสมควร และยังก่อให้เกิดความรู้สึกร่วมกันซึ่งกันและกัน ซึ่งอาจรวมกิจกรรมนั้นๆ เป็นโปรแกรม วิชา โดยให้ผู้อำนวยการโปรแกรมที่มาจากผู้ร่วมงานทำหน้าที่บริหารทางวิชาการ บุคลากรและ งบประมาณรวมทั้งติดตามประเมินผลงานตามวัตถุประสงค์ของ โปรแกรมวิชานั้นๆ และยังสามารถ ทำได้หลายโปรแกรมวิชาตามที่เราเห็นว่ามีความเป็นไปได้ (สำนักฝึกอบรมและพัฒนาท้องถิ่น, 2538 : 43 - 44) รูปแบบที่น่าสนใจอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่ง เทียนฉาย กิระนันท์ (2530 : 19 – 20) ได้เสนอไว้ใน การวิเคราะห์การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของประเทศไทยว่า ในภาวะที่ทรัพยากรจำกัดเช่นนี้ น่าจะได้พิจารณาถึงความพร้อมของสถาบันหลายๆ สถาบันร่วมกัน กล่าวคือ สถาบันใดสถาบันหนึ่ง อาจไม่พร้อมในการจัดบัณฑิตศึกษาสาขาหนึ่ง แต่เป็นไปได้ว่าหากร่วมมือกันหลายๆ สถาบันแล้ว อาจพร้อมหรือพร้อมมากขึ้นในการจัดการศึกษาด้านนั้น ทั้งนี้อาจนำไปสู่โครงการร่วม (Joint venture) ในระหว่างสถาบันผู้ผลิตได้ ดังเช่น ความร่วมมือระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นต้น การจัดดำเนินงาน บัณฑิตศึกษาในประเทศไทย มีรูปแบบดำเนินการแตกต่างกันออกไปซึ่งจำแนกได้เป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

1. การจัดดำเนินงานในรูปแบบบัณฑิตวิทยาลัย

การจัดตั้งเป็นบัณฑิตวิทยาลัย มีฐานะเป็นคณะหนึ่งในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา ผู้บริหารบัณฑิตวิทยาลัย ได้แก่ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยหรือเทียบเท่าคณบดี และ/หรือผู้ช่วยคณบดี บัณฑิตวิทยาลัยทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานกับคณะวิชาที่เปิดสอนในระดับ บัณฑิตศึกษา ควบคุมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกันและให้เป็นไปตาม ระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย สายงานของบัณฑิตวิทยาลัยส่วนใหญ่จะประกอบด้วย สำนักงาน บัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งจะแบ่งสายงานเป็นงานบริการการศึกษา และ/หรืองานวิชาการ และงานธุรการ ส่วนงานสอนนั้นดำเนินการโดยภาควิชาที่มีการสอนระดับบัณฑิตศึกษาการบริหารงานของบัณฑิต วิทยาลัยจะมีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยหรือเทียบเท่าทำหน้าที่กำหนดนโยบายและ ระเบียบข้อบังคับของบัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาหลักสูตร ควบคุมการศึกษาให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์และนโยบายของบัณฑิตวิทยาลัยตลอดจนให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดี บัณฑิตวิทยาลัย รูปแบบบัณฑิตวิทยาลัยจะมีรายละเอียดในการบริหารงานแตกต่างกันออกไป ในแต่ละสถานศึกษา ตามความเหมาะสมและโครงสร้างในแต่ละสถาบันมหาวิทยาลัยซึ่งดำเนินงานใน รูปแบบนี้ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต เป็นต้น

2. การจัดดำเนินงานในรูปแบบสถาบันเฉพาะทาง

การจัดดำเนินงานรูปแบบนี้มีการจัดตั้งเป็นสถาบันคล้ายมหาวิทยาลัย มีฐานะเทียบเท่ากรม
สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย สถาบันมีภารกิจทางการสอนระดับบัณฑิตศึกษาและให้บริการทางวิชาการ
ซึ่งดำเนินการ โดยคณะและสำนักต่างๆ โดยมีสำนักงานอธิการบดีเป็นหน่วยงานกลางของสถาบันทำ
หน้าที่และรับผิดชอบในการประสานงานการบริหารการศึกษา การบริหารบุคคล การคลัง การพัสดุ
และซ่อมบำรุง งานสารบรรณ การให้บริการด้านการศึกษาด้าน โสตทัศนูปกรณ์ และการให้บริการ
ต่างๆ แก่คณะ/สำนัก ตลอดจนการควบคุมให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามระเบียบของทางราชการอีก
ส่วนหนึ่งด้วย ผู้บริหารสถาบัน ได้แก่ อธิการบดี และรองอธิการบดีฝ่ายต่างๆ สถาบันซึ่งดำเนินงาน
ในรูปแบบนี้ได้แก่ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

3. การจัดดำเนินงานในรูปแบบสถาบันนานาชาติ

สถาบันนานาชาติระดับบัณฑิตศึกษา บริหารงาน โดยคณะกรรมการอำนวยการสถาบันซึ่ง
ประกอบด้วยบุคคลสัญชาติต่างๆ ทำหน้าที่รับผิดชอบกำหนดนโยบาย และควบคุมการดำเนินงาน
ให้เป็นไปตามนโยบาย สถาบันซึ่งดำเนินงานในรูปแบบนี้ได้แก่สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย

4. การจัดดำเนินงานในรูปแบบสถาบันอิสระภายในมหาวิทยาลัย

การจัดเป็นหน่วยงานอิสระในรูปแบบของสถาบันภายในมหาวิทยาลัย จะมีการบริหารงาน
อย่างมีอิสระมาก ไม่ต้องอยู่ในความควบคุมของมหาวิทยาลัย ทำให้การดำเนินงานมีความคล่องตัว
สูง การบริหารงานจัดในรูปของคณะกรรมการ สถาบันซึ่งดำเนินงานในรูปแบบนี้ได้แก่ สถาบัน
บัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การบริหารงานบัณฑิตศึกษาในแต่ละรูปแบบ จะประกอบด้วยกรรมการอย่างน้อย 2 ชุด
คือ กรรมการบริหาร ซึ่งจะทำหน้าที่กำหนดนโยบายและระเบียบข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ
บริหารทั่วไป พิจารณาหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ควบคุมการจัด
การศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของสถาบันกำหนดคุณสมบัติและเสนอ ชื่อบุคคล
ที่เหมาะสมเพื่อแต่งตั้งเป็นคณาจารย์บัณฑิตศึกษา ตลอดจนให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่
ผู้บริหารสถาบัน กรรมการอีกชุดหนึ่งคือกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะหรือกรรมการวิชาการ
ประจำสาขา ซึ่งเป็นผู้จัดดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและประสานงาน กับ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาที่อยู่ในความรับผิดชอบ

หลักการทั่วไปในการจัดดำเนินการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

คณะกรรมการจะพิจารณาความเหมาะสมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ในมหาวิทยาลัยระบบเปิดทบวงมหาวิทยาลัย (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2549 : 18 – 19) ได้ให้ข้อเสนอแนะซึ่งสถาบันอุดมศึกษาทั่วไปอาจนำไปใช้เป็นแนวทางได้ดังนี้

1. การเปิดสอนหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ต้องเน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ และตรงกับความต้องการอันจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ
2. วิธีการจัดการศึกษา จะต้องเน้นการปะทะสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยสม่ำเสมอ
3. การจัดระบบห้องสมุด และห้องปฏิบัติการเพื่อการศึกษา คำนวณและวิจัยจะต้องจัดให้ได้เพียงพอกับเกณฑ์มาตรฐานและมีความเหมาะสม
4. วิธีการรับเข้าศึกษา ต้องใช้วิธีรับโดยใช้เกณฑ์ความสามารถทางสติปัญญาเพื่อประสิทธิภาพและคุณภาพการศึกษา
5. งบประมาณที่ใช้เพื่อการจัดการศึกษา สาขาวิชาใดก็ตามจะต้องจัดในลักษณะพึ่งตนเองให้มากที่สุด โดยไม่เป็นภาระงบประมาณแผ่นดิน และมีแผนใช้จ่ายที่แสดงให้เห็นขีดความสามารถในการพึ่งตนเองทางการเงินในระยะยาว
6. สถาบันที่เปิดสอนบัณฑิตศึกษา จะต้องมียุทธศาสตร์ประจำที่มีคุณวุฒิ และมีประสบการณ์ทางวิชาการที่เหมาะสมตามเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัยในการนี้จะต้องใช้อาจารย์พิเศษให้น้อยที่สุด เพราะการใช้อาจารย์พิเศษที่เป็นอาจารย์ประจำของสถาบันอื่น อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาของสถาบันนั้นๆ ด้วย
7. ก่อนการดำเนินการเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาในระบบใด จะต้องมีการประเมินผลการจัดการศึกษาในลักษณะนั้นๆ เสียก่อนว่าได้ผลดีหรือไม่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงระบบให้เหมาะสมก่อนการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
8. หลักเกณฑ์และวิธีการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ควรให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัย รูปแบบการจัดดำเนินการบัณฑิตศึกษาจะต้องมีการดำเนินการให้ครบระบบทั้งในด้านการวางแผนการดำเนินงานล่วงหน้าอย่างชัดเจน การจัดองค์การรับผิดชอบและกำหนดอำนาจหน้าที่ของฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การอำนวยความสะดวกในการดำเนินงาน การบริหารบุคลากรทั้งบุคลากรวิชาการและบุคลากรฝ่ายสนับสนุนวิชาการการประสานงานกับคณะวิชาภาควิชาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม การจัดงบประมาณและทรัพยากรในลักษณะพึ่งตนเองให้มากที่สุดตลอดจนมีการประเมินผลการปฏิบัติงานและรายงานผลการดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบเป็นระยะ

บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง

เพื่อให้การดำเนินงานและการประสานงานของเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและบังเกิดผลดีตามวัตถุประสงค์ ธรรมนูญเครือข่าย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ พ.ศ. 2551 ซึ่งการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานั้นหมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารจัดการการศึกษาระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ โดยเครือข่ายมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (ธรรมนูญเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ พ.ศ. 2551 : 2)

1. เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ
2. เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการประสานงาน ความร่วมมือระหว่างสถาบันทั้งในประเทศและต่างประเทศ
3. เพื่อให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และรับฟังความคิดเห็นในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. เพื่อสร้างความสามัคคีระหว่างสถาบันให้ทำงานร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพ สมาชิกเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา รวม 8 แห่ง (ธรรมนูญเครือข่ายมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ พ.ศ. 2551 : 1)

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
7. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
8. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ซึ่งผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูลเฉพาะกลุ่มบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง จำนวน 5 แห่ง ได้แก่

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

โดยแต่ละแห่งอาจมีชื่อเรียกหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ บริหารงานเกี่ยวกับการจัดบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันไปดังนี้

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 ในโครงการความร่วมมือกับสถาบันอื่นๆ จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2538 ได้จัดตั้งเป็นสำนักงานบัณฑิตศึกษา เพื่อรับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย จากอดีตจนถึงปัจจุบันบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จัดตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มาตรา 10 เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษา ควบคุม กำกับ ดูแล การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ซึ่งบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ เป็นผู้ประสานงานในการบริหารจัดการการศึกษามาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน โดยร่วมกับคณะต่างๆ ในปัจจุบัน คือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีหลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอน คือ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม สาขาวิชาคณิตศาสตร์เพื่อการสอน สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา โดยดำเนินการภายใต้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550

บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนงานภายในมหาวิทยาลัยเทียบเท่าคณะ โดยมีโครงสร้างต่างๆ เหมือนคณะวิชา จึงมีภารกิจตามคำสั่งมหาวิทยาลัยกำหนด และมีหน้าที่ประสานงานจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งมีระบบจัดการศึกษาในรูปของคณะกรรมการ ตั้งแต่การกำกับดูแลลงไปจนถึงการปฏิบัติการ คือ

1. คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำมหาวิทยาลัย
2. คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ
3. คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร

นโยบายคุณภาพ

มุ่งทำหน้าที่อำนวยความสะดวกด้านการบริการและประสานงานการจัดการศึกษาระดับ

บัณฑิตศึกษาอย่างมีระบบ ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น สนับสนุน และกำกับ ตรวจสอบอย่างต่อเนื่องให้เป็นไปตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ปรัชญา

การประสานงาน บริการที่ดี และการปฏิบัติงานอย่างมีส่วนร่วมเป็นหัวใจของความสำเร็จ
วิสัยทัศน์

บัณฑิตวิทยาลัย เป็นองค์กรที่มีการประสานงาน อำนวยความสะดวก การให้บริการจัดการ
การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและให้บริการวิชาการที่มีมาตรฐานทัดเทียมกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น
อย่างมีส่วนร่วมสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

พันธกิจ

บัณฑิตวิทยาลัยทำหน้าที่ประสานงาน อำนวยความสะดวก และบริการตามข้อบังคับ
ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้เป็นไปตามมาตรฐาน
ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กำกับดูแลงานธุรการและการเงินของบัณฑิตวิทยาลัย
และประสานงานการจัดการศึกษาอย่างมีส่วนร่วมกับองค์กรในท้องถิ่นและสถาบันอื่น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อการประสานงานในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษากับหน่วยงานอื่นที่
เกี่ยวข้องกับผู้ชุมชนหรือท้องถิ่น
2. เพื่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและพัฒนาบุคลากรที่มีศักยภาพในการจัด
การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
3. เพื่อบริการและกำกับดูแลมาตรฐานคุณภาพในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรที่เปิดสอน

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมือง

และชนบท

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อม

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์เพื่อการสอน

สำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

มีประวัติก่อนข้างยาวนับตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2464 รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติ ประถมศึกษาเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนได้เรียนหนังสือ ความต้องการครูเพิ่มขึ้น มณฑล พิษณุโลก จึงผลิตครู โดย เพิ่มหลักสูตรวิชาชีพระครูขึ้น ในโรงเรียนประจำมณฑลพิษณุโลก “พิษณุโลก พิทยาคม” ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 เมื่อสำเร็จ แล้ว ทางราชการจะบรรจุให้เข้า รับราชการครูทันทีที่ได้รับวุฒิประกาศนียบัตรประโยคครูมูล

พ.ศ. 2469 มณฑลพิษณุโลก ได้รับงบประมาณจากกระทรวงธรรมการ สมทบกับเงิน บริจาคของพ่อค้าประชาชนในจังหวัดพิษณุโลก สร้างอาคารเรียน โรงเรียนฝึกหัดประจำมณฑลขึ้น ในที่ดินพระราชวังจันทร์ (โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคมปัจจุบัน) เป็น โรงเรียนฝึกหัดครูชายและได้ กราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวขอพระราชทานนามโรงเรียนและเชิญเสด็จมา ทรงเปิดอาคารเรียน พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชทานนาม โรงเรียนว่า "โรงเรียน พิษณุวิทยายน" และเสด็จพร้อมสมเด็จพระบรมราชินีราไพพรรณี มาทรงเปิดอาคารเรียน เมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2469 เวลาประมาณ 15.30 น. ในใบประกาศนียบัตรที่กระทรวงธรรมการออกให้ นักเรียนที่เรียนจบ ใช้คำว่าโรงเรียนฝึกหัดครูมณฑลพิษณุโลก "พิษณุวิทยายน" ต่อมาโรงเรียนนี้ได้ ย้ายสถานที่และไฟไหม้อาคารที่ย้ายไปใหม่ ทางราชการจึงสั่งยุบโรงเรียน

พ.ศ. 2476 กระทรวงธรรมการเปิดแผนกฝึกหัดครูขึ้นในโรงเรียนสตรีประจำมณฑล พิษณุโลก (โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีในปัจจุบัน) จัดการศึกษาหลักสูตรประโยคครูมูล (ครู ป.) หลักสูตรประโยคครูประกาศนียบัตรจังหวัด (ครู.จ) และหลักสูตรเป็นประกาศนียบัตรครูประจำบาล (ป.ป.) มาตามลำดับ ครั้น พ.ศ. 2486 แผนกฝึกหัดครูและโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีได้ถูกแยกออกมา เป็นอีก โรงเรียนหนึ่งได้ชื่อว่าโรงเรียนสตรีฝึกหัดครูพิษณุโลกโดยที่กิจการแยกกันสถานที่ยังใช้ ร่วมกัน อยู่ตลอดเวลาตั้งแต่ พ.ศ. 2476 โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูขึ้นอยู่กับกรมวิสามัญศึกษา

พ.ศ. 2497 กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตั้งกรมการฝึกหัดครูขึ้น จึงโอนโรงเรียนสตรีฝึกหัดครู พิษณุโลกไปสังกัดกรมการฝึกหัดครู และปรับปรุงหลักสูตรเป็นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) และใน พ.ศ. 2498 รัฐบาลได้สร้างโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีขึ้นมาใหม่ ในที่ตรงข้ามกับแม่น้ำ โรงเรียนเดิม แต่โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีได้ย้ายมาอยู่ ณ ที่แห่งใหม่ ราชการจึงยกโรงเรียนใหม่ ให้แก่ โรงเรียนสตรีฝึกหัดครู

1 มิถุนายน 2499 โรงเรียนสตรีฝึกหัดครูได้แยกจากโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีไปตั้ง ณ ที่แห่งใหม่ ถนนวังจันทร์และ เมื่อ 23 มิถุนายน 2499 ได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็นโรงเรียนฝึกหัดครู พิบูลสงคราม เปิดรับนักศึกษาแบบสหศึกษา นักเรียนหญิง อยู่ประจำนักเรียนชายเดินเรียน นับแต่นั้นมาโรงเรียนฝึกหัดครูพิบูลสงครามก็เจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ได้ขยายเนื้อที่ดิน ของโรงเรียนการ

ช่างชายซึ่งอยู่ติดกันทำให้มีเนื้อที่เท่าขนาดเนื้อที่ปัจจุบัน คือ 40 ไร่ 1 งาน 44 ตารางวา และยังได้เนื้อที่ไปฝั่งตรงข้ามในที่ดินของกองทัพอากาศ จำนวน 120 ไร่ (ปัจจุบันมหาวิทยาลัยนเรศวรขอใช้) ในปี พ.ศ. 2504 ได้ยกฐานะเป็น วิทยาลัยครูพิบูลสงครามเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ป.กศ.สูง) ต่อเนื่องประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) ต่อมาได้ผลิตครูยามฉุกเฉิน หลักสูตรประกาศนียบัตรประโยคครูประถม (ป.ป.) เปิดสอนในภาคนอกเวลา เรียนระหว่าง 17.00 - 20.00 น. ในวันราชการและเปิดหลักสูตรปริญญาตรีวิชาชีพครูภาษาไทย ใน พ.ศ. 2517

พ.ศ. 2518 รัฐบาลได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู โดยมีสภาการศึกษาให้ตั้งคณะกรรมการกำหนดนโยบายควบคุมการบริหารงานในวิทยาลัยครูทั่วประเทศแล้วเปลี่ยนชื่อตำแหน่งหัวหน้าสถานศึกษา เป็นอธิการวิทยาลัยครู การบริหารงานของวิทยาลัยฯ จัดเป็นคณะวิชาและสำนักหรือศูนย์ที่เทียบเท่าคณะวิชา

พ.ศ. 2519 สภาการศึกษาให้หลักสูตรการศึกษาให้หลักสูตรการศึกษาให้หลักสูตรฉบับใหม่ยกเลิกหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) จัดการศึกษา 2 ระดับคือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) และระดับปริญญาตรีผู้สำเร็จระดับปริญญาตรี ได้ครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.) งดรับนักเรียนนอกเวลาและเปลี่ยนเป็นเปิดการสอนภาคต่อเนื่องในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูงในเวลาเรียนระหว่าง 17.00 น.- 20.00 น. ในวันราชการ

พ.ศ. 2522 เริ่มโครงการอบรมครูและบุคลากรการศึกษาประจำการ (อ.ค.ป.) โดยเปิดอบรมบุคลากรการศึกษาประจำการในวันเสาร์ - อาทิตย์ ทั้งระดับ ป.กศ. ป.กศ.ชั้นสูง และปริญญาตรีและการยกเลิกการศึกษาภาคต่อเนื่อง

พ.ศ. 2524 วิทยาลัยครูได้รับอนุมัติจากสำนักนายกรัฐมนตรีให้ใช้ที่ดินสาธารณะประโยชน์ทุ่งทะเลแก้ว จำนวน 1,000 ไร่ เพื่อเตรียมขยายวิทยาลัยออกไป โดยมีโครงการใช้ที่ดินระยะแรก 40 ไร่

พ.ศ. 2527 มีการแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยาลัยครูสามารถเปิดสอนปริญญาตรีสาขาวิชาการอื่นได้ และวิทยาลัยได้จัดตั้งวิทยาลัยชุมชนในบริเวณทุ่งทะเลแก้ว โดยเปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรเทคนิคอาชีพ (อ.วท.)ยกเลิกหลักสูตรประกาศนียบัตรเทคนิคอาชีพ (ป.ทอ.)

พ.ศ. 2530 เลิกโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ (อ.ค.ป.) เปลี่ยนมาเป็นโครงการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำ (กศ.บป.) แทน ทั้งระดับอนุปริญญา และปริญญาตรีเรียนในวันเสาร์ - อาทิตย์

14 กุมภาพันธ์ 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ “พระราชทานนาม” สถาบันราชภัฏแก้ววิทยาลัยครู สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538

15 มิถุนายน 2547 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ทรงลงพระ
 ประทานในพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พุทธศักราช 2547 และได้ประกาศในพระราช
 กิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน พุทธศักราช 2547 แล้วนั้น ยังผลให้สถาบันราชภัฏพิบูล
 สงครามได้ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน พุทธศักราช 2547

ปรัชญา

รักษามาตรฐานบัณฑิตศึกษา พัฒนาคุณภาพท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

สำนักงานประสานการจัดการจัดบัณฑิตศึกษา จะเป็นหน่วยงานรักษา และพัฒนาคุณภาพ

บัณฑิตศึกษาที่ได้มาตรฐาน

ปณิธาน

มุ่งมั่นผลิตมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตให้เป็นนักวิจัยและเป็นผู้นำทางวิชาการให้มีความรู้
 คู่คุณธรรม นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติ

พันธกิจ

1. กำกับมาตรฐานการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ ให้เป็นไปตามเกณฑ์
 มาตรฐาน

2. สนับสนุนและประสานงานการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อสร้างความเข้มแข็ง
 วิชาการ

3. เสริมสร้างวิสัยทัศน์ เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้แก่นักศึกษา คณาจารย์ และ
 บุคลากรบัณฑิตศึกษา

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการประยุกต์

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์การสอนภาษาอังกฤษ

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมี

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและการจัดการสิ่งแวดล้อม

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ

โครงการจัดตั้งสำนักงานบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

เมื่อปี พ.ศ. 2514 นายจำรูญ ปิยะมุตระ ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ ร่วมกับพ่อค้า

ประชาชน และสมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ทำหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการขอจัดตั้งวิทยาลัยครูขึ้น กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาแล้วอนุมัติให้สร้างวิทยาลัยครูขึ้นที่จังหวัด เพชรบูรณ์โดยประกาศตั้งเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2516 และได้แต่งตั้งให้ นายน้อย สีป้อ อาจารย์เอก วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก มารักษาการในตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ วิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2516 และได้รับนักเรียนรุ่นแรกในปีการศึกษา 2519 โดยรับผิดชอบการศึกษาในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร

วันที่ 19 สิงหาคม 2518 มีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518 วิทยาลัยครูจึงได้รับการยกฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการพ.ศ. 2527 มีประกาศใช้ พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 มีผลให้วิทยาลัยครูสามารถผลิตบัณฑิตสาขาวิชาอื่นที่ไม่ใช่วิชาชีพครูได้

พ.ศ. 2528 สภาการศึกษาได้กำหนดข้อบังคับว่าด้วยกลุ่มวิทยาลัยครูให้เรียกกลุ่มวิทยาลัยครู ซึ่งประกอบด้วยวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ วิทยาลัยครูพิบูลสงครามวิทยาลัยครูนครสวรรค์ และวิทยาลัยครูกำแพงเพชร ว่า สหวิทยาลัยพุทธชินราช สำนักงานสหวิทยาลัยครูตั้งอยู่ที่วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม

พ.ศ. 2535 โดยกรมการศึกษาธิการได้นำความกราบบังคมทูล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯและพระองค์ท่านที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานนามว่า " สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ " ซึ่งแนวโน้มจะต้องปรับเปลี่ยนสภาพให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏมาตรา 7 คือให้สถาบันราชภัฏเป็นนิติบุคคลมีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการและเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้การบริการทางวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครู ส่งเสริมวิทย์ฐานะครูและบุคลากรประจำการสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาด้านสาขาวิทยาศาสตร์สาขาศิลปศาสตร์และสาขาวิชานิติศาสตร์สำหรับการศึกษากฎคดี การศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการและการศึกษาสำหรับ

ปวงชน (กศ.บป. , กศ.ปช. ระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี 2 ปีและปริญญา 4 ปี)

พ.ศ. 2538 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ได้ลงพระปรมาภิไธยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เริ่มใช้พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2538

ปรัชญา

ปัญญา เสถียรภาพ ปัญญาเป็นสิ่งประเสริฐสุด

ปณิธาน

ประทีปธรรมของท้องถิ่น ประเทืองค่าประชาชน

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เป็นแหล่งองค์ความรู้ทางวิชาการที่ส่งเสริมคุณภาพและคุณธรรมของคน นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถเพียงพอต่อการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นและสังคมได้อย่างแท้จริง

2. ศึกษา วิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

3. ให้บริการทางวิชาการ พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีที่หลากหลายแก่บุคคล องค์กรในสังคมและท้องถิ่น ตลอดจนสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เสริมสร้างค่านิยมที่พึงประสงค์โดยคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์และศักดิ์ศรีของความเป็นไทย

5. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ค่านิยมหลัก

1. มุ่งสู่ความสำเร็จ

2. ทำงานเป็นทีม

3. อยู่ร่วมกันอย่างมีเหตุผล

4. แสวงหาความรู้และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ

5. ไว้วางใจ เคารพ และสนับสนุนซึ่งกันและกัน

หลักสูตรที่เปิดสอน

หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษา

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป
 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา
 หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
งานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ปีการศึกษา 2538 มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจนวิทย์ ผาสุข เป็นอธิการบดี ได้ริเริ่มเตรียมการเพื่อเปิดสอนระดับปริญญาโท โดยความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม และสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ รวมทั้งความร่วมมือจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีบัณฑิตวิทยาลัยหน่วยงานเทียบเท่าคณะประสานให้การดำเนินงานการจัดบัณฑิตศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล ต่อมาเมื่อประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2547 ในปี พ.ศ. 2548 ได้เปลี่ยนบัณฑิตวิทยาลัยเป็นงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษาขึ้นกับสถาบันวิจัยและพัฒนาทำหน้าที่แทน

การดำเนินการจัดการเรียนการสอน ระดับปริญญาโท ดำเนินการในปีการศึกษาต่างๆ ดังนี้
 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 เริ่มเปิดการสอนหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
 การบริหารการศึกษา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 เปิดการสอนเพิ่มอีก 1 สาขา คือ สาขาหลักสูตรและการ
 สอน

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 เปิดการสอนหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 เปิดการสอนหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
 เทคโนโลยีอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 เปิดการสอนหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น

นโยบายการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

1. ผลิทมหาบัณฑิตที่มีคุณภาพ คุณลักษณะสอดคล้องกับกระแสสังคมยุคโลกาภิวัตน์ อัน
 ได้แก่ เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ใฝ่รู้ ศึกษาค้นคว้าอย่างสม่ำเสมอ สามารถทา
 การวิจัยและใช้ผลการวิจัยในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาท้องถิ่น ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลง
 ทางสังคมในท้องถิ่นให้เหมาะสมกับกระแสสังคม

2. ให้มีการวิจัยที่มีคุณภาพในการที่จะสร้างองค์ความรู้ที่เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนา
 ท้องถิ่นและประเทศชาติ

3. เสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการ ตลอดจนจัดสภาพแวดล้อมต่อการศึกษาค้นคว้า และ การสร้างคุณลักษณะของมหาบัณฑิต

4. จัดให้มีระบบและกลไก การตรวจสอบ ติดตาม และประเมินการจัดการศึกษาระดับ หลักสูตรที่เปิดสอน

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชภัฏนครสวรรค์ได้ริเริ่มโครงการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2538 โดยมุ่งหวังให้ผู้สำเร็จการศึกษา เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และนำความรู้ไป สร้างความเจริญ ความก้าวหน้าในหน่วยงานของตน และสังคมสืบต่อไป การจัดการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีพัฒนาการตามลำดับ ดังนี้

ปีการศึกษา 2541 เปิดสอน หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาต่างๆ เข้ามาศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และหลักสูตรประกาศนียบัตร บัณฑิต สาขาวิชาชีพครู สำหรับครูผู้สอนที่จบปริญญาตรีแล้ว แต่ยังไม่มีความรู้ทางด้านวิชาชีพครู

ปีการศึกษา 2542 ได้แต่ตั้ง คณะกรรมการบัณฑิต พ.ศ. 2542 ตามข้อบังคับสภาประจำ สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ และเปิดสอนหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการ สอน เพื่อพัฒนาครูผู้สอนในแขนงวิชาภาษาไทย, สังคม, วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์ และ ภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2545 เปิดสอน หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขายุทธศาสตร์การ พัฒนา เพื่อพัฒนาศักยภาพของ ผู้เข้ารับการศึกษา ให้เป็นผู้ที่มีความรอบรู้และสามารถนำหลักการ และทฤษฎีทางยุทธศาสตร์การ พัฒนาไปใช้ในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

ปีการศึกษา 2547 ได้เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการส่งเสริมสุขภาพ

ปีการศึกษา 2550 ได้เปิดสอนหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผล การศึกษา และหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการการเกษตร และได้พัฒนาหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน เป็นหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการ จัดการหลักสูตรและการเรียนรู้

ปรัชญา

สรรค์สร้างความรู้ นำสู่สังคม

วิสัยทัศน์

เป็นผู้นำด้านการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีประสิทธิภาพในเขตภาคเหนือตอนล่าง
ภายในทศวรรษหน้า

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
2. ผลิตและพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถด้านงานวิจัยเป็น

นักวิชาการและนักวิชาชีพ

3. เป็นที่พึ่งทางวิชาการแก่ท้องถิ่น

หลักสูตรที่เปิดสอน

หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการศึกษาและการเรียนรู้

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการหลักสูตรและการเรียนรู้

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

หลักสูตรปรัชญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการเกษตร

หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการจัดการภาครัฐแนวใหม่

หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเสนอเพื่อเป็นกรอบในการศึกษาความพร้อมของ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

นภคล สุตันตวิณิชกุล (2554 : 54-55) ได้ศึกษาการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา
อาชีวศึกษาไทยด้านการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนจาก 3 ระดับ คือ มาก น้อย ไม่พร้อมหรือไม่
เปิดสอน พบว่าส่วนใหญ่ในด้านหลักสูตรต่างๆ จะอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นหลักสูตรประกาศนียบัตร

วิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จะอยู่ในระดับมาก หรือในส่วนของความพร้อมในด้านการกำหนดนโยบายและแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทย ในการเตรียมความพร้อมการผลิตช่างฝีมือส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยเช่นกัน ทั้งนี้เพราะสถานศึกษาอาชีวศึกษาของไทยมีนโยบายที่เน้นไปในการผลิตช่างฝีมือหรือแรงงานฝีมือ (Skilled Labour) ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพตั้งแต่ปี พ.ศ.2550 เป็นต้นมา จึงทำให้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่เน้นแรงงานระดับชำนาญการ (Specialist) ซึ่งผลิตโดยสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยเท่านั้น

ศุภเจตน์ จันทร์สาส์น (2554 : 46 – 54) คุณภาพชีวิตของคนไทย : นับจากดัชนีการพัฒนามนุษย์ จากดัชนีการพัฒนามนุษย์นั้น มีนักวิชาการหลายท่านได้ตั้งข้อสังเกตว่า ประเทศไทยมีจำนวนปีเฉลี่ยการศึกษาต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ส่งผลเสียต่อความเป็นทุนมนุษย์ของแรงงานในประเทศ ทำให้แรงงานไทยมีผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันต่ำ ซึ่งจำเป็นต้องรีบเร่งพัฒนา มิฉะนั้น ประเทศไทยจะกลายเป็นแค่ชนชั้นแรงงานในประชาคมอาเซียน นอกจากนี้จากการวิเคราะห์ พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและแปซิฟิกมีดัชนีการพัฒนามนุษย์ต่ำกว่าประเทศไทย แต่มีอัตราการเพิ่มขึ้นรวดเร็วกว่า

ดังนั้นหากประเทศไทยยังมีการพัฒนาในอัตราที่เป็นอยู่ จะกลายเป็นประเทศที่มีระดับการพัฒนามนุษย์ต่ำ และคนไทยจะมีคุณภาพชีวิตต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภูมิภาค

การรวมตัวกันของ 10 ประเทศในอาเซียน ภาษาอังกฤษ จะเป็นภาษากลางที่ต้องใช้ในการติดต่อสื่อสารกัน ในปี 2554 สถาบัน EF Education First ได้เผยแพร่ดัชนีความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index : EF EPI) ของผู้ใหญ่ในประเทศต่างๆ ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ โดยสำรวจจากประชาชนกว่า 2 ล้านกว่าคนในช่วงระยะเวลา 3 ปี (พ.ศ. 2550 - 2552) ผลการทดสอบของประเทศในเอเชียนั้น ออกมาต่ำเกินคาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยได้อันดับที่ 42 จาก 44 ประเทศ รองจากประเทศสมาชิก อาเซียนหลายประเทศ เช่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม

หทัยรัตน์ ดิประเสริฐ (2554 : 10) กล่าวถึง ผลการวิจัยชี้คนไทยรู้เรื่องอาเซียนต่ำ แนะ สถาบันการศึกษารับมือ (Less Thais understanding about ASEAN, educational institutes should have preparation) “ผลการศึกษาคณะเตรียมความพร้อมการผลิตกำลังคนสู่การเป็นประชาคมอาเซียนและเปิดเสรีการค้าบริการด้านอุดมศึกษา ของ รศ.ดร.นันทนา คชเสนี ผู้อำนวยการบริหารเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน เกี่ยวกับทัศนคติและการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน โดยสำรวจจากจำนวนนักศึกษา 21,701 คน จากมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ระบุว่า

ประเทศไทยมีความรู้เกี่ยวกับอาเซียนอยู่อันดับสุดท้ายแสดงให้เห็นว่า มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องการเร่งให้การศึกษาคนของเราเพื่อเตรียมความพร้อมในปี 2558 ที่ประเทศไทยจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียน” ผศ.นาถพี ชัยมงคล รองคณบดีฝ่ายบริหารและแผน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (มทร.) ธัญบุรี กล่าว ในปี 2558 จะมีการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีใน 7 สาขาอาชีพ คือ ได้แก่ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม การสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และนักบัญชีหากไม่ได้เตรียมความพร้อมให้แก่บัณฑิตไทย เกรงว่าอาจจะไม่สามารถแข่งขันได้หมายความว่าโอกาสในการทำงานใน 7 อาชีพ ก็จะมีคู่แข่งเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน จึงจำเป็นที่สถาบันการศึกษาต่างๆ จะต้องพัฒนาบุคลากร และบัณฑิตเพื่อการนี้

อรวรรณ สีลวานิช (2554 : 46 - 47) ศึกษาเรื่องความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า การเตรียมตัวของนักศึกษาที่สามารถทำได้ คือ การใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารและการทำงาน รวมทั้งความรู้วิชาการในแขนงต่างๆ ซึ่งเน้นพื้นฐานด้านสาขาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ส่วนสาขาอื่นๆ อยู่ระหว่างการพิจารณา สรุปได้ว่านักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยรวมของทักษะเกี่ยวกับการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนโดยมีค่าเฉลี่ยระดับมากเกือบทุกด้าน คือ ด้านความเปลี่ยนแปลงของระบบงาน ด้านเวลาทำงาน ด้านรายได้ และด้านความหลากหลายของแรงงานที่จะอพยพเข้าประเทศ และมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลางด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา

เอกราช อมะวัลย์ (2554 : 75 - 77) ได้ศึกษาการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหารในการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนใน พ.ศ. 2558 ซึ่งได้ศึกษาถึงปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษา ประกอบด้วย ปัจจัยด้านความเข้าใจ ปัจจัยด้านศักยภาพบุคลากร ปัจจัยด้านคุณภาพมาตรฐาน ปัจจัยด้านการเปิดเสรีทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ในด้านปัจจัยด้านความเข้าใจ เป็นการสร้างความตระหนัก และการเตรียมความพร้อมเพื่อการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปัจจัยด้านศักยภาพบุคลากร เป็นการพัฒนาทักษะและความชำนาญที่เหมาะสมของบุคลากร โรงเรียนช่างฝีมือทหารในการเป็นประชาคมอาเซียน ปัจจัยด้านคุณภาพมาตรฐาน เพื่อสร้างความยอมรับในคุณสมบัติทางวิชาการและทักษะในฝีมือร่วมกันในอาเซียน ปัจจัยด้านการเปิดเสรีการศึกษา เป็นการสร้างความร่วมมือด้านการศึกษา การพัฒนาความสามารถ ประสบการณ์ ในสาขาวิชาชีพสำคัญต่างๆ ร่วมกัน เพื่อรองรับการเปิดเสรีการศึกษาควบคู่กับการเปิดเสรี ด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน จากปัจจัยดังกล่าว เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรของโรงเรียนช่างฝีมือทหาร พบว่ามีข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการศึกษาใน 3 แนวทางประกอบด้วย ประการแรกการพัฒนาองค์ความรู้ คือ การสร้างความเข้าใจและความ

ตระหนักเรื่องเกี่ยวกับการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ให้ความสำคัญกับการเพิ่มทักษะการเรียน การสอน การปรับปรุงเนื้อหาวิชาชีพ และหลักสูตรให้มีความเหมาะสม ประการที่สองการพัฒนา บุคลากรที่ต้องปลูกฝังจิตสำนึกต่อวิชาชีพและส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของ ครู อาจารย์ ให้เท่าทัน ได้มาตรฐาน และประการที่สาม การพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งใน ประเทศและในอาเซียนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาความสามารถและประสบการณ์ร่วมกัน ข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาการศึกษาทั้ง 3 แนวทางจะสามารถส่งเสริมการเตรียมความพร้อมของบุคลากร โรงเรียนช่างฝีมือทหารในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ได้อย่างสมบูรณ์ต่อไป

สมใจ กงเดิม (2555 : 87 - 88) ได้ศึกษาการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคม อาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นเรื่องความพร้อม ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความรู้เกี่ยวกับกับกฎบัตร อาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ความรู้เรื่องการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ความรู้เรื่องเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง และความรู้เรื่องสังคมและวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ด้านทักษะ กระบวนการ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมี ทักษะพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง ทักษะพลเมืองและ ความรับผิดชอบทางสังคม อยู่ในระดับมาก ทักษะการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับมาก และ ด้านเจตคติ อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ นักศึกษาต่างคณะกัน มีระดับความคิดเห็นต่อความ พร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาต่าง คณะกัน มีระดับความคิดเห็นต่อความพร้อม ด้านทักษะ และกระบวนการ ด้านเจตคติ ในการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษามีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ นักศึกษาต้องการเข้ารับการอบรมหรือข้อมูลข่าวสารด้าน อาเซียนจากมหาวิทยาลัยและควรมีกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาอยากหลากหลาย

ชลวิทย์ เจียรจิตต์ และชัยวัชร พรหมจิตติพงศ์ (2556 : 40 - 50) ได้ศึกษาการเตรียมความ พร้อมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2015 ผลการศึกษา พบว่า นิสิตมีการรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการเป็นประชาคมอาเซียน และการให้ ความสำคัญกับการเตรียมตัวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก การเตรียมพร้อมของ นิสิตเพื่อรองรับการใช้มาตรฐานเดียวกันในการวัดความสามารถของแรงงาน ความสามารถแข่งขัน กับแรงงานต่างชาติความสามารถในการปรับตัว และทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์เพื่อรองรับการเข้าสู่ การเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับมาก โดยมีการเตรียมพร้อมในเรื่องทักษะการสื่อสารทางด้าน

ภาษา และความรู้เกี่ยวกับการเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ก็สังเกตเห็นว่า มหาวิทยาลัยมีส่วนสำคัญในการเตรียมพร้อม และเห็นด้วยกับการดำเนินการของมหาวิทยาลัยเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมถึงการเปิดภาคการศึกษาพร้อมกันทุกประเทศในอาเซียนอยู่ในระดับมาก แต่ทั้งนี้อาจต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่เพื่อให้มีส่วนสนับสนุนการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ การเป็นประชาคมอาเซียนให้ดียิ่งขึ้น

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร การศึกษาการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 (2556 : ออนไลน์) ในการศึกษาการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 นั้น ในส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 40 แห่ง ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดของ สกอ. ก็ได้เตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเช่นเดียวกับสถาบันการศึกษาอื่นๆ และเพื่อให้การเตรียมตัวเป็นไปอย่างมีระบบเรียบร้อย มีความพร้อมมากที่สุดในปี 2558 ที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงมีมติให้มหาวิทยาลัยราชภัฏได้เดินทางไปศึกษาดูงานและประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในประเทศสมาชิกอาเซียน โดยกำหนดการแรกได้เดินทางไปศึกษาดูงานที่ประเทศฟิลิปปินส์และประเทศอินโดนีเซียตามลำดับ

นอกจากนั้น ได้ลงนามความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งมีการเรียนการสอนด้านภาษาอีก ทั้งนี้การศึกษาดูงานประเทศอาเซียนนอกจากเป็นการเตรียมพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแล้ว ยังเปิดโอกาสให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ยกระดับมหาวิทยาลัยราชภัฏของไทยสามารถแข่งขันในเวทีอาเซียนได้ รวมถึงยังสร้างความเข้มแข็งในกลุ่มของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้อีกทางหนึ่ง

สำนักงานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ (บทสรุปสำหรับผู้บริหาร การศึกษาการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558, 2556, ออนไลน์) จึงได้ศึกษาเรื่องดังกล่าวเป็นการเร่งด่วน โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ เพื่อศึกษาสถานภาพปัจจุบันของมหาวิทยาลัยราชภัฏเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่สัมพันธ์กับต่างประเทศ ความคิดเห็นของประชาคม มหาวิทยาลัยราชภัฏต่อการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน พ.ศ.2558 การเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปัญหาอุปสรรคในการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสู่ประชาคมอาเซียน พร้อมวิธีการแก้ปัญหา และข้อเสนอแนะจากประสบการณ์การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สำหรับวิธีการศึกษามีดังต่อไปนี้ กลุ่มเป้าหมายได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ 40 แห่ง รวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ประกอบการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏ รวมทั้ง

ผลการประชุมที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏและข้อมูล เอกสาร มีผลการศึกษา สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏได้เปิดสอนหลักสูตรต่างๆ โดยให้โอกาสนักศึกษาต่างชาติเข้ามาทั้งระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา โดยมีทั้งนักศึกษาประเทศที่เป็นสมาชิกอาเซียนและไม่ได้เป็นสมาชิกอาเซียน เข้ามาศึกษาในการเรียนการสอนมีภาษาที่ใช้ทั้งภาษาไทย อังกฤษ และจีน
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏมีโครงการความร่วมมือกับต่างประเทศจำนวน 21 ประเทศ 172 โครงการ โดยเป็นความร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียน 43 โครงการและโครงการความร่วมมือกับประเทศอื่นๆ ที่ไม่ใช่ประเทศสมาชิกอาเซียนนั้น มากที่สุดคือร่วมมือกับจีน จำนวน 66 โครงการ
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏมีอาจารย์ที่สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้ จำนวน 7,358 คน คิดเป็นร้อยละ 61.84 ของจำนวนอาจารย์ทั้งหมด ภาษาที่ใช้สื่อสารได้แก่ ภาษาลาว เวียดนาม พม่า มลายู ฟิลิปปินส์และอินโดนีเซีย ภาษาอังกฤษเป็นภาที่อาจารย์ส่วนใหญ่สื่อสารได้ รองลงมาได้แก่ ภาษาลาว จีนและญี่ปุ่น และภาษาอื่นๆ ที่สื่อสารได้ คือ ฝรั่งเศส เยอรมัน เกาหลี รัสเซีย นอร์วีเจียน อิตาลี และสเปน
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศมีนักศึกษาต่างชาติที่เป็นสมาชิกของประเทศ อาเซียน จำนวนทั้งสิ้น 628 คน จาก 6 ประเทศ ทั้งนี้ นักศึกษาต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากประเทศจีน (2,339 คน)
5. ประชาคมมหาวิทยาลัยราชภัฏเห็นความสำคัญและมีการเตรียมการด้านภาษาและวัฒนธรรม รวมทั้งองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียนให้อาจารย์และนักศึกษา การพัฒนาบุคลากรโดยฝึกอบรมภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษากลางในการสื่อสาร รวมทั้งการเห็นด้วยกับการเข้าร่วมประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งเป็นสิ่งที่ดีต่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวม ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้เท่าเทียมกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ในประเทศอาเซียน/ภูมิภาค ตลอดจนสร้างเข้มแข็งและสามารถพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นที่ยอมรับ เห็นด้วยกับการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ ทั้งการพัฒนาหลักสูตร การประชุมเพื่อสร้างเครือข่ายทางวิชาการและอื่นๆ การพัฒนาบุคลากรทั้งอาจารย์และนักศึกษา ยกกระดับมาตรฐานการศึกษาของอาเซียนสู่สากลและในระดับโลกรวมทั้งการจัดทำแผนยุทธศาสตร์
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏเตรียมความพร้อมในการรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งในลักษณะการผนึกกำลังร่วมกันและการดำเนินงานของแต่ละมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้
 - 6.1 การเตรียมความพร้อมในรูปแบบการผนึกกำลังร่วมกัน เป็นการดำเนินงานตามผลจากมติที่ประชุมอธิการบดี มีดังต่อไปนี้

6.1.1 การนำข้อมูลจากการสำรวจผลการเตรียมความพร้อมในช่วงเวลาที่ผ่านมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อปรับปรุงและพัฒนา เป็นการสำรวจข้อมูลด้วยแบบสอบถามไปยังมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่ง เพื่อให้มีการศึกษาและเรียนรู้พร้อมทั้งร่วมกันแก้ปัญหาและพัฒนา

6.1.2 การจัดโครงการพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 โดยพัฒนาอาจารย์ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอกในประเทศไทยร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศด้วยการอบรมระยะสั้น เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา วิจัย การจัดการเรียนการสอน และประสบการณ์ด้านต่างประเทศ อบรมในประเทศไทยประมาณ 1-2 สัปดาห์ และไปหาประสบการณ์ต่างประเทศ

6.1.3 การจัดให้ผู้บริหารได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับมหาวิทยาลัยในประเทศสมาชิกอาเซียน โดยให้อธิการบดีทุกคนจัดสายเดินทางไปดูงานในประเทศอาเซียน เพื่อไปศึกษา วิจัย และเรียนรู้การเตรียมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศต่างๆ แล้วนำข้อมูลมาสรุปร่วมกันเพื่อวางแผนทางพิจารณาการดำเนินงานพัฒนาศักยภาพของการบริหารงานและการพัฒนาบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏต่อไป

6.2 การเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏได้เตรียมความพร้อมต่างๆ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 สรุปได้ 5 เรื่องสำคัญ ได้แก่ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม อาคารสถานที่ การพัฒนาหลักสูตร/การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร (ผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่) การพัฒนานักศึกษาและการพัฒนา ศูนย์/หน่วยงานให้บริการด้านภาษา

7. ปัญหาสำคัญในการดำเนินงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติการทำให้มีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย อาจารย์ชาวต่างประเทศไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษามีโอกาสใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารน้อย ประชาคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏยังไม่มี ความคุ้นเคย กับการดำเนินกิจกรรมร่วมกับต่างประเทศ ผู้มีความรู้ความสามารถในบริบทของอาเซียนมีจำนวนไม่มากและปัญหาการขาดอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาของประเทศอาเซียน

8. แนวทางการแก้ปัญหาซึ่งได้ดำเนินการไปบ้างแล้ว ได้แก่ การจัดสรรงบประมาณ เพื่อให้คณาจารย์ได้กู้ยืมเป็นทุนศึกษาต่อ อีกทั้งจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ เพิ่มมากขึ้น การจัดอบรมทางภาษาและส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วม โครงการความร่วมมือระหว่างประเทศและการศึกษาดูงานต่างประเทศ จัดให้ผู้บริหาร พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา ศึกษาดูงาน ณ ประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น

9. มหาวิทยาลัยราชภัฏมิขอเสนอแนะจากประสบการณ์การเตรียมความพร้อมสู่

ประชาคมอาเซียน สรุปได้ดังนี้

- 9.1 ควรเพิ่มการสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษ และสร้างเครือข่ายการพัฒนาหลักสูตรตามความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศมีโอกาสเลือกเรียน
- 9.2 ควรมีการแลกเปลี่ยนกลยุทธ์การพัฒนาบุคลากร นักศึกษาและทรัพยากร โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากรด้านวิเทศสัมพันธ์
- 9.3 ควรมีกระบวนการพัฒนาและจัดงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและสร้างเครือข่ายเพื่อระดมสรรพกำลังความร่วมมือในการพัฒนาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม
- 9.4 ควรร่วมลงขันเงินวิจัยและจัดทำวิจัยร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ
- 9.5 ควรศึกษาคูงานและประชุมร่วมกับมหาวิทยาลัยเครือข่ายต่างๆ เพื่อและเปลี่ยนเรียนรู้ทำงานร่วมกันใน โครงการต่างๆ

ผลการศึกษาคูงานเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 สะท้อนให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่งให้ความสำคัญและมีการเตรียมการสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนใน หลายมิติ และหลายลักษณะ ทั้งการเตรียมการในลักษณะของการฝึกกำลังและการดำเนินงานของรายมหาวิทยาลัย โดยในเรื่องของการฝึกกำลังร่วมกันนั้น เป็นผลการดำเนินงานตามมติที่ประชุมอธิการบดี ทั้งการสำรวจการ ดำเนินงานเพื่อหาแนวทางการปรับปรุงการเตรียมการ การดำเนิน โครงการพัฒนาบุคลากรที่จบการศึกษาปริญญาเอกภายในประเทศ และการให้ผู้บริหารแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องของการศึกษาคูงานและการทำวิจัยในประเทศสมาชิกอาเซียน สำหรับการเตรียมความพร้อมของแต่ละมหาวิทยาลัยราชภัฏนั้น จะต้องมี การเตรียมความพร้อมรอบด้าน คือ การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม อาคารสถานที่ การพัฒนาหลักสูตร/ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร (ผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่) การพัฒนานักศึกษา และการพัฒนาศูนย์/หน่วยงานให้บริการด้านภาษา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุป ได้ดังนี้

การเตรียมความพร้อมดังกล่าวรองรับกับมติของสำนักงานก.พ. ในช่วงระยะปี พ.ศ. 2554 ที่เน้นเรื่องของการประเมินและสร้างความตระหนัก ดังจะเห็นว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏมีการเตรียมตัวบุคลากรทั้งผู้บริหาร อาจารย์และ นักศึกษา โดยให้ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนและพัฒนาทักษะภาษาในรูปแบบต่างๆ อย่างไรก็ดี แม้ภาษาอังกฤษจะเป็น ภาษาสากลที่จำเป็นต้องพัฒนาแก่บุคคลทุกกลุ่ม และมหาวิทยาลัยก็เน้นการพัฒนาในประเด็นนี้ ทั้งเรื่องของการให้ การอบรม การศึกษาคูงาน การจัดประชุมนานาชาติ และการให้โอกาสบุคลากรไปเข้าร่วมประชุมวิชาการนานาชาติ แต่มหาวิทยาลัยก็ยังคงประสบปัญหาในเรื่องศักยภาพด้านภาษาของบุคลากร เนื่องจากโอกาสที่จะใช้

ภาษาต่างประเทศสื่อสารยังมีน้อย แม้มีอาจารย์ที่สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้ 7,358 คน หรือร้อยละ 61.84 แต่ในจำนวนนี้ก็เป็นอาจารย์ชาวต่างประเทศ 537 คน อาจารย์ชาวไทยส่วนใหญ่ (4,626 คน) สื่อสารภาษาอังกฤษได้ สำหรับภาษาของประเทศในอาเซียนนั้นมีภาษาลาวเพียงภาษาเดียวที่มีอาจารย์จำนวนพอสมควร (2,104 คน) สามารถสื่อสารได้ ภาษาเวียดนาม พม่า มลายู ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย มีอาจารย์สื่อสารได้น้อย และมักเป็นชาวต่างชาติ ข้อที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งคือ นักศึกษาของประเทศอาเซียนที่มาเรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏยังมีจำนวนไม่มากนัก รวมกันทุกประเทศยังมีจำนวนน้อยกว่านักศึกษาประเทศจีนที่มาเรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จะเห็นว่าไม่มีนักศึกษาในประเทศมาเลเซีย บรูไน และอินโดนีเซีย มาเรียนในมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย อาจเป็นเพราะหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ชาวต่างชาติเข้ามาศึกษาได้ ส่วนหนึ่งยังคงจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาไทย ที่ใช้ภาษาอังกฤษยังมีน้อย นักศึกษาจากประเทศจีนและเวียดนามสามารถเข้ามาศึกษาได้มากกว่าประเทศอื่น เพราะมีโอกาสเรียนภาษาไทยในประเทศของตน

สำหรับโครงการความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศอาเซียนก็จัดว่ามหาวิทยาลัยมีจำนวนค่อนข้างน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวน โครงการความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศทั้งหมด คือ มีจำนวน 43 โครงการจากจำนวนทั้งหมด 172 โครงการ ซึ่งในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่ายังไม่บรรลุตามแผนยุทธศาสตร์ 9 ประการ เพื่อแสดงเจตนารมณ์ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มากนัก แต่อย่างไรก็ดี ในปี พ.ศ. 2554 เพิ่งเป็นปีแรกของการเตรียมความพร้อม มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีเวลาดำเนินการในเรื่องนี้ต่ออีกในปีต่อๆ ไปอย่างเป็นระบบ ข้อเสนอแนะที่น่าสนใจของประชาคมชาวราชภัฏอีกเรื่องหนึ่ง ได้แก่ การร่วมวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ซึ่งการร่วมมือกันทำวิจัยในมหาวิทยาลัยของประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งมีบริบทวัฒนธรรมและหลายๆ องค์ประกอบใกล้เคียงกัน จะเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการในภูมิภาค (บทสรุปสำหรับผู้บริหาร การศึกษาการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558. 2556. ออนไลน์)

เป็รื่อง กิจรัตน์ภร (2556 : ออนไลน์) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 โดยพบว่ายังขาดอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาของอาเซียน รวมถึงบุคลากรในมหาวิทยาลัย นักศึกษา มีโอกาสใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารน้อย

พัฒนาทางด้านภาษาอังกฤษ เตรียมเด็กไทยสู่อาเซียนและเวทีโลก (2558 : ออนไลน์) ในสังคมโลกปัจจุบัน คงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลกที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย และเข้ามามีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนจำนวนไม่น้อย จากอิทธิพลของความก้าวไกลทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่งผลให้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เพราะถือ

เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงการประกอบอาชีพ หลักสูตรการศึกษาระดับขั้นการศึกษาพื้นฐาน ไม่ได้มองข้ามความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ มีการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งนักเรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน เข้าใจความแตกต่างของภาษา การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และสามารถสื่อสารกับชาวชาติได้ รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้ง่ายและกว้างขึ้น ในขณะที่ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี เป็นต้น สถานศึกษาสามารถจัดสอนได้ตามความเหมาะสมโดยให้อยู่ในดุลพินิจ

จะเห็นว่าได้ว่าในบ้านเรา แม้รัฐบาลบังคับให้ทุกคนเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ก็ยังมีคนไทยจำนวนมากที่พูดภาษาอังกฤษ หรือไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่รวมเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว ส่วนใหญ่ไม่ต่ำกว่า 10 ปี หรือแม้แต่ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือแม้กระทั่งปริญญาโทยังมีจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ มีหลากหลายวิธีที่เสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาภาษาอังกฤษของเด็กไทย เช่น การสอนให้นักเรียนรู้คำศัพท์จำนวนมาก เพราะปัญหานักเรียนรู้ศัพท์น้อยนั้นเป็นสาเหตุสำคัญโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และยังก่อให้เกิดปัญหาต่อเนื่องอีกหลายอย่างตามมา การสอนภาษาอังกฤษในแต่ละชั่วโมง จำเป็นต้องให้นักเรียนได้ฝึกครบทุกทักษะ ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นต้น

เมื่อประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งสมาชิกที่กำลังจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในอนาคตอันใกล้ ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญและความจำเป็นมากขึ้น คงถึงเวลาแล้วที่จะต้องมีการวางแผนและเตรียมพร้อมพัฒนาเด็ก เยาวชน และคนไทยให้มีคุณภาพและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคมคาดหวัง ครูผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรสำคัญในการถ่ายทอดความรู้เพื่อพัฒนาสังคม ต้องมีการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน ใฝ่ศึกษาเรียนรู้ตลอดเวลา แสวงหาเทคนิควิธีสอนใหม่ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และผู้บริหารต้องให้ความสำคัญพร้อมสนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนการสอนในการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาประจำชาติและภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ในสังคมอาเซียนและเวทีโลกต่อไป

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพอสรุปได้ว่า ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการ ดังนั้นผู้วิจัย

จึงได้นำแนวคิดดังกล่าวมาเป็นกรอบในการศึกษาเรื่องความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อให้ได้ข้อมูลอันจะเป็นประโยชน์กับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่างต่อไป

บทที่ 3

ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร บุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย อาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษา รวมทั้งสิ้น จำนวน 1,664 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มี 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากประชากรกลุ่มผู้บริหาร และบุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน จากประชากรกลุ่มอาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาของแต่ละมหาวิทยาลัย แล้วกำหนดอัตราส่วนของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 10 คน บุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 27 คน อาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 58 และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษา จำนวน 264 คน รวมทั้งสิ้น 359 คน

โดยมีขั้นตอนของการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ของกลุ่มประชากร อาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาของแต่ละมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์จำนวนประชากรหลักร้อยละใช้กลุ่มตัวอย่าง 15-30 % (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 38) ดำเนินการสุ่ม 2 ชั้น (Two-Stage Sampling) (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2545 : 130) ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้น 5 มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุ่มกลุ่มตัวอย่าง 20 % โดยวิธีสุ่มแบบเป็นกลุ่ม (Area or Cluster Random Sampling) โดยแต่ละกลุ่มมีบริบทคล้ายคลึงกันได้ 5 มหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังนั้นจะได้อาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 58 คน และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาของ จำนวน 264 คน

ขั้นที่ 2 กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษา ที่สุ่มได้ครั้งแรก สุ่มกลุ่มตัวอย่าง 20 % โดยวิธีการกำหนดอัตราส่วนของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาความร่วมมือของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ จำนวน 5 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง ทั้ง 5 แห่ง ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง คัดเลือกเฉพาะผู้ที่มีคุณสมบัติ ประกอบด้วย

1. เป็นผู้บริหารงาน ที่ทำหน้าที่บริหารงานบัณฑิตวิทยาลัย
2. เป็นผู้บริหารงาน ที่ทำหน้าที่บริหารงานสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา
3. เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานระดับบัณฑิตศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรที่ใช้ในศึกษาความร่วมมือของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง	ผู้บริหารบัณฑิตวิทยาลัย	บุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย	อาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา	นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษา	รวม
1. อุดรดิตถ์	2	6	67	98	173
2. พิบูลสงคราม	2	5	63	384	454
3. เพชรบูรณ์	1	4	58	525	588
4. กำแพงเพชร	3	7	39	87	136
5. นครสวรรค์	2	5	66	240	313
รวม	10	27	293	1,334	1,664

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในศึกษาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง	ผู้บริหารบัณฑิตวิทยาลัย	บุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย	อาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา	นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษา	รวม
1. อุดรดิตถ์	2	6	14	19	41
2. พิบูลสงคราม	2	5	12	76	95
3. เพชรบูรณ์	1	4	11	104	120
4. กำแพงเพชร	3	7	8	17	35
5. นครสวรรค์	2	5	13	48	68
รวม	10	27	58	264	359

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ ชนิดที่ 1 เครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร บุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย อาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานะ ระดับการศึกษา มหาวิทยาลัยที่สังกัด เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความรู้ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ ลิเคิร์ต (Likert) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2546 : 122) ดังนี้

คะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพร้อมมากที่สุด

คะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพร้อมมาก

คะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพร้อมปานกลาง

คะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพร้อมน้อย

คะแนน 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพร้อมน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ใช้แบบสอบถามปลายเปิด (Open end)

ชนิดที่ 2 เครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

แบบสอบถาม

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย และเอกสารตำราต่างๆ ตลอดจนการค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเกี่ยวกับความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อกำหนดประเด็นต่างๆ แล้วกำหนดเป็นข้อคำถามในการสร้างเครื่องมือ เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาและตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด
2. กำหนดขอบข่ายเนื้อหาสาระของเครื่องมือให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษา เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) คือ ด้านเนื้อหา ด้านวิจัย และด้านภาษา จากนั้นนำผลการตรวจแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปมาใช้เป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม ซึ่งได้ค่า IOC เท่ากับ 0.80
4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาขอความเห็นชอบ
5. นำแบบสอบถามที่ได้ไปคำนวณเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) ไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 30 ชุด

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้บริหาร บุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย อาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง 5 แห่ง

แบบสัมภาษณ์

ในการสัมภาษณ์ (Interview) ครั้งนี้ ผู้วิจัยนำผลจากการวิเคราะห์/สังเคราะห์ มาสร้างคำถาม เป็นคำถามปลายเปิด (Open end) ตามกรอบแนวคิด 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความรู้ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการ ดังนี้

1. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบเนื้อหา และขอคำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามให้ครอบคลุมรายละเอียดของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์
2. นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขและผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา (Content Validity)
3. นำแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขปรับปรุงตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการที่ปรึกษา ที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยสัมภาษณ์จากแหล่งข้อมูลซึ่งเป็นผู้บริหาร จำนวน 5 คน ได้แก่ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักงานประสานการจัดบัณฑิตศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและการจัดบัณฑิตศึกษา และหัวหน้าสำนักงาน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นต่อไปนี้

แบบสอบถาม

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เพื่อขอความร่วมมือและขออนุญาตเข้าเก็บรวบรวมข้อมูล ถึงคณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าสำนักงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง 5 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
3. รวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดพร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามและข้อมูลที่ได้มาลงรหัส (Coding)
5. นำมาวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสัมภาษณ์

1. ผู้วิจัยขออนุญาตสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและใช้สถิติดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. เปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยใช้ค่าเอฟ (F-test) และความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

4. วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการจัดหมวดหมู่แล้วนำเสนอเป็นความเรียง

5. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และเรียบเรียงเป็นความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การแจกแจงความถี่ (Frequency)
2. การหาค่าร้อยละ (Percentage)
3. การหาค่าเฉลี่ย (Mean)
4. การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
5. วิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ค่าเอฟ (F-test) และความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)
6. การแจกแจงความถี่และการเรียงลำดับ

7. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และเรียงเรียงเป็นความเรียง
8. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามใช้สถิติทดสอบค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบัก (Cranach)

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 359 คน จึงได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 4 ตอน โดยจะนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ผลการวิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
4. ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังแสดงได้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) (N=359)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	72	20.10
หญิง	287	79.90
รวม	359	100.00

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) (N=359)	ร้อยละ
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	98	27.30
31 – 40 ปี	180	50.10
41 – 50 ปี	66	18.40
51 – 60 ปี	14	3.90
61 ปีขึ้นไป	1	0.30
รวม	359	100.00
3. สถานะ		
ผู้บริหาร	10	2.80
บุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย	27	7.50
อาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา	58	16.20
นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษา	264	73.50
รวม	359	100.00
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	216	60.20
ปริญญาโท	81	22.50
ปริญญาเอก	62	17.30
รวม	359	100.00
5. มหาวิทยาลัยที่สังกัด		
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์	41	11.40
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	95	26.50
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	120	33.40
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	35	9.70
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	68	19.00
รวม	359	100.00

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 79.90 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ

20.10

อายุผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.10 รองลงมา อายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.30 อายุระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.40 อายุระหว่าง 51 – 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.90 และผู้ที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 0.30 ตามลำดับ

สถานะผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษา คิดเป็นร้อยละ 73.50 รองลงมาเป็นอาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา คิดเป็นร้อยละ 16.20 เป็นบุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 7.50 และเป็นผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 2.80 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 60.20 รองลงมาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 22.60 และระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 17.30 ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยที่สังกัดผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 33.40 รองลงมา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม คิดเป็นร้อยละ 26.50 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ คิดเป็นร้อยละ 18.90 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ คิดเป็นร้อยละ 11.40 และมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร คิดเป็นร้อยละ 9.70 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การวิเคราะห์เกี่ยวกับความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านความรู้ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการ ดังแสดงในตารางที่ 4 - 7

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้

รายการ	ความพร้อม		การแปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ความเป็นมา วัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง หลักการพื้นฐานของความร่วมมือ โครงสร้างและกลไกในการดำเนินงาน กฎบัตรอาเซียน และความสำคัญของประชาคมอาเซียน	3.87	0.77	มาก
2. ความร่วมมือในด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม ของประชาคมอาเซียน	3.73	0.75	มาก
3. ปัญหาและอุปสรรคของประชาคมอาเซียน	3.69	0.86	มาก
4. เศรษฐกิจอาเซียน แนวทางการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ	3.74	0.76	มาก
5. การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนและคุณค่าในการเข้าร่วมเขตการค้าเสรีอาเซียน	3.76	0.77	มาก
6. ระบอบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.65	0.83	มาก
7. ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.77	0.86	มาก
8. ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.66	0.85	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	ความพร้อม		การแปลผล
	\bar{X}	S.D.	
9. ศาสนา วัฒนธรรม เอกลักษณ์ชาติพันธุ์ และภาษา ของประเทศในกลุ่มอาเซียน	3.87	0.88	มาก
10. การพัฒนาทักษะทางภาษาให้อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร โดยจัดอบรมทางภาษาอาเซียน	3.71	0.84	มาก
11. สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่าง น้อย 1 ภาษา)	3.52	0.82	มาก
12. ทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ นำมาใช้ในการเรียนรู้	3.78	0.75	มาก
13. สร้างความภูมิใจในความเป็นไทย และความเป็น อาเซียน	4.03	0.82	มาก
14. สร้างความตระหนัก และจิตสำนึกร่วมสร้าง ความเข้มแข็งของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน	3.88	0.81	มาก
15. ยอมรับในความแตกต่างในการนับถือศาสนาของ ประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน	4.00	0.82	มาก
16. เพิ่มขีดความสามารถของผู้สอน เพื่อให้มีองค์ ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ทั้งด้านภาษา วัฒนธรรม และ ศาสนา	3.81	0.75	มาก
รวม	3.77	0.55	มาก

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ ข้อ 13 สร้างความภูมิใจในความเป็นไทย และความเป็นอาเซียน ($\bar{X} = 4.03$) รองลงมา คือ ข้อ 15 ยอมรับในความแตกต่างในการนับถือศาสนาของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 4.00$) และข้อ 14 สร้างความตระหนัก และจิตสำนึกร่วมสร้างความเข้มแข็ง

ของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.88$) ตามลำดับ และพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ 3 ลำดับ คือ ข้อ 11 สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา) ($\bar{X} = 3.52$) ข้อ 6 ระบอบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน ($\bar{X} = 3.65$) และข้อ 8 ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน ($\bar{X} = 3.66$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

รายการ	ความพร้อม		การแปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน	3.67	0.86	มาก
2. พัฒนาทักษะทางภาษา โดยเสริมรายวิชาภาษาอังกฤษให้นักศึกษาทุกหลักสูตร	3.75	0.78	มาก
3. จัดทำหลักสูตรอาเซียน และเสริมหลักสูตรในทุกคณะสาขาวิชาในรายวิชาอาเซียน รายวิชาการเปรียบเทียบมิติต่างๆ ในอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่อง เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน	3.62	0.77	มาก
4. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับอาเซียน	3.70	0.70	มาก
5. มีอาจารย์ต่างชาติมาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียน	3.63	0.88	มาก
6. การใช้สื่อการเรียนการสอน หนังสือ ตำราเรียน และสื่อที่เป็นภาษาต่างประเทศ	3.67	0.71	มาก
7. สนับสนุนการผลิตและพัฒนานักวิจัย ผู้สร้างและพัฒนานวัตกรรมในสาขาต่างๆ	3.74	0.76	มาก
8. สร้างเครือข่ายนักวิจัยทั้งในและประเทศอาเซียน ตลอดจนต่อยอดคู่การสร้างสรรค่นวัตกรรมที่เชื่อมโยงองค์ความรู้ใหม่กับภูมิปัญญาวัฒนธรรมไทยสู่เศรษฐกิจ	3.64	0.72	มาก

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการ	ความพร้อม		การแปลผล
	\bar{X}	S.D.	
9. พัฒนาการเรียนการสอน โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา	3.80	0.72	มาก
10. พัฒนาโฮมเพจเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน เพื่อให้เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสถานศึกษาสมาชิก	3.65	0.80	มาก
11. เปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน	3.61	0.79	มาก
12. การจัดตั้งศูนย์อาเซียนศึกษา	3.66	0.84	มาก
13. จัดกิจกรรมโดยกระทรวงต่างประเทศ เช่นการจัดเสวนาอาเซียน	3.68	0.74	มาก
14. การวางแผนการศึกษาโดยเน้นการสร้างผู้นำรุ่นใหม่ โดยให้การศึกษาแก่เยาวชนในหลายระดับ	3.64	0.74	มาก
15. มีการสอนค่านิยมหลักไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา	3.67	0.74	มาก
16. ปรับตำราเรียนและเอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับอาเซียน	3.66	0.82	มาก
รวม	3.67	0.54	มาก

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน โดยรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ ข้อ 9 พัฒนาการเรียนการสอนโดยเน้นการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา ($\bar{X} = 3.80$) รองลงมา คือ ข้อ 2 ในการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยเสริมรายวิชาภาษาอังกฤษให้นักศึกษาทุกหลักสูตร

($\bar{X} = 3.75$) และข้อ 7 สนับสนุนการผลิตและพัฒนานักวิจัย ผู้สร้างและพัฒนานวัตกรรมในสาขาต่างๆ ($\bar{X} = 3.74$) ตามลำดับ และพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ 3 ลำดับ คือ ข้อ 11 เปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน ($\bar{X} = 3.61$) ข้อ 3 จัดทำหลักสูตรอาเซียน และเสริมหลักสูตรในทุกคณะสาขาวิชาในรายวิชาอาเซียน รายวิชาการเปรียบเทียบมิติต่างๆ ในอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่องเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน ($\bar{X} = 3.62$) และข้อ 5 มีอาจารย์ต่างชาติมาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียน ($\bar{X} = 3.63$) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ

รายการ	ความพร้อม		การแปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. การบริหารจัดการในรูปแบบคณะกรรมการและโครงสร้างองค์กรสอดคล้องกับอาเซียน	3.60	0.79	มาก
2. ในการจัดสรรทรัพยากร และการแบ่งหน้าที่ในแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องกับกำหนดภาระงาน	3.82	0.74	มาก
3. การกำหนดนโยบายและแนวทางในการขับเคลื่อนการจัดการเรียนสู่ประชาคมอาเซียน โดยชัดเจนและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล	3.72	0.65	มาก
4. ปรับปรุงอาคารสถานที่ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับประชาคมอาเซียน	3.72	0.74	มาก
5. จัดห้องสมุด ห้องปฏิบัติการในการค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน	3.68	0.76	มาก
6. การสนับสนุนเรื่องงบประมาณในกิจกรรมที่สัมพันธ์กับอาเซียน	3.59	0.83	มาก
7. การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากรได้กู้ยืมเป็นทุนศึกษาต่อ /การวิจัยในอาเซียน	3.53	0.91	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	ความพร้อม		การแปลผล
	\bar{X}	S.D.	
8. การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้บริหาร อาจารย์ พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา ในกิจกรรมอาเซียน	3.57	0.87	มาก
9. ร่วมมือกับสถานศึกษาเครือข่ายในการพัฒนาภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในอาเซียน	3.61	0.80	มาก
10. การแลกเปลี่ยนบุคลากร อาจารย์ นักศึกษา เพื่อเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในแต่ละด้านกับประเทศสมาชิกอาเซียน	3.61	0.80	มาก
11. การส่งเสริมความเป็นเลิศของบุคลากรประเทศภาคีในกลุ่มอาเซียน เพื่อแลกเปลี่ยนช่วยเหลือกันในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรประชาคมอาเซียนให้สามารถแข่งขันกับประชาคมโลกต่อไปได้	3.60	0.72	มาก
12. ความร่วมมือของมหาวิทยาลัยในการสร้างเครือข่ายการพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับอาเซียน	3.65	0.70	มาก
13. ความร่วมมือในการจัดทำวิจัยร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏด้วยกัน เกี่ยวกับอาเซียน	3.73	0.67	มาก
14. เพิ่มความแข็งแกร่งของสถาบันการศึกษาผ่านทางเครือข่ายสถาบันการศึกษา	3.77	0.76	มาก
15. การวางแผนโครงสร้างทางการศึกษา ให้เอื้อต่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้	3.74	0.74	มาก
16. ผู้เรียนสามารถเลือกวิธีการเรียนที่เข้ากับตนเองได้	3.68	0.74	มาก
17. สนับสนุนให้นักศึกษาเรียนลงลึกไปในสาขาที่ตนสนใจ	3.69	0.75	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	ความพร้อม		การแปลผล
	\bar{X}	S.D.	
18. สร้างโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถเรียนที่ไหนเวลาใดก็ได้	3.59	0.83	มาก
รวม	3.66	0.55	มาก

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ โดยรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ ข้อ 2 ในการจัดสรรทรัพยากร และการแบ่งหน้าที่ในแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องกับกำหนดภาระงาน ($\bar{X} = 3.82$) รองลงมา คือ ข้อ 14 เพิ่มความแข็งแกร่งของสถาบันการศึกษาผ่านทางเครือข่ายสถาบันการศึกษา ($\bar{X} = 3.77$) และข้อ 15 การวางแผนโครงสร้างทางการศึกษา ให้เอื้อต่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ ($\bar{X} = 3.74$) ตามลำดับ และพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ 3 ลำดับ คือ ข้อ 7 การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากรได้คู่สมเป็นนักศึกษาต่อ / การวิจัยในอาเซียน ($\bar{X} = 3.53$) ข้อ 8 การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้บริหาร อาจารย์ พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา ในกิจกรรมอาเซียน ($\bar{X} = 3.57$) และข้อ 6 การสนับสนุนเรื่องงบประมาณในกิจกรรมที่สัมพันธ์กับอาเซียน ($\bar{X} = 3.59$) กับข้อ 18 สร้างโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถเรียนที่ไหนเวลาใดก็ได้ ($\bar{X} = 3.59$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทุกด้าน

รายการ	ความพร้อม		การแปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านความรู้	3.77	0.55	มาก
2. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน	3.67	0.54	มาก
3. ด้านการบริหารจัดการ	3.66	0.55	มาก
รวม	3.70	0.49	มาก

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทุกด้าน โดยรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ ด้านความรู้ ($\bar{X} = 3.77$) ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.67$) และด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 3.66$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การวิเคราะห์เกี่ยวกับความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ใน ด้านความรู้ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการ ดังแสดงในตารางที่ 8 – 44

ตารางที่ 8 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้

รายการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ										F	Sig.
	อุตรดิตถ์		พิบูล		เพชรบูรณ์		กำแพงเพชร		นครสวรรค์			
	สงคราม											
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ความเป็นมา												
วัตถุประสงค์ของการ												
ก่อตั้ง หลักการพื้นฐาน												
ของความร่วมมือ												
โครงสร้างและกลไก												
ในการดำเนินงาน กฎ												
บัตรอาเซียน และ												
ความสำคัญของ												
ประชาคมอาเซียน	4.20	0.84	3.78	0.77	3.77	0.74	4.00	0.64	3.93	0.77	3.11	0.01*
2. ความร่วมมือใน												
ด้านการเมืองและความ												
มั่นคง ด้านเศรษฐกิจ												
และด้านสังคมและ												
วัฒนธรรม ของ												
ประชาคมอาเซียน	4.05	0.89	3.62	0.81	3.59	0.62	3.94	0.72	3.82	0.73	4.43	0.00*

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ										F	Sig.
	อุตรดิตถ์		พิจิตร		เพชรบูรณ์		กำแพงเพชร		นครสวรรค์			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
3. ปัญหาและ อุปสรรคของประชาชน อาเซียน	3.90	1.06	3.67	0.88	3.62	0.78	3.74	0.78	3.68	0.87	0.88	0.47
4. เศรษฐกิจอาเซียน แนวทางการดำเนินงาน ด้านเศรษฐกิจ	4.02	0.82	3.71	0.74	3.59	0.69	3.83	0.82	3.84	0.78	3.10	0.01*
5. การจัดตั้งเขต การค้าเสรีอาเซียนและ คุณค่าในการเข้าร่วม เขตการค้าเสรีอาเซียน	4.07	0.84	3.66	0.75	3.68	0.75	3.86	0.73	3.79	0.78	2.54	0.03*
6. ระบบการเมือง การปกครองของ ประเทศในกลุ่ม อาเซียน	3.90	1.04	3.54	0.88	3.54	0.74	3.80	0.75	3.79	0.78	2.69	0.03*
7. ความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศใน กลุ่มอาเซียน	4.12	0.87	3.68	0.81	3.66	0.90	3.77	0.84	3.87	0.82	2.69	0.03*
8. ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของ ประเทศในกลุ่ม อาเซียน	4.00	0.89	3.56	0.78	3.46	0.81	3.94	0.83	3.81	0.90	5.33	0.00*
9. ศาสนา วัฒนธรรม เอกลักษณ์ ชาติพันธุ์ และภาษาของประเทศ ในกลุ่มอาเซียน	4.20	0.74	3.74	0.71	3.72	0.97	3.97	0.85	4.06	0.92	3.86	0.00*

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ										F	Sig.
	อุตรดิตถ์		พิบูล		เพชรบูรณ์		กำแพงเพชร		นครสวรรค์			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
10. การพัฒนาทักษะทางภาษาให้												
อาจารย์ นักศึกษาและบุคลากรโดยจัดอบรม												
ทางภาษาอาเซียน	3.98	0.98	3.55	0.87	3.53	0.72	4.17	0.82	3.84	0.78	6.62	0.00*
11. สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษา												
ประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา)	3.61	1.02	3.47	0.87	3.42	0.69	3.57	0.88	3.69	0.79	1.44	0.22
12. ทักษะในการใช้เทคโนโลยีสาระสนเทศเพื่อนำมาใช้ใน												
การเรียนรู้	4.12	0.78	4.02	0.72	3.58	0.61	3.51	0.78	3.71	0.83	8.45	0.00*
13. สร้างความภูมิใจในความเป็นไทย และ												
ความเป็นอาเซียน	4.20	0.90	4.01	0.79	3.99	0.84	4.09	0.78	3.97	0.82	0.60	0.65
14. สร้างความตระหนัก และจิตสำนึก												
ร่วมสร้างความเข้มแข็งของประเทศในกลุ่ม												
ประชาคมอาเซียน	4.02	0.93	3.73	0.81	3.90	0.76	4.14	0.64	3.85	0.85	2.16	0.07
15. ขอมรับในความแตกต่างในการนับถือ												
ศาสนาของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน	4.10	0.88	3.91	0.83	4.07	0.81	3.83	0.78	4.01	0.78	1.10	0.35

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ										F	Sig.
	อุตรดิตถ์		พิบูล		เพชรบูรณ์		กำแพงเพชร		นครสวรรค์			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
16. เพิ่มขีด												
ความสามารถของ												
ผู้สอน เพื่อให้มีองค์												
ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน												
ทั้งด้านภาษา												
วัฒนธรรม และศาสนา	4.02	0.79	3.83	0.70	3.71	0.78	3.80	0.67	3.82	0.79	1.39	0.23
รวม	4.03	0.71	3.71	0.56	3.67	0.43	3.87	0.54	3.84	0.56	4.04	0.00*

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 8 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ พบว่า โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้น ข้อ 3 ปัญหาและอุปสรรคของประชาคมอาเซียน ข้อ 11 สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา) ข้อ 13 สร้างความภูมิใจในความเป็นไทย และความเป็นอาเซียน ข้อ 14 สร้างความตระหนัก และจิตสำนึกร่วมสร้างความเข้มแข็งของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน ข้อ 15 ยอมรับในความแตกต่างในการนับถือศาสนาของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน และข้อ 16 เพิ่มขีดความสามารถของผู้สอน เพื่อให้มีองค์ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ทั้งด้านภาษา วัฒนธรรม และศาสนา

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 1 ความเป็นมา วัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง หลักการพื้นฐานของความร่วมมือ โครงสร้างและกลไกในการดำเนินงาน กฎบัตรอาเซียน และความสำคัญของประชาคมอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.20	-	.41*	.42*	.19	.26
มก.พิจิตรสงคราม	3.78	-.41*	-	.01	-.22	-.14
มก.เพชรบูรณ์	3.77	-.42*	-.01	-	-.23	-.16
มก.กำแพงเพชร	4.00	-.19	.22	.23	-	.07
มก.นครสวรรค์	3.93	-.26	.14	.16	-.07	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 1 ความเป็นมา วัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง หลักการพื้นฐานของความร่วมมือ โครงสร้างและกลไกในการดำเนินงาน กฎบัตรอาเซียน และความสำคัญของประชาคมอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.20$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม ($\bar{X} = 3.78$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.77$)

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 2 ความร่วมมือในด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม ของประชาคมอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.05	-	.42*	.45*	.10	.22
มก.พิจิตรสงคราม	3.62	-.42*	-	.02	-.32	-.20
มก.เพชรบูรณ์	3.59	-.45*	-.02	-	-.35	-.23
มก.กำแพงเพชร	3.94	-.10	.32	.35	-	.11
มก.นครสวรรค์	3.82	-.22	.20	.23	-.11	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 2 ความร่วมมือในด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม ของประชาคมอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.05$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม ($\bar{X} = 3.62$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.59$)

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 4 เศรษฐกิจอาเซียน
แนวทางการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.02	-	.31	.43*	.19	.18
มก.พิจิตรสงคราม	3.71	-.31	-	.11	-.12	-.13
มก.เพชรบูรณ์	3.59	-.43*	-.11	-	-.23	-.24
มก.กำแพงเพชร	3.83	-.19	.12	.23	-	-.01
มก.นครสวรรค์	3.84	-.18	.13	.24	.01	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 4 เศรษฐกิจอาเซียน แนวทางการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.02$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.59$)

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 5 การจัดตั้งเขตการค้า
เสรีอาเซียนและคุณค่าในการเข้าร่วมเขตการค้าเสรีอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.07	-	.41*	.39*	.21	.27
มก.พิจิตรสงคราม	3.66	-.41*	-	-.02	-.19	-.13
มก.เพชรบูรณ์	3.68	-.39*	.02	-	-.17	-.11
มก.กำแพงเพชร	3.86	-.21	.19	.17	-	.06
มก.นครสวรรค์	3.79	-.27	.13	.11	-.06	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 5 การจัดตั้งเขตการค้าเสรี
อาเซียนและคุณค่าในการเข้าร่วมเขตการค้าเสรีอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.07$) สูงกว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม ($\bar{X} = 3.66$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.68$)

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 7 ความสัมพันธ์
ระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.12	-	.43	.46*	.35	.25
มก.พิจิตรสงคราม	3.68	-.43	-	.02	-.08	-.18
มก.เพชรบูรณ์	3.66	-.46*	-.26	-	-.11	-.20
มก.กำแพงเพชร	3.77	-.35	.08	.11	-	-.09
มก.นครสวรรค์	3.87	-.25	.18	.20	.09	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.12$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.66$)

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 8 ระบบเศรษฐกิจ
ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.00	-	.44*	.54*	.05	.19
มก.พิจิตรสงคราม	3.56	-.44*	-	.10	-.38	-.25
มก.เพชรบูรณ์	3.46	-.54*	-.10	-	-.48*	-.35*
มก.กำแพงเพชร	3.94	-.05	.38	.48*	-	.13
มก.นครสวรรค์	3.81	-.19	.25	.35*	-.13	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 8 ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.00$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม ($\bar{X} = 3.56$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.46$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.46$) ต่ำกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ($\bar{X} = 3.94$) และต่ำกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ($\bar{X} = 3.81$)

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 9 ศาสนา วัฒนธรรม
เอกลักษณ์ ชาติพันธุ์ และภาษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิบูลสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.20	-	.45*	.47*	.22	.13
มก.พิบูลสงคราม	3.74	-.45*	-	.02	-.23	-.32
มก.เพชรบูรณ์	3.72	-.47*	-.02	-	-.25	-.34
มก.กำแพงเพชร	3.97	-.22	.23	.25	-	-.08
มก.นครสวรรค์	4.06	-.13	.32	.34	.08	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 9 ศาสนา วัฒนธรรม เอกลักษณ์ ชาติพันธุ์ และภาษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.20$) สูงกว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ($\bar{X} = 3.74$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.72$)

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 10 การพัฒนาทักษะทางภาษาให้อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร โดยจัดอบรมทางภาษาอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	3.98	-	.42*	.44*	-.19	.13
มก.พิจิตรสงคราม	3.55	-.42*	-	.01	-.62*	-.29
มก.เพชรบูรณ์	3.53	-.44*	-.01	-	-.63*	-.30
มก.กำแพงเพชร	4.17	.19	.62*	.63*	-	.33
มก.นครสวรรค์	3.84	-.13	.29	.30	-.33	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 10 การพัฒนาทักษะทางภาษาให้อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร โดยจัดอบรมทางภาษาอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงครามกับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.98$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม ($\bar{X} = 3.55$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.53$)
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม ($\bar{X} = 4.55$) ต่ำกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ($\bar{X} = 4.17$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.53$) ต่ำกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ($\bar{X} = 4.17$)

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 12 ทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.12	-	.010	.53*	.60*	.41*
มก.พิจิตรสงคราม	4.02	-.10	-	.43*	.50*	.31
มก.เพชรบูรณ์	3.58	-.53*	-.43*	-	.06	-.12
มก.กำแพงเพชร	3.51	-.60*	-.50*	-.06	-	-.19
มก.นครสวรรค์	3.71	-.41*	-.31	.12	.19	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ข้อ 2 ทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้ พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงครามกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.12$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.58$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ($\bar{X} = 3.51$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ($\bar{X} = 3.71$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม ($\bar{X} = 4.02$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.58$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ($\bar{X} = 3.51$)

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ รวมทุกข้อ

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.03	-	.31*	.35*	.15	.18
มก.พิจิตรสงคราม	3.71	-.31*	-	.04	-.15	-.12
มก.เพชรบูรณ์	3.67	-.35*	-.04	-	-.19	-.16
มก.กำแพงเพชร	3.87	-.15	.15	.19	-	.03
มก.นครสวรรค์	3.84	-.18	.12	.16	-.03	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 18 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ รวมทุกข้อ พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.03$) สูงกว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม ($\bar{X} = 3.71$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.67$)

ตารางที่ 19 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

รายการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ										F	Sig.
	อุตรดิตถ์		พิบูล		เพชรบูรณ์		กำแพงเพชร		นครสวรรค์			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. พัฒนาปรับปรุง หลักสูตรการสอนเป็น ภาษาอังกฤษ และภาษา ของประเทศเพื่อนบ้าน	3.93	1.03	3.52	0.77	3.64	0.89	3.74	0.70	3.72	0.86	1.83	0.12
2. พัฒนาทักษะทาง ภาษา โดยเสริมรายวิชา ภาษาอังกฤษให้ นักศึกษาทุกหลักสูตร	3.93	0.87	3.78	0.78	3.64	0.70	3.57	0.73	3.90	0.83	2.21	0.06
3. จัดทำหลักสูตร อาเซียน และเสริม หลักสูตรในทุกคณะ สาขาวิชาในรายวิชา อาเซียน รายวิชาการ เปรียบเทียบมิติต่างๆ ในอาเซียน รายวิชาที่ เจาะลึกเรื่อง เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและ วัฒนธรรมของประเทศ อาเซียน	3.93	0.90	3.60	0.83	3.53	0.73	3.54	0.70	3.65	0.68	2.20	0.68
4. การพัฒนา กระบวนการเรียนรู้โดย ใช้กิจกรรมที่สอดคล้อง กับอาเซียน	3.93	0.75	3.69	0.74	3.63	0.60	3.69	0.58	3.69	0.79	1.42	0.22

ตารางที่ 19 (ต่อ)

รายการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ										F	Sig.
	อุตรดิตถ์		พิบูล		เพชรบูรณ์		กำแพงเพชร		นครสวรรค์			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
5. มีอาจารย์ต่างชาติ มาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษและภาษา ที่ใช้ในประเทศสมาชิก อาเซียน	3.98	0.98	3.63	0.91	3.50	0.83	3.51	0.74	3.72	0.89	2.59	0.03*
6. การใช้สื่อการ เรียนการสอน หนังสือ ตำราเรียนและสื่อที่เป็น ภาษาต่างประเทศ	3.83	0.86	3.57	0.78	3.63	0.57	3.57	0.55	3.82	0.77	2.05	0.08
7. สนับสนุนการ ผลิตและพัฒนา ผู้สร้างและพัฒนา นวัตกรรมในสาขา ต่างๆ	3.93	0.90	3.82	0.72	3.68	0.75	3.57	0.65	3.71	0.75	1.52	0.19
8. สร้างเครือข่าย นักวิจัยทั้งในและ ประเทศอาเซียน ตลอดจนต่อยอดสู่การ สร้างสรรค์นวัตกรรมที่ เชื่อมโยงองค์ความรู้ ใหม่กับภูมิปัญญา วัฒนธรรมไทยสู่ เศรษฐกิจ	3.85	0.88	3.58	0.73	3.61	0.67	3.60	0.60	3.69	0.71	1.24	0.29

ตารางที่ 19 (ต่อ)

รายการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ										F	Sig.
	อุตรดิตถ์		พิจิตร		เพชรบูรณ์		กำแพงเพชร		นครสวรรค์			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
9. พัฒนาการเรียนการสอนโดยเน้นการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา	4.17	0.77	3.96	0.71	3.68	0.70	3.57	0.55	3.71	0.73	6.16	0.00*
10. พัฒนาโฮมเพจเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนเพื่อให้เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสถานศึกษาสมาชิก	4.02	0.85	3.63	0.74	3.52	0.83	3.63	0.54	3.69	0.85	3.21	0.01*
11. เปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน	4.10	0.83	3.55	0.76	3.43	0.77	3.60	0.60	3.74	0.82	6.22	0.00*
12. การจัดตั้งศูนย์อาเซียนศึกษา	4.02	0.75	3.65	0.75	3.47	0.93	3.63	0.64	3.81	0.85	4.17	0.00*
13. จัดกิจกรรมโดยกระทรวงต่างประเทศ เช่น การจัดเสวนาอาเซียน	4.00	0.80	3.65	0.78	3.57	0.69	3.69	0.63	3.69	0.77	2.54	0.04*
14. การวางแผนการศึกษาโดยเน้นการสร้างผู้นำรุ่นใหม่ โดยให้การศึกษาแก่เยาวชนในหลายระดับ	3.93	0.87	3.64	0.72	3.57	0.70	3.54	0.65	3.63	0.75	2.00	0.09

ตารางที่ 19 (ต่อ)

รายการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ										F	Sig.
	อุตรดิตถ์		พิบูล		เพชรบูรณ์		กำแพงเพชร		นครสวรรค์			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
15. มีการสอน คำนิยามหลักไว้ใน หลักสูตรสถานศึกษา	4.02	0.82	3.67	0.77	3.56	0.64	3.49	0.78	3.75	0.74	3.83	0.00*
16. ปรับตำราเรียน และเอกสารอ้างอิง เกี่ยวกับอาเซียน	3.95	0.99	3.68	0.85	3.48	0.74	3.71	0.71	3.72	0.80	2.87	0.02*
รวม	3.96	0.72	3.66	0.54	3.57	0.48	3.60	0.47	3.72	0.52	4.50	0.00*

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 19 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน พบว่า โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้น ข้อ 1 พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน ข้อ 2 พัฒนาทักษะทางภาษา โดยเสริมรายวิชาภาษาอังกฤษให้นักศึกษาทุกหลักสูตร ข้อ 3 จัดทำหลักสูตรอาเซียน และเสริมหลักสูตรในทุกคณะสาขาวิชาในรายวิชาอาเซียน รายวิชาการเปรียบเทียบมิติต่างๆ ในอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่อง เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน ข้อ 4 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับอาเซียน ข้อ 6 การใช้สื่อการเรียนการสอน หนังสือ ตำราเรียนและสื่อที่เป็นภาษาต่างประเทศ ข้อ 7 สนับสนุนการผลิตและพัฒนานักวิจัย ผู้สร้างและพัฒนานวัตกรรมในสาขาต่างๆ ข้อ 8 สร้างเครือข่ายนักวิจัยทั้งในและประเทศอาเซียน ตลอดจนต่อยอดคู่การสร้างสรรค่นวัตกรรมที่เชื่อมโยงองค์ความรู้ใหม่กับภูมิปัญญา วัฒนธรรมไทยสู่เศรษฐกิจ และข้อ 14 การวางแผนการศึกษาโดยเน้นการสร้างผู้นำรุ่นใหม่ โดยให้การศึกษาแก่เยาวชนในหลายระดับ

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 5 มีอาจารย์ต่างชาติมาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	3.98	-	.34	.47*	.46	.25
มก.พิจิตรสงคราม	3.63	-.34	-	.13	.11	-.08
มก.เพชรบูรณ์	3.50	-.47*	-.13	-	-.01	-.22
มก.กำแพงเพชร	3.51	-.46	-.11	.01	-	-.20
มก.นครสวรรค์	3.72	-.25	.08	.22	.20	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 5 มีอาจารย์ต่างชาติมาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 3.98$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.50$)

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 9 พัฒนาการเรียนการสอน โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พินุลสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.17	-	.21	.49*	.59*	.46*
มก.พินุลสงคราม	3.96	-.21	-	.28*	.38*	.25
มก.เพชรบูรณ์	3.68	-.49*	-.28*	-	.10	-.03
มก.กำแพงเพชร	3.57	-.59*	-.38*	-.10	-	-.13
มก.นครสวรรค์	3.71	-.46*	-.25	.03	.13	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 9 พัฒนาการเรียนการสอน โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มหาวิทยาลัยราชภัฏพินุลสงครามกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.17$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.68$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ($\bar{X} = 3.57$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ($\bar{X} = 3.71$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพินุลสงคราม ($\bar{X} = 3.96$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.68$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ($\bar{X} = 3.57$)

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 10
พัฒนาโฮมเพจเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนเพื่อให้เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยน
บทข้อมูลระหว่างสถานศึกษาสมาชิก

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.02	-	.39	.50*	.39	.33
มก.พิจิตรสงคราม	3.63	-.39	-	.11	.00	-.06
มก.เพชรบูรณ์	3.52	-.50*	-.11	-	-.11	-.17
มก.กำแพงเพชร	3.63	-.39	-.00	.11	-	-.06
มก.นครสวรรค์	3.69	-.33	.06	.17	.06	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 10
พัฒนาโฮมเพจเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนเพื่อให้เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่าง
สถานศึกษาสมาชิก พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.02$) สูงกว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.52$)

ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 11
เปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.10	-	.55*	.66*	.49*	.36
มก.พิจิตรสงคราม	3.55	-.55*	-	.11	-.05	-.18
มก.เพชรบูรณ์	3.43	-.66*	-.11	-	-.16	-.30
มก.กำแพงเพชร	3.60	-.49*	.05	.16	-	-.13
มก.นครสวรรค์	3.74	-.36	.18	.30	.13	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 23 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 11 เปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.10$) สูงกว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม ($\bar{X} = 3.55$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.43$) และ สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ($\bar{X} = 3.60$)

ตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 12
การจัดตั้งศูนย์อาเซียนศึกษา

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.02	-	.37	.55*	.39	.21
มก.พิจิตรสงคราม	3.65	-.37	-	.18	.02	-.15
มก.เพชรบูรณ์	3.47	-.55*	-.18	-	-.16	-.34
มก.กำแพงเพชร	3.63	-.39	-.02	.16	-	-.18
มก.นครสวรรค์	3.81	-.21	.15	.34	.18	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 12 การจัดตั้งศูนย์อาเซียนศึกษา พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.02$) สูงกว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.47$)

ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 13
จัดกิจกรรมโดยกระทรวงต่างประเทศ เช่นการจัดเสวนาอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.00	-	.34	.42*	.31	.30
มก.พิจิตรสงคราม	3.65	-.34	-	.07	-.03	-.03
มก.เพชรบูรณ์	3.57	-.42*	-.07	-	-.11	-.11
มก.กำแพงเพชร	3.69	-.31	.03	.11	-	-.00
มก.นครสวรรค์	3.69	-.30	.03	.11	.00	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 13
จัดกิจกรรมโดยกระทรวงต่างประเทศ เช่นการจัดเสวนาอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.00$) สูงกว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.57$)

ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 15
มีการสอนค่านิยมหลักไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.02	-	.35	.46*	.53*	.27
มก.พิจิตรสงคราม	3.67	-.35	-	.11	.18	-.07
มก.เพชรบูรณ์	3.56	-.46*	-.11	-	.07	-.19
มก.กำแพงเพชร	3.49	-.53*	-.18	-.07	-	-.26
มก.นครสวรรค์	3.75	-.27	.76	.19	.26	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 15
มีการสอนค่านิยมหลักไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.02$) สูงกว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.56$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ($\bar{X} = 3.49$)

ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 16
ปรับตำราเรียนและเอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	3.95	-	.26	.46*	.23	.23
มก.พิจิตรสงคราม	3.68	-.26	-	.20	-.03	-.03
มก.เพชรบูรณ์	3.48	-.46*	-.20	-	-.23	-.23
มก.กำแพงเพชร	3.71	-.23	.03	.23	-	-.00
มก.นครสวรรค์	3.72	-.23	.03	.23	.00	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 16
ปรับตำราเรียนและเอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 3.95$) สูงกว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.48$)

ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน
รวมทุกข้อ

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	3.96	-	.30*	.39*	.36*	.24
มก.พิจิตรสงคราม	3.66	-.30	-	.09	.06	-.06
มก.เพชรบูรณ์	3.57	-.39*	-.09	-	-.03	-.15
มก.กำแพงเพชร	3.60	-.36*	-.06	.03	-	-.12
มก.นครสวรรค์	3.72	-.24	.06	.15	.12	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 28 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน
รวมทุกข้อ พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และมหาวิทยาลัย
ราชภัฏกำแพงเพชร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 3.96$) สูงกว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.57$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ($\bar{X} = 3.60$)

ตารางที่ 29 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ

รายการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ										F	Sig.
	อุตรดิตถ์		พิบูล		เพชรบูรณ์		กำแพงเพชร		นครสวรรค์			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. การบริหาร												
จัดการในรูปแบบ												
คณะกรรมการและ												
โครงสร้างองค์กร												
สอดคล้องกับอาเซียน	4.00	0.86	3.60	0.76	3.42	0.81	3.51	0.65	3.72	0.73	4.88	0.00*
2. ในการจัดสรร												
ทรัพยากร และการแบ่ง												
หน้าที่ในแต่ละฝ่ายให้												
สอดคล้องกับกำหนด												
ภาระงาน	3.93	0.93	3.67	0.72	3.88	0.74	3.60	0.60	3.94	0.68	2.58	0.03*
3. การกำหนด												
นโยบายและแนวทาง												
ในการขับเคลื่อนการ												
จัดการเรียนรู้												
ประชาคมอาเซียนโดย												
ชัดเจนและสอดคล้อง												
กับนโยบายของรัฐบาล	3.98	0.88	3.66	0.62	3.67	0.59	3.66	0.59	3.76	0.62	2.08	0.08
4. ปรับปรุงอาคาร												
สถานที่ สื่อ วัสดุ												
อุปกรณ์การเรียนการ												
สอนให้เหมาะสมกับ												
ประชาคมอาเซียน	4.02	0.82	3.59	0.67	3.78	0.69	3.71	0.62	3.62	0.88	2.99	0.01*
5. จัดห้องสมุด												
ห้องปฏิบัติการในการ												
ค้นคว้าหาข้อมูล												
เกี่ยวกับอาเซียน	4.02	0.68	3.69	0.82	3.60	0.69	3.69	0.67	3.60	0.83	2.65	0.03*

ตารางที่ 29 (ต่อ)

รายการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ										F	Sig.
	อุตรดิตถ์		พิบูล		เพชรบูรณ์		กำแพงเพชร		นครสวรรค์			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
6. การสนับสนุน เรื่องงบประมาณใน กิจกรรมที่สัมพันธ์กับ อาเซียน	3.93	0.87	3.62	0.77	3.38	0.85	3.71	0.57	3.65	0.87	4.14	0.00*
7. การจัดสรร งบประมาณเพื่อให้ บุคลากรได้กู้ยืมเป็นทุน ศึกษาต่อ/การวิจัยใน อาเซียน	3.90	0.88	3.66	0.82	3.31	1.04	3.57	0.60	3.49	0.85	4.16	0.00*
8. การจัดสรร งบประมาณสนับสนุน กิจกรรมต่างๆ ให้ ผู้บริหาร อาจารย์ พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับ สถาบันการศึกษา ใน กิจกรรมอาเซียน	3.85	0.85	3.59	0.75	3.43	0.99	3.66	0.63	3.57	0.88	2.03	0.08
9. ร่วมมือกับสถาน- ศึกษาเครือข่ายในการ พัฒนาภาษาอังกฤษเป็น ภาษากลางในอาเซียน	3.80	0.84	3.61	0.76	3.58	0.83	3.60	0.69	3.56	0.85	0.69	0.59
10. การแลกเปลี่ยน บุคลากร อาจารย์ นักศึกษา เพื่อเรียนรู้ และแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ในแต่ละ ด้านกับประเทศสมาชิก อาเซียน	3.85	0.91	3.55	0.78	3.58	0.72	3.51	0.65	3.66	0.92	1.33	0.25

ตารางที่ 29 (ต่อ)

รายการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ										F	Sig.
	อุตรดิตถ์		พิบูล		เพชรบูรณ์		กำแพงเพชร		นครสวรรค์			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
11. การส่งเสริม ความเป็นเลิศของ บุคลากรประเทศภาคี ในกลุ่มอาเซียน เพื่อ แลกเปลี่ยนช่วยเหลือ กันในการพัฒนา ศักยภาพของบุคลากร ประชาคมอาเซียนให้ สามารถแข่งขันกับ ประชาคมโลกต่อไปได้	3.80	0.84	3.61	0.73	3.50	0.72	3.57	0.55	3.66	0.68	1.55	0.18
12. ความร่วมมือ ของมหาวิทยาลัยใน การสร้างเครือข่ายการ พัฒนาหลักสูตร เกี่ยวกับอาเซียน	3.98	0.75	3.63	0.66	3.57	0.71	3.63	0.59	3.66	0.72	2.66	0.03*
13. ความร่วมมือใน การจัดทำวิจัยร่วมกัน ระหว่างมหาวิทยาลัย ราชภัฏด้วยกัน เกี่ยวกับ อาเซียน	3.93	0.81	3.63	0.71	3.71	0.62	3.74	0.65	3.78	0.59	1.51	0.19
14. เพิ่มความ แข็งแกร่งของ สถาบันการศึกษาผ่าน ทางเครือข่าย สถาบันการศึกษา	3.98	0.88	3.56	0.75	3.83	0.76	3.63	0.73	3.88	0.68	3.51	0.00*

ตารางที่ 29 (ต่อ)

รายการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ										F	Sig.
	อุตรดิตถ์		พิบูล		เพชรบูรณ์		กำแพงเพชร		นครสวรรค์			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
15. การวางแผน												
โครงสร้างทาง												
การศึกษาให้เอื้อต่อ												
การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม												
ของผู้เรียนให้												
สามารถเรียนรู้ได้	3.95	0.89	3.59	0.77	3.77	0.65	3.60	0.69	3.82	0.73	2.39	0.05
16. ผู้เรียนสามารถ												
เลือกวิธีการเรียนที่เข้า												
กับตนเองได้	3.85	0.79	3.56	0.68	3.63	0.70	3.54	0.65	3.91	0.82	3.39	0.01*
17. สนับสนุนให้												
นักศึกษาเรียนลงลึกไป												
ในสาขาที่ตนสนใจ	3.95	0.77	3.63	0.73	3.67	0.76	3.57	0.73	3.71	0.77	1.62	0.16
18. สร้างโครงสร้าง												
พื้นฐานให้สามารถ												
เรียนที่ไหนเวลาใดก็ได้	4.02	0.85	3.57	0.83	3.55	0.81	3.34	0.80	3.54	0.80	3.80	0.00*
รวม	3.93	0.71	3.61	0.57	3.60	0.49	3.60	0.48	3.69	0.50	3.18	0.01*

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 29 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ พบว่า โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้น ข้อ 3 การกำหนดนโยบายและแนวทางในการขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนโดยชัดเจนและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ข้อ 8 การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้บริหาร อาจารย์ พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา ในกิจกรรมอาเซียน ข้อ 9 ร่วมมือกับสถานศึกษาเครือข่ายในการพัฒนาภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในอาเซียน ข้อ 10 การแลกเปลี่ยนบุคลากร อาจารย์ นักศึกษา เพื่อเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในแต่ละด้านกับประเทศสมาชิกอาเซียน ข้อ 11 การส่งเสริมความเป็นเลิศของบุคลากรประเทศภาคีในกลุ่มอาเซียน เพื่อแลกเปลี่ยน

ช่วยเหลือกันในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรประชาคมอาเซียนให้สามารถแข่งขันกับประชาคมโลกต่อไปได้ ข้อ 13 ความร่วมมือในการจัดทำวิจัยร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏด้วยกันเกี่ยวกับอาเซียน ข้อ 15 การวางแผนโครงสร้างทางการศึกษา ให้เอื้อต่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ และข้อ 17 สนับสนุนให้นักศึกษาเรียนลงลึกไปในสาขาที่ตนสนใจ

ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 1 การบริหารจัดการในรูปแบบคณะกรรมการและโครงสร้างองค์กรสอดคล้องกับอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พินุลสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.00	-	.40*	.58*	.48	.27
มก.พินุลสงคราม	3.60	-.40*	-	.18	.08	-.12
มก.เพชรบูรณ์	3.42	-.58*	-.18	-	-.09	-.30
มก.กำแพงเพชร	3.51	-.48	-.08	.09	-	-.20
มก.นครสวรรค์	3.72	-.27	.12	.30	.20	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 30 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 1 การบริหารจัดการในรูปแบบคณะกรรมการและโครงสร้างองค์กรสอดคล้องกับอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพินุลสงคราม แลละมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.00$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพินุลสงคราม ($\bar{X} = 3.60$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.42$)

ตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 4 ปรับปรุง
อาคารสถานที่ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับประชาคมอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.02	-	.43*	.24	.31	.40*
มก.พิจิตรสงคราม	3.59	-.43*	-	-.18	-.12	-.02
มก.เพชรบูรณ์	3.78	-.24	.18	-	.06	.15
มก.กำแพงเพชร	3.71	-.31	.12	-.06	-	.09
มก.นครสวรรค์	3.62	-.40*	.02	-.15	-.09	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 31 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 4 ปรับปรุง
อาคารสถานที่ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับประชาคมอาเซียน พบว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม และมหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครสวรรค์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.02$) สูงกว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม ($\bar{X} = 3.59$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ($\bar{X} = 3.62$)

ตารางที่ 32 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 5
จัดห้องสมุด ห้องปฏิบัติการในการค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิบูลสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.02	-	.33	.42*	.33	.42*
มก.พิบูลสงคราม	3.69	-.33	-	.09	.00	.09
มก.เพชรบูรณ์	3.60	-.42*	-.09	-	-.08	-.00
มก.กำแพงเพชร	3.69	-.33	-.00	.08	-	.08
มก.นครสวรรค์	3.60	-.42*	-.09	.00	-.08	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 32 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 5 จัดห้องสมุด ห้องปฏิบัติการในการค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.02$) สูงกว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.60$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ($\bar{X} = 3.60$)

ตารางที่ 33 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 6
การสนับสนุนเรื่องงบประมาณในกิจกรรมที่สัมพันธ์กับอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	3.93	-	.30	.55*	.21	.28
มก.พิจิตรสงคราม	3.62	-.30	-	.24	-.09	-.02
มก.เพชรบูรณ์	3.38	-.55*	-.24	-	-.33	-.27
มก.กำแพงเพชร	3.71	-.21	.09	.33	-	.06
มก.นครสวรรค์	3.65	-.28	.02	.27	-.06	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 33 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 6
การสนับสนุนเรื่องงบประมาณในกิจกรรมที่สัมพันธ์กับอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 3.93$) สูงกว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.38$)

ตารางที่ 34 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 7
การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากรได้กู้ยืมเป็นทุนศึกษาต่อ/การวิจัยในอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิบูลสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	3.90	-	.23	.59*	.33	.41
มก.พิบูลสงคราม	3.66	-.23	-	.35*	.09	.17
มก.เพชรบูรณ์	3.31	-.59*	-.35*	-	-.26	-.17
มก.กำแพงเพชร	3.57	-.33	-.09	.26	-	.08
มก.นครสวรรค์	3.49	-.41	-.17	.17	-.08	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 34 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 7 การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากรได้กู้ยืมเป็นทุนศึกษาต่อ/การวิจัยในอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามกับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 3.90$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.31$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ($\bar{X} = 3.66$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.31$)

ตารางที่ 35 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 12
ความร่วมมือของมหาวิทยาลัยในการสร้างเครือข่ายการพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับ
อาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	3.98	-	.34	.40*	.34	.31
มก.พิจิตรสงคราม	3.63	-.34	-	.06	.00	-.03
มก.เพชรบูรณ์	3.57	-.40*	-.06	-	-.06	-.09
มก.กำแพงเพชร	3.63	-.34	-.00	.09	-	-.03
มก.นครสวรรค์	3.66	-.31	.03	.09	.03	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 35 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 12 ความ
ร่วมมือของมหาวิทยาลัยในการสร้างเครือข่ายการพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับอาเซียน พบว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 3.98$) สูงกว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.57$)

ตารางที่ 36 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 14
เพิ่มความแข็งแกร่งของสถาบันการศึกษาผ่านทางเครือข่ายสถาบันการศึกษา

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	3.98	-	.41*	.14	.34	.09
มก.พิจิตรสงคราม	3.56	-.41*	-	-.27	-.07	-.32
มก.เพชรบูรณ์	3.83	-.14	.27	-	.20	-.04
มก.กำแพงเพชร	3.63	-.34	.07	-.20	-	-.25
มก.นครสวรรค์	3.88	-.09	.32	.04	.25	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 36 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 14 เพิ่มความ
แข็งแกร่งของสถาบันการศึกษาผ่านทางเครือข่ายสถาบันการศึกษา พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 3.98$) สูงกว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม ($\bar{X} = 3.56$)

ตารางที่ 37 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 16
ผู้เรียนสามารถเลือกวิธีการเรียนที่เข้ากับตนเองได้

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	3.85	-	.29	.22	.31	-.05
มก.พิจิตรสงคราม	3.56	-.29	-	-.07	.01	-.35*
มก.เพชรบูรณ์	3.63	-.22	.07	-	.09	-.27
มก.กำแพงเพชร	3.54	-.31	-.01	-.09	-	-.36
มก.นครสวรรค์	3.91	.05	.35*	.27	.36	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 37 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 16 ผู้เรียนสามารถเลือกวิธีการเรียนที่เข้ากับตนเองได้ พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงครามกับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม ($\bar{X} = 3.56$) ต่ำกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ($\bar{X} = 3.91$)

ตารางที่ 38 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 18
สร้างโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถเรียนที่ไหนเวลาใดก็ได้

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิบูลสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	4.02	-	.45*	.47*	.68*	.48*
มก.พิบูลสงคราม	3.57	-.45*	-	.01	.22	.02
มก.เพชรบูรณ์	3.55	-.47*	-.01	-	.20	.00
มก.กำแพงเพชร	3.34	-.68*	-.22	-.20	-	-.20
มก.นครสวรรค์	3.54	-.48*	-.02	-.00	.20	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 38 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 18 สร้างโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถเรียนที่ไหนเวลาใดก็ได้ พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.02$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ($\bar{X} = 3.57$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.55$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ($\bar{X} = 3.34$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ($\bar{X} = 3.54$)

ตารางที่ 39 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ รวมทุกข้อ
ปรับตำราเรียนและเอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับอาเซียน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิจิตรสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	3.93	-	.31*	.32*	.32	.23
มก.พิจิตรสงคราม	3.61	-.31*	-	.01	.00	-.08
มก.เพชรบูรณ์	3.60	-.32*	-.01	-	-.00	-.09
มก.กำแพงเพชร	3.60	-.32	-.00	.00	-	-.09
มก.นครสวรรค์	3.69	-.23	.08	.09	.09	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 39 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการบริหารจัดการ รวมทุกข้อ พบว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม และมหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 3.93$) สูงกว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิจิตรสงคราม ($\bar{X} = 3.61$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.60$)

ตารางที่ 40 แสดงผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทุกด้าน

รายการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏ										F	Sig.
	อุตรดิตถ์		พิบูล		เพชรบูรณ์		กำแพงเพชร		นครสวรรค์			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านความรู้	4.03	0.71	3.71	0.56	3.67	0.43	3.87	0.54	3.84	0.56	4.04	0.00*
2. ด้านหลักสูตรการ เรียนการสอน	3.96	0.72	3.66	0.54	3.57	0.48	3.60	0.47	3.72	0.52	4.50	0.00*
3. ด้านการบริหาร จัดการ	3.93	0.71	3.61	0.57	3.60	0.49	3.60	0.48	3.69	0.50	3.18	0.01*
รวม	3.97	0.70	3.66	0.51	3.61	0.40	3.69	0.41	3.75	0.46	3.90	0.00*

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 40 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทุกด้าน พบว่า โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็มีความแตกต่างกันเช่นกัน

ตารางที่ 41 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมด้านความรู้

	\bar{X}	มภ. อุตรดิตถ์	มภ. พิบูลสงคราม	มภ. เพชรบูรณ์	มภ. กำแพงเพชร	มภ. นครสวรรค์
มภ.อุตรดิตถ์	4.03	-	.31*	.35*	.15	.18
มภ.พิบูลสงคราม	3.71	-.31*	-	.04	-.15	-.12
มภ.เพชรบูรณ์	3.67	-.35*	-.04	-	-.19	-.16
มภ.กำแพงเพชร	3.87	-.15	.15	.19	-	.03
มภ.นครสวรรค์	3.84	-.18	.12	.16	-.03	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 41 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมด้านความรู้ พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.03$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ($\bar{X} = 3.71$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.67$)

ตารางที่ 42 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พิบูลสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	3.96	-	.30*	.39*	.36*	.24
มก.พิบูลสงคราม	3.66	-.30*	-	.09	.06	-.06
มก.เพชรบูรณ์	3.57	-.39*	-.09	-	-.03	-.15
มก.กำแพงเพชร	3.60	-.36*	-.06	.03	-	-.12
มก.นครสวรรค์	3.72	-.24	.06	.15	.12	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 42 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมด้านหลักสูตรการเรียนการสอน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 3.96$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ($\bar{X} = 3.66$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.57$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ($\bar{X} = 3.60$)

ตารางที่ 43 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมด้านการบริหารจัดการ

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พินุลสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	3.93	-	.31*	.32*	.32	.23
มก.พินุลสงคราม	3.61	-.31*	-	.01	.00	-.08
มก.เพชรบูรณ์	3.60	-.32*	-.01	-	-.00	-.09
มก.กำแพงเพชร	3.60	-.32	-.00	.00	-	-.09
มก.นครสวรรค์	3.69	-.23	.08	.09	.09	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 43 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมด้านการบริหารจัดการ พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพินุลสงคราม และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 3.93$) สูงกว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพินุลสงคราม ($\bar{X} = 3.61$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.60$)

ตารางที่ 44 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทุกด้าน

	\bar{X}	มก. อุตรดิตถ์	มก. พินุลสงคราม	มก. เพชรบูรณ์	มก. กำแพงเพชร	มก. นครสวรรค์
มก.อุตรดิตถ์	3.97	-	.31*	.36*	.28	.22
มก.พินุลสงคราม	3.66	-.31*	-	.04	-.02	-.09
มก.เพชรบูรณ์	3.31	-.36*	-.04	-	-.07	-.13
มก.กำแพงเพชร	3.69	-.28	.02	.07	-	-.06
มก.นครสวรรค์	3.75	-.22	.09	.13	.06	-

มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 44 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทุกด้าน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ($\bar{X} = 3.97$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ($\bar{X} = 3.66$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.61$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคม

อาเซียน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยนำค่าเฉลี่ยที่ต่ำสุด 3 ลำดับ มาสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ในแต่ละด้าน คือ

ด้านความรู้ ข้อ 11. สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา) ข้อ 6. ระบบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน และข้อ 8. ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงิน ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 11. เปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน ข้อ 3. จัดทำหลักสูตรอาเซียน และเสริมหลักสูตรในทุกคณะสาขาวิชาในรายวิชาอาเซียน การเปรียบเทียบมิติต่างๆ ในอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่อง เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน และข้อ 5. มีอาจารย์ต่างชาติมาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียน ด้านบริหารจัดการ ข้อ 7. การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากรได้คู่ชีพเป็นทุนศึกษาต่อ / การวิจัยในอาเซียน ข้อ 8. การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้บริหาร อาจารย์ พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา ในกิจกรรมอาเซียน และข้อ 6. การสนับสนุนเรื่องงบประมาณในกิจกรรมที่สัมพันธ์กับอาเซียน กับข้อ 18. สร้างโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถเรียนที่ไหนเวลาใดก็ได้ ได้ผลแนวทางการพัฒนาในแต่ละด้านดังนี้

ด้านความรู้ ข้อ 11. สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา) มีแนวทางการพัฒนาโดยการจัดให้มีการอบรมในด้านภาษาอังกฤษ และภาษาในกลุ่มอาเซียน ให้มากยิ่งขึ้น มีการจัดหลักสูตรเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อพัฒนา

ทางด้านภาษาอังกฤษพื้นฐานและภาษาประเทศอาเซียนพื้นฐานให้กับนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากร และมีการเปิดสอนภาษาในอาเซียนให้นักศึกษาได้เรียนเป็นวิชาเลือกบังคับ อย่างน้อย 1 รายวิชา ข้อ 6. ระบบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน และข้อ 8. ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน มีแนวทางการพัฒนาโดยมีการจัดโครงการอบรมให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน/ มีรายวิชาที่จัดให้นักศึกษาระบบการเมืองการปกครอง ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน ได้เรียนเป็นวิชาเลือกเสรี

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ข้อ 11. เปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน มีแนวทางการพัฒนาโดยสร้างความร่วมมือกับประเทศอาเซียน เพื่อศึกษาหลักสูตรในประเทศอาเซียน และศึกษาความต้องการของนักศึกษาทุกประเทศของอาเซียน เพื่อจัดทำหลักสูตรที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้ ข้อ 3. จัดทำหลักสูตรอาเซียน และเสริมหลักสูตรในทุกคณะสาขาวิชาในรายวิชาอาเซียน รายวิชาการเปรียบเทียบมิติต่างๆ ในอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่อง เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน มีแนวทางการพัฒนาโดยการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและการวิจัยเกี่ยวกับอาเซียน รวมถึงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีสารสนเทศ และข้อ 5. มีอาจารย์ต่างชาติมาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียน มีแนวทางการพัฒนา โดยพัฒนาอาจารย์ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอกในประเทศไทยร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศด้วยการอบรมระยะสั้น เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา วิจัย การจัดการเรียนการสอน และประสบการณ์ด้านต่างประเทศ อบรมในประเทศไทย และไปหาประสบการณ์ต่างประเทศ มีการแลกเปลี่ยนอาจารย์กับมหาวิทยาลัยในประเทศสมาชิกอาเซียน มาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียน และส่งเสริมการผลิตและพัฒนาอาจารย์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้ง ภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

ด้านบริหารจัดการ ข้อ 7. การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากรได้คู่ยามเป็นทุนศึกษาต่อ/ การวิจัยในอาเซียน ข้อ 8. การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้บริหาร อาจารย์ พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา ในกิจกรรมอาเซียน และ ข้อ 6. การสนับสนุนเรื่องงบประมาณในกิจกรรมที่สัมพันธ์กับอาเซียน มีแนวทางการพัฒนา โดยการจัดสรรงบประมาณเพื่อให้คณาจารย์ได้คู่ยามเป็นทุนศึกษาต่อ อีกทั้งจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ เพิ่มมากขึ้น การจัดอบรมทางภาษาและส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วม โครงการความร่วมมือระหว่างประเทศและการศึกษาดูงานต่างประเทศ จัดให้ผู้บริหาร พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา ศึกษาดูงาน ณ ประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น จัดสรรงบประมาณรองรับใน

การเข้าร่วมกิจกรรมใดๆ กับกลุ่มอาเซียน และควรมีกระบวนการพัฒนาและจัดงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและสร้างเครือข่ายเพื่อระดมสรรพกำลังความร่วมมือในการพัฒนาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้อาจารย์ได้กู้ยืมเป็นทุนศึกษาต่อ กับข้อ 18. สร้างโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถเรียนที่ใดเวลาใดก็ได้ **มีแนวทางการพัฒนา** โดยการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และควรสร้างสรรค์ประสบการณ์การเรียนรู้แบบใหม่ในการใช้ เครื่องมือต่างๆ เช่น internet email มาใช้ในการเรียนการสอน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่องความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร บุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย อาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษา รวมทั้งสิ้น จำนวน 1,664 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มี 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากประชากรกลุ่มผู้บริหาร และบุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน จากประชากรกลุ่มอาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษาของแต่ละมหาวิทยาลัย แล้วกำหนดอัตราส่วนของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 10 คน บุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 27 คน อาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษาจำนวน 58 และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษา จำนวน 264 คน รวมทั้งสิ้น 359 คน

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ จำนวน 5 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง ทั้ง 5 แห่ง โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequencies) การหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าเอฟ (F-test) และความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา เรื่อง ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สรุปผลการศึกษาดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 79.90 อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.10 สถานะส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษา คิดเป็นร้อยละ 73.50 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 60.20 และมหาวิทยาลัยที่สังกัดส่วนใหญ่สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 33.40
2. ผลการวิเคราะห์ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในภาพรวมพบว่า ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านความรู้ ($\bar{X} = 3.77$) มีความพร้อมมากเป็นลำดับแรก รองลงมาด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.67$) และด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 3.66$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

2.1 ด้านความรู้ มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก คือ สร้างความภูมิใจในความเป็นไทย และความเป็นอาเซียน ($\bar{X} = 4.03$) แต่ เมื่อพิจารณาความพร้อมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ 3 ลำดับ คือ สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา) ($\bar{X} = 3.52$) ระบอบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน ($\bar{X} = 3.65$) และระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน ($\bar{X} = 3.66$) ตามลำดับ

2.2 ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ความพร้อมอยู่ในระดับมาก คือ พัฒนาการเรียนการสอน โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา ($\bar{X} = 3.80$) แต่ เมื่อพิจารณาความพร้อมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ 3 ลำดับ คือ เปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน ($\bar{X} = 3.61$) จัดทำหลักสูตรอาเซียน และเสริมหลักสูตรในทุกคณะสาขาวิชาในรายวิชาอาเซียน รายวิชาการเปรียบเทียบมิติต่างๆ ในอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่อง เศรษฐกิจการเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน ($\bar{X} = 3.62$) และมีอาจารย์ต่างชาติมาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียน ($\bar{X} = 3.63$) ตามลำดับ

2.3 ด้านการบริหารจัดการ มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก คือ ในการจัดสรรทรัพยากร และการแบ่งหน้าที่ในแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องกับกำหนดภาระงาน ($\bar{X} = 3.82$) แต่ เมื่อพิจารณาความพร้อมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ 3 ลำดับ คือ การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากรได้ทุ่มเทเป็นทุนศึกษาต่อ/ การวิจัยในอาเซียน ($\bar{X} = 3.53$) การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้บริหาร อาจารย์ พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา ในกิจกรรมอาเซียน ($\bar{X} = 3.57$) และการสนับสนุนเรื่องงบประมาณในกิจกรรมที่สัมพันธ์กับอาเซียน ($\bar{X} = 3.59$) กับสร้างโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถเรียนที่ไหนเวลาใดก็ได้ ($\bar{X} = 3.59$) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามมหาวิทยาลัย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งภาพรวมและรายด้าน

3.1 ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย ในด้านความรู้ ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ($\bar{X} = 4.03$) สูงกว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ($\bar{X} = 3.71$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.67$)

3.2 ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย ในด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ กับมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏ
กำแพงเพชร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ($\bar{X} = 3.96$) สูงกว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ($\bar{X} = 3.66$) สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.57$) และ
สูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ($\bar{X} = 3.60$)

3.3 ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ในด้านการบริหารจัดการ ของบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุดรดิตถ์ กับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ($\bar{X} = 3.93$) สูงกว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ($\bar{X} = 3.61$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.60$)

3.4 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทุกด้าน พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์กับ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัยฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ($\bar{X} = 3.97$) สูงกว่า
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ($\bar{X} = 3.66$) และสูงกว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ($\bar{X} = 3.61$)

4. แนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
ตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ใน ด้านความรู้ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน
และด้านการบริหารจัดการ ซึ่งผู้วิจัยได้นำความพร้อมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำมาหาแนวทางในแต่ละด้าน ได้
ดังนี้

4.1 ด้านความรู้

4.1.1 สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่ม
อาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา) มีแนวทางการพัฒนาความพร้อม โดยการจัดให้มีการอบรมในด้าน
ภาษาอังกฤษ และภาษาในกลุ่มอาเซียน ให้มากยิ่งขึ้น มีการจัดหลักสูตรเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อพัฒนา
ทางด้านภาษาอังกฤษพื้นฐานและภาษาประเทศอาเซียนพื้นฐานให้กับนักศึกษา อาจารย์ และ
บุคลากร และมีการเปิดสอนภาษาในอาเซียนให้นักศึกษาได้เรียนเป็นวิชาเลือกบังคับ อย่างน้อย 1
รายวิชา

4.1.2 ระบอบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน มีแนวทางการ
พัฒนาความพร้อม โดยมีการจัดโครงการอบรมให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเมืองการ

ปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน/มีรายวิชาที่จัดให้นักศึกษาเกี่ยวกับระบอบการเมืองการปกครอง ของประเทศในกลุ่มอาเซียน ได้เรียนเป็นวิชาเลือกเสรี

4.1.3 ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน มีแนวทางการพัฒนาความร่วมมือ โดยมีการจัดโครงการอบรมให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน/มีรายวิชาที่จัดให้นักศึกษาเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน ได้เรียนเป็นวิชาเลือกเสรี

4.2 ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

4.2.1 เปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน มีแนวทางการพัฒนาความร่วมมือ โดยสร้างความร่วมมือกับประเทศอาเซียน เพื่อศึกษาหลักสูตรในประเทศอาเซียน และศึกษาความต้องการของนักศึกษาทุกประเทศของอาเซียน เพื่อจัดทำหลักสูตรที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้

4.2.2 จัดทำหลักสูตรอาเซียน และเสริมหลักสูตรในทุกคณะสาขาวิชาในรายวิชาอาเซียน รายวิชาการเปรียบเทียบมิติต่างๆ ในอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่อง เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน มีแนวทางการพัฒนาความร่วมมือ โดยการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและการวิจัยเกี่ยวกับอาเซียน รวมถึงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีสารสนเทศ

4.2.3 มีอาจารย์ต่างชาติมาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียน มีแนวทางการพัฒนาความร่วมมือ โดยพัฒนาอาจารย์ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอกในประเทศไทยร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศด้วยการอบรมระยะสั้น เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา วิจัย การจัดการเรียนการสอน และประสบการณ์ด้านต่างประเทศ อบรมในประเทศไทย และไปหาประสบการณ์ต่างประเทศ มีการแลกเปลี่ยนอาจารย์กับมหาวิทยาลัยในประเทศสมาชิกอาเซียน มาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียน และส่งเสริมการผลิตและพัฒนาอาจารย์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้ง ภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

4.3 ด้านการบริหารจัดการ

4.3.1 การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากรได้คู่เป็นทุนศึกษาต่อ/การวิจัยในอาเซียน มีแนวทางการพัฒนาความร่วมมือ โดยการจัดสรรงบประมาณเพื่อให้คณาจารย์ได้คู่เป็นทุนศึกษาต่อ และจัดงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

4.3.2 การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้บริหาร อาจารย์ พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา ในกิจกรรมอาเซียน มีแนวทางการพัฒนา

ความพร้อม โดยการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ เพิ่มมากขึ้น การจัดอบรมทางภาษา และส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วมโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศและการศึกษาดูงาน ต่างประเทศ จัดให้ผู้บริหาร พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา ศึกษาดูงาน ณ ประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น จัดสรรงบประมาณรองรับในการเข้าร่วมกิจกรรมใดๆ กับกลุ่มอาเซียน และควรมีกระบวนการพัฒนาและจัดงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

4.3.3 การสนับสนุนเรื่องงบประมาณในกิจกรรมที่สัมพันธ์กับอาเซียน **มีแนวทางการพัฒนาความพร้อม** โดยการจัดงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและสร้างเครือข่ายเพื่อระดมสรรพกำลังความร่วมมือในการพัฒนาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

4.3.4 สร้างโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถเรียนที่ใดเวลาใดก็ได้ **มีแนวทางการพัฒนาความพร้อม** โดยการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และควรสร้างสรรค์ประสบการณ์การเรียนรู้แบบใหม่ในการใช้ เครื่องมือต่างๆ เช่น internet email มาใช้ในการเรียนการสอน

อภิปรายผล

ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในภาพรวมพบว่า ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านความรู้ รองลงมาด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการ ตามลำดับ ซึ่ง ซึ่งสำนักงาน ก.พ. มีความตระหนักในการสร้างและเตรียมความพร้อมข้าราชการไทยเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยได้เสนอแนวทางการเสริมสร้างความพร้อมในการพัฒนาข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียนในการประชุม ก.พ. ครั้งที่ 1/2554 เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2554 โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ดำเนินการดังนี้ ใน ปี 2557-2558 เป็นระยะเร่งและเพิ่ม ให้มีการพัฒนาด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่เข้มข้นในทุกกระดับและครอบคลุมประเด็นการพัฒนาศักยภาพของทุกเสาหลัก รวมทั้งส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนมุมมองและประสบการณ์ระหว่างส่วนราชการที่รับผิดชอบในต่างเสาหลักระหว่างกันให้มากยิ่งขึ้น (สำนักงาน ก.พ. 2558. ออนไลน์) ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมใจ กงเดิม (2555 : 87-88) ได้ศึกษาการศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผลการวิจัย พบว่า ด้านความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่างานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษา มา 3 ปี แล้ว แต่ในระหว่าง 3 ปีนี้บุคลากรอาจมีการเตรียมความพร้อมด้านความรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพให้มากขึ้น เนื่องจากต้องเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 นี้

1.1 ด้านความรู้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ 3 ลำดับ คือ สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา) ระบบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน และระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน ทั้งนี้ เพราะว่าเป็นปัญหาสำคัญในการดำเนินงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่บุคลากรมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนสื่อสารน้อย แม้รัฐบาลบังคับให้ทุกคนเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ก็ยังมีคนไทยจำนวนมากที่พูดภาษาอังกฤษ หรือไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่รวมเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษแล้ว ส่วนใหญ่ไม่ต่ำกว่า 10 ปี หรือแม้แต่ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือแม้กระทั่งปริญญาโทยังมีจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ (การพัฒนาการศึกษาภาษาอังกฤษ กับ อนาคตของไทยในอาเซียน, 2558, ออนไลน์) ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553 : 67) ได้ประเมินศักยภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยด้วยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยอุปสรรค (SWOT Analysis) ซึ่งผลจากการวิเคราะห์พบว่าสถาบันอุดมศึกษาไทยมีจุดอ่อนเรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่สามารถพัฒนานักเรียนให้มีพื้นฐานความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาได้ในระดับสากล และในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่มีความเข้มข้นน้อย และยังสอดคล้องกับเป็รื่อง กิจรัตน์ภร (2556, ออนไลน์) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 โดยพบว่า ยังขาดอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาของอาเซียน รวมถึงบุคลากรในมหาวิทยาลัย นักศึกษา มีโอกาสใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารน้อย

1.2 ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ 3 ลำดับ คือ เปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน จัดทำหลักสูตรอาเซียน และเสริมหลักสูตรในทุกคณะสาขาวิชาในรายวิชาอาเซียน รายวิชาการเปรียบเทียบมิติต่างๆ ในอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่อง เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน และมีอาจารย์ต่างชาติดมาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียน ทั้งนี้ เพราะว่ามีสถาบันบางแห่งยังขาดศักยภาพในการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอน ขาดอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญ อาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถในบริบทของอาเซียนมีจำนวนไม่มาก จึงไม่สามารถเปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียนได้ อีกทั้งอาจเป็นเพราะหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ชาวต่างชาติเข้ามาศึกษาได้มีน้อย และส่วนหนึ่งยังคงจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาไทย ที่ใช้ภาษาอังกฤษยังมีน้อย จึงทำให้เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับพนพล สุตันดิวิณิชกุล (2554 : 54) ได้ศึกษาการศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษา

ไทยเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนเศรษฐกิจอาเซียน พบว่าการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทยด้านการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนจาก 3 ระดับ คือ มาก น้อย ไม่พร้อมหรือไม่เปิดสอนนั้น ส่วนใหญ่ในด้านหลักสูตรต่างๆ จะอยู่ในระดับน้อย

1.3 ด้านการบริหารจัดการ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ 3 ลำดับ คือ การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากร ได้รู้ซึมเป็นทุนศึกษาต่อ/การวิจัยในอาเซียน การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้บริหาร อาจารย์ พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา ในกิจกรรมอาเซียน และการสนับสนุนเรื่องงบประมาณในกิจกรรมที่สัมพันธ์กับอาเซียน กับสร้างโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถเรียนที่ไหนเวลาใดก็ได้ ทั้งนี้ เพราะว่าเป็นปัญหาสำคัญในการดำเนินงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติการทำให้มีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย (บทสรุปสำหรับผู้บริหาร การศึกษาการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558, 2556. ออน-ไลน์) ซึ่งสอดคล้องกับศักดิ์สิน กุลบุตรดี (2552 : 59) ได้ศึกษาความพร้อมของหัวหน้าสถานีนอมนัย ต่อการถ่ายโอนงานด้านสุขภาพให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบว่า ด้านงบประมาณอยู่ในระดับน้อย

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พิจารณาเป็นรายด้าน อภิปรายได้ดังนี้

2.1 ด้านความรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันในเรื่อง ความเป็นมา วัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง หลักการพื้นฐานของความร่วมมือ โครงสร้างและกลไกในการดำเนินงาน กฎบัตรอาเซียน และความสำคัญของประชาคมอาเซียน ความร่วมมือในด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม และวัฒนธรรม ของประชาคมอาเซียนเศรษฐกิจอาเซียน แนวทางการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนและคุณค่าในการเข้าร่วมเขตการค้าเสรีอาเซียน ระบบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน ศาสนา วัฒนธรรม เอกอัครราชทูต ชาติพันธุ์ และภาษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน การพัฒนาทักษะทางภาษาให้อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร โดยจัดอบรมทางภาษาอาเซียน และทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้

2.2 ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันในเรื่อง มีอาจารย์ต่างชาติมาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียน พัฒนาการเรียนการสอนโดยเน้นการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา พัฒนาโฮมเพจเครือข่าย

มหาวิทยาลัยอาเซียนเพื่อให้เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสถานศึกษาสมาชิก เปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน การจัดตั้งศูนย์อาเซียนศึกษา จัดกิจกรรมโดยกระทรวงต่างประเทศ เช่นการจัดเสวนาอาเซียน มีการสอนค่านิยมหลักไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ปรับตำราเรียนและเอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับอาเซียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน ของแต่ละมหาวิทยาลัยอาจมีจุดเน้นที่แตกต่างกัน แนวนโยบายในการจัดการศึกษาที่ต่างกัน ซึ่งมหาวิทยาลัยควรต้องดำเนินการพัฒนาส่งเสริม หรืออึงมหาวิทยาลัยควรมีบทบาทในการพัฒนา นักศึกษาในทุกหลักสูตร ทุกคณะ ให้มีความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในแนวเดียวกัน

2.3 ด้านการบริหารจัดการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันในเรื่อง การบริหารจัดการในรูปแบบ คณะกรรมการและโครงสร้างองค์กรสอดคล้องกับอาเซียน ปรับปรุงอาคารสถานที่ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับประชาคมอาเซียน จัดห้องสมุด ห้องปฏิบัติการในการ ค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน การสนับสนุนเรื่องงบประมาณในกิจกรรมที่สัมพันธ์กับอาเซียน การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากร ได้กู้ยืมเป็นทุนศึกษาต่อ/การวิจัยในอาเซียน ความร่วมมือของมหาวิทยาลัยในการสร้างเครือข่ายการพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับอาเซียน เพิ่มความแข็งแกร่งของสถาบันการศึกษาผ่านทางเครือข่ายสถาบันการศึกษา ผู้เรียนสามารถเลือกวิธีการเรียนที่เข้ากับตนเองได้ สร้างโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถเรียนที่ไหนเวลาใดก็ได้

ทั้งนี้ เพราะว่า บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง มีรูปแบบบัณฑิตวิทยาลัย ที่มีรายละเอียดในการบริหารงานแตกต่างกันออกไปในแต่ละสถานศึกษา ตามความเหมาะสมและโครงสร้างในแต่ละสถาบันมหาวิทยาลัย ซึ่ง เทียนฉาย กิระนันท์ (2530 : 19 – 20) ได้เสนอไว้ในการวิเคราะห์การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของประเทศไทยว่า ในภาวะที่ทรัพยากรจำกัดเช่นนี้น่าจะได้พิจารณาถึงความพร้อมของสถาบันหลายๆ สถาบันร่วมกัน กล่าวคือ สถาบันใดสถาบันหนึ่งอาจไม่พร้อมในการจัดบัณฑิตศึกษาสาขาหนึ่ง แต่เป็นไปได้ว่าหากร่วมมือกันหลายๆ สถาบันแล้วอาจพร้อมหรือพร้อมมากขึ้นในการจัดการศึกษาสาขานั้น ทั้งนี้อาจนำไปสู่โครงการร่วม (Joint venture) ในระหว่างสถาบันผู้ผลิตได้ ดังเช่น ความร่วมมือระหว่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งการจัดดำเนินงาน บัณฑิตศึกษาในรูปแบบดำเนินการแตกต่างกันออกไปนั้นก็มิผลต่อความพร้อมบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3. แนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ใน ด้านความรู้ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการ อภิปรายได้ดังนี้

3.1 ด้านความรู้ สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา) ทั้งนี้ เพราะว่ามีแนวทางการพัฒนาโดยการจัดให้มีการอบรมในด้านภาษาอังกฤษ และภาษาในกลุ่มอาเซียน ให้มากยิ่งขึ้น มีการจัดหลักสูตรเกี่ยวกับอาเซียน เพื่อพัฒนาทางด้านภาษาอังกฤษพื้นฐานและภาษาประเทศอาเซียนพื้นฐานให้กับนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากร และมีการเปิดสอนภาษาในอาเซียนให้นักศึกษาได้เรียนเป็นวิชาเลือกบังคับ อย่างน้อย 1 รายวิชา ระบบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน และและมีการเปิดสอนภาษาในอาเซียนให้นักศึกษาได้เรียนเป็นวิชาเลือกบังคับ อย่างน้อย 1 รายวิชา ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน มีแนวทางการพัฒนาโดยมีการจัดโครงการอบรมให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวกับการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน/ มีรายวิชาที่จัดให้นักศึกษาระบบการเมืองการปกครอง ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน ได้เรียนเป็นวิชาเลือกเสรี

3.2 ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน เปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน ทั้งนี้ เพราะว่ามีแนวทางการพัฒนาโดยสร้างความร่วมมือกับประเทศอาเซียน เพื่อศึกษาหลักสูตรในประเทศอาเซียน และศึกษาความต้องการของนักศึกษาทุกประเทศของอาเซียน เพื่อจัดทำหลักสูตรที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้ จัดทำหลักสูตรอาเซียน และเสริมหลักสูตรในทุกคณะสาขาวิชาในรายวิชาอาเซียน รายวิชาการเปรียบเทียบมิติต่างๆ ในอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่อง เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน มีแนวทางการพัฒนาโดยการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและการวิจัยเกี่ยวกับอาเซียน รวมถึงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีสารสนเทศ และมีอาจารย์ต่างชาติมาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียน มีแนวทางการพัฒนา โดยพัฒนาอาจารย์ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอกในประเทศไทยร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศด้วยการอบรมระยะสั้น เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา วิจัย การจัดการเรียนการสอน และประสบการณ์ด้านต่างประเทศ อบรมในประเทศไทย และไปหาประสบการณ์ต่างประเทศ มีการแลกเปลี่ยนอาจารย์กับมหาวิทยาลัยในประเทศสมาชิกอาเซียน มาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียน และส่งเสริมการผลิตและพัฒนาอาจารย์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้ง ภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

3.3 ด้านการบริหารจัดการ การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากรได้คุ้มเป็นทุนศึกษาต่อ /การวิจัยในอาเซียน การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้บริหาร อาจารย์ พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา ในกิจกรรมอาเซียน และการสนับสนุนเรื่องงบประมาณในกิจกรรมที่สัมพันธ์กับอาเซียน มีแนวทางการพัฒนา โดยการจัดสรรงบประมาณ

เพื่อให้คณาจารย์ได้เยี่ยมเป็นทุนศึกษาต่อ อีกทั้งจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ เพิ่มมากขึ้น การจัดอบรมทางภาษาและส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วม โครงการความร่วมมือระหว่างประเทศ และการศึกษาดูงานต่างประเทศ จัดให้ผู้บริหาร พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับ สถาบันการศึกษา ศึกษาดูงาน ณ ประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น จัดสรรงบประมาณรองรับในการเข้าร่วมกิจกรรมใดๆ กับกลุ่มอาเซียน และควรมีกระบวนการพัฒนาและจัดงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและสร้างเครือข่ายเพื่อระดมสรรพกำลังความร่วมมือในการพัฒนาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้คณาจารย์ได้เยี่ยมเป็นทุนศึกษาต่อ กับสร้างโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถเรียนที่ไหนเวลาใดก็ได้ **มีแนวทางการพัฒนา** โดยการเรียนรู้ผ่านสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ และควรสร้างสรรค์ประสบการณ์การเรียนรู้แบบใหม่ในการใช้ เครื่องมือต่างๆ เช่น internet email มาใช้ในการเรียนการสอน

ทั้งนี้ เพราะว่ามีมหาวิทยาลัยราชภัฏควรมีการเตรียมความพร้อม ตัวบุคลากรทั้งผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา โดยให้ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนและพัฒนาทักษะภาษาในรูปแบบต่างๆ 1. การพัฒนาหลักสูตรระดับต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาต่างประเทศเข้ามาศึกษา ควรเพิ่มการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น เพื่อให้นักศึกษาจากประเทศสมาชิกอาเซียนหลากหลายมีโอกาสมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2. ควรพัฒนาทักษะภาษาของประเทศเพื่อนบ้านให้อาจารย์และนักศึกษาให้มากขึ้น 3. ควรมีการแลกเปลี่ยนและประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาในประเทศอาเซียนได้มีโอกาสศึกษาในประเทศไทย โดยเฉพาะในมหาวิทยาลัยราชภัฏมากขึ้น โดยอาจปรับเปลี่ยนบางเรื่อง เช่น ภาษาที่ใช้สอน เน้นภาษาอังกฤษให้มากขึ้น ระเบียบ และทุนการศึกษา และ 4. ควรมีความร่วมมือกันทำวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏกับมหาวิทยาลัยของประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียน และในแต่ละประเทศก็ควรมีงานวิจัยที่เชื่อมโยงกับความเป็นอาเซียนมากขึ้น ทั้งนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏอาจเริ่มต้นศึกษาการเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยในประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียนที่มีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยราชภัฏก่อน เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือในการเตรียมความพร้อมร่วมกันสำหรับก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง ควรมีการเตรียมความพร้อมด้านความรู้สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา)

2. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง ควรมีการเตรียมความพร้อมด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ควรเปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน

3. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง ควรมีการเตรียมความพร้อมด้านการบริหารจัดการ ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากรได้กู้ยืมเป็นทุนศึกษาต่อ/การวิจัยในอาเซียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือทั้ง 8 แห่ง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2540). **จิตวิทยาสังคม**. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2556 ก). **กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter)**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.mfa.go.th/asean/contents/files/other-20130528-092411-875705.pdf>
- _____. (2556 ข). **ความเป็นมาของอาเซียน**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.mfa.go.th/asean/contents/files/other-20121128-163749-350622.pdf>
- _____. (2556 ค). **โครงสร้างและกลไกการดำเนินงานขององค์กรของอาเซียน**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.mfa.go.th/asean/contents/files/other-20121128-154822-046308.pdf>
- _____. (2556 ง). **ประชาคมอาเซียนประกอบด้วย 3 เสาหลัก**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.mfa.go.th/asean/contents/files/asean-media-center-20121126-172924-558727.pdf>
- _____. (2556 จ). **ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของประชาคมอาเซียน**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://www.nwvoc.ac.th/asean/asean6.html>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552**. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 126 ตอนพิเศษ 125 ง วันที่ 31 สิงหาคม 2552. หน้า 17-19
- _____. (2555). **นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2555-2558**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กฤษดา ทองสังวรณ. (2540). **ความพร้อมของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดการทรัพยากรในท้องถิ่น จังหวัดอุดรธานี**. ปริญญานิพนธ์ ศษ.ม. (สิ่งแวดล้อมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- กันยา สุวรรณแสง. (2540). **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : รวมสาสน์.

- จารุพรรณ มียิ้ม. (2556). **เล่าเรื่อง AEC ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ดีเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ AEC.** มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สำนักส่งเสริมและการศึกษาต่อเนื่อง. [ออนไลน์].
แหล่งที่มา : <http://exten.pn.psu.ac.th/CoP/?mode=post&id=207>
- เจษฎา จินตนาวัน. (2547). **ความพร้อมของคลินิกทันตกรรมเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางบริการสุขภาพแห่งเอเชีย : ศึกษากรณีเมืองพัทยา.** ปรินญาณิพนธ์ ปร.ม. (นโยบายสาธารณะ) ชลบุรี : วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- เจริญศักดิ์ ครอบพล. (2544). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมด้านเจตคติในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของคณะกรรมการบริหารในองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนนทบุรี.** ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชลวิทย์ เจียรจิตต์ และชัยวัชร พรหมจิตติพงษ์. (2556, มกราคม-ธันวาคม). “การเตรียมความพร้อมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒต่อการเป็นประชาคมอาเซียน 2015,” **วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.** 16(9) : 40 -50
- ชินวรรณ บุญเกียรติ. (2556). **การเตรียมพร้อมด้านการศึกษาของไทย เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558.** [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :
<http://www.chinnaworn.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=539155790&Ntype=1>
- ทพวงมหาวิทยาลัย. (2549). **เกณฑ์มาตรฐานกลางสำหรับการจัดทำโครงการพัฒนาการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 (2530-2534).** กรุงเทพฯ : ทพวงมหาวิทยาลัย.
- เทียนฉาย กิระนันท์. (2530). **บัณฑิตศึกษา : อดีต ปัจจุบัน อนาคต.** กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภดล สุตันตวิณิชกุล. (2554). **การศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทยเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.** มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. กรุงเทพฯ.
- นฤตพงศ์ ไชยวงศ์. (2540). **ความพร้อมในการจัดป่าชุมชน ศึกษากรณีคณะกรรมการหมู่บ้านอำเภอป่า จังหวัดน่าน.** ปรินญาณิพนธ์ ศษ.ม. (สิ่งแวดล้อมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- นวรรตน์ สอยเหลือง. (2545). **ความพร้อมของพยาบาลโรงพยาบาลตำรวจกับการใช้มาตรฐานระบบจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001.** ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

บทสรุปสำหรับผู้บริหารการศึกษาคเตรียมความพร้อมของมหาวิทยาลัยราชภัฏในการเข้าร่วม

ประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558. [ออนไลน์]. (2556). แหล่งที่มา :

<http://www.lib.hcu.ac.th/asean/QuickReferenceGuide.pdf>

บรรจบ จันท์เจริญ. (2542). **ความพร้อมในการบริหารจัดการของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียใน**

โรงพยาบาลชุมชน. ปรินญาณิพนธ์ สศ.ม. (สาธารณสุขศาสตร์). กรุงเทพฯ :

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ. (2546). **การเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์. พิมพ์ครั้งที่ 6.**

กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์.

เปรี๊อง กิจรัตน์ภร. (2556). **การเตรียมความพร้อมในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏใน**

การเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :

www.mua.go.th/users/bhes/front_home/Ohec.../Doc.../9_05.pdf

ผดุงศักดิ์ อุบายลับ. (2544). **ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการรับโอนงานด้านการ**

จัดการศึกษาผู้ท้องถิ่น: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดลพบุรี.

ปรินญาณิพนธ์ รป.ม. (นโยบายสาธารณะ) ชลบุรี : วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ

มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.

พจนวรรณ ดันติวัฒน์. (2548). **เมืองพัทยากับความพร้อมด้านบุคลากรในการรับถ่ายโอนภารกิจ**

ให้บริการสาธารณสุขจากกระทรวงสาธารณสุข. ปรินญาณิพนธ์ รป.ม.

(การบริหารทั่วไป) ชลบุรี : วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.

พรรณี ชูทัย เจนจิต. (2538). **จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :**

คอมแพคท์พรีนธ์.

พัฒนาทางด้านภาษาอังกฤษ เตรียมเด็กไทยสู่อาเซียนและเวทีโลก. [ออนไลน์]. (2558).

แหล่งที่มา : <http://dilbilimarastirmalari.com/>

พัลลภ วิชากรกุล. (2541). **ความพร้อมในการรับราชการตำรวจของนักเรียนพลตำรวจโรงเรียน**

ภูธร 4. ปรินญาณิพนธ์ ส.ม. (อาชีวศึกษาและงานยุติธรรม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

แพรภัทร ยอดแก้ว. (2555). **เอกสารประกอบการสอน รหัสวิชา 2000111วิชาอาเซียนศึกษา**

(ASEAN Studies) 2555 โปรแกรมสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

- รัตนา ปรีชานุกูล. (2550). **ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน**. ปรินูญานิพนธ์ ร.ม. (การเมืองและการปกครอง). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วนิดา วรรณเจริญ. (2540). **สภาพปัจจุบันและความคาดหวังในด้านสวัสดิการของครูประถมศึกษา ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ในเขตคลองเตย และเขตครองเตยสาขา 1**. ปรินูญานิพนธ์ ศส.ม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์). กรุงเทพฯ : คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วิษญาพร สุวรรณแทน. (2541). **ผลการใช้ชุดเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการเตรียมความพร้อมใน บทบาทพยาบาลที่เลี้ยงต่อความรู้และความพร้อมในบทบาทพยาบาลที่เลี้ยงของพยาบาล ประจำการห้องคลอด**. ปรินูญานิพนธ์ ศส.ม. (การพยาบาล). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. (2523). **พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่**. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองธรรม.
- วิชุดา หารษาจารุพันธ์. (2540). **การศึกษาความพร้อมในการปฏิบัติบทบาทวิชาชีพของ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 สถาบันการศึกษาเอกชน**. ปรินูญานิพนธ์ ศส.ม. (การพยาบาล). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วีรพงษ์ อุ่นมานนท์. (2546). **ความพร้อมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วน ตำบล อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย**. รายงานการศึกษาอิสระ ศส.ม. (การบริหาร การพัฒนา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- วีรากร อุดร์เลิศ. (2555). **การเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการ ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน กรณีศึกษา : พื้นที่เทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก**. ปรินูญานิพนธ์ รป.ม. (การปกครองท้องถิ่น) ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ศักดิ์สิน กุลบุตรดี. (2552). **ความพร้อมของหัวหน้าสถานีอนามัย ต่อการถ่ายโอนงานด้านสุขภาพ ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดศรีสะเกษ**. ปรินูญานิพนธ์ ศ.ม. (สร้างเสริม สุขภาพ) อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีสุภาภรณ์ บิณฑปประสิทธิ์. (2540). **ผลของการใช้สัตุนุญาการเรียนรู้ต่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียน และความพร้อมในการเรียนรู้ตนเองของนักศึกษาพยาบาล**. ปรินูญานิพนธ์ ศส.ม. (การพยาบาล). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร. มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.

- ศุภเจตน์ จันทร์สาส์น (2554) “คุณภาพชีวิตของคนไทย : นัยจากดัชนีการพัฒนามนุษย์,”
วารสารนักบริหาร. 31(4) : 49 – 50.
- สถาบันดำรงราชานุภาพ. (2539). รายงานการวิจัยเรื่องปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบล. กรุงเทพฯ : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.
- สมเกียรติ ชูดิธรรม. (2541). ความพร้อมของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อ
การแก้ปัญหามลพิษทางน้ำ : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดราชบุรี. ปริญญาโท. ศษ.ม.
(วิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- สมใจ กงเต็ม. (2555). การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2556 ก). การศึกษา : กลไก
ขับเคลื่อนประชาคมอาเซียน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :
<http://www.bic.moe.go.th/th/images/stories/ASEAN/articles/ed-asean1.pdf>
- _____. (2556 ข). การเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา
: www.bic.moe.go.th
- _____. (2556 ค). นโยบายการศึกษาไทยเพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน. [ออนไลน์].
แหล่งที่มา : [http://www.bic.moe.go.th/newth/images/stories/book/other/ASEAN/ed-
building-ASEANcommunity.pdf](http://www.bic.moe.go.th/newth/images/stories/book/other/ASEAN/ed-building-ASEANcommunity.pdf)
- สำนักงาน ก.พ. (2558). บทบาทของสำนักงาน ก.พ. ต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. [ออนไลน์].
แหล่งที่มา : <http://www.ocsc.go.th/ocsc/th/>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2556). แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :
<http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=395>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2556). แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 2
(พ.ศ. 2555-2559). [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :
<http://www.sasithara.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=539511182&Ntype=3>
- สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556).
แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (2555-2559). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สำนักฝึกอบรมและพัฒนาท้องถิ่น. (2538). **การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการพัฒนาท้องถิ่น**. เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ 20 ธันวาคม 2538. ณ อาคารเพชรน้ำหนึ่ง สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- สำนักพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมภาคเหนือ. (2556). **ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มภาคเหนือในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://www.thaindc.org/images/column_1326907767/North_STRA_plan11_20120117%20Part1.pdf
- สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). **ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558**. กรุงเทพฯ : บางกอกบลิ๊ก.
- หทัยรัตน์ ศิประเสริฐ. (2554, 10 พฤษภาคม). “ผลการวิจัยชี้คนไทยรู้เรื่องอาเซียนต่ำ แนะนำสถาบันการศึกษารับมือ,” **คม ชัด ลึก**. หน้า 10.
- อรรพรรณ สีลาวนิช. (2554). **ความพร้อมของนักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์กับการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียน**. ปริญญาานิพนธ์ สส.ม. (การบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม). กรุงเทพฯ : คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เอกราช อมะวัลย์. (2554). **การพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนช่างฝีมือทหารในการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนใน พ.ศ. 2558**. ปริญญาานิพนธ์ ร.ม. (การจัดการทรัพยากรเพื่อความมั่นคง). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- Barrow, R. and Milburn. (1990). **A Critical Dictionary of Educational Concepts**. 2nd ed. New York : Teachers collage.
- Carnall, C.A., (1990). **Managing Change in Organizations**. New York : Prentice Hall.
- Downing, J. and D. Thackrey. (1971). **Reading Readiness**. London : University of London Press.
- Gagne, R. M. (1970). **The Condition of Learning**. New York : Holt, Rinehart & Winston, Inc.
- Good, C.V. (1973). **Dictionary of education (3rd ed.)**. New York : McGraw – Hill.
- Hersey, Paul and Kenneth H. Blanchard. (1993). **Management of Organizational Behavior**. 6th ed. New Jersey : A Simon & Schuster Company.

- Lindgren, G. H. (1969). **The Psychology of College Success**. New York : John Wiley and Sons.
- Thorndike, E.L. (1913). **Educational Psychology**. (Vol.2). New York : Columbia University, Teachers College.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. อาจารย์ ดร.รติ ธนารักษ์	ผู้อำนวยการสถาบันอาชีวศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
2. อาจารย์ ดร.เสถียรภักดิ์ มุขติ	รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
3. อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
4. นายวิทย์กร อ้วนสะอาด	รักษาการหัวหน้าสำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ภาคผนวก ข
ตำแหน่งข้าราชการ

ที่ ศธ ๐๕๓๕.๑๐/ว๐๑๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.รตี ธารักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบสอบถามสำหรับการตรวจสอบ (ตาราง IOC)	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวรัชณี มีพันธ์ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ซึ่งมี รองศาสตราจารย์พิศมัย หาญสมบัติ เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พิศมัย หาญสมบัติ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

นางสาวรัชณี มีพันธ์ ๐-๘๖๒๐-๘๖๒๐-๒

ที่ ศธ ๐๕๓๕.๑๐/ว๐๑๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.เสถียรภักดิ์ มุขดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบสอบถามสำหรับการตรวจสอบ (ตาราง IOC)	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวรัชณี มีพันธ์ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ซึ่งมี รองศาสตราจารย์พิศมัย หาญสมบัติ เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พิศมัย หาญสมบัติ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

นางสาวรัชณี มีพันธ์ ๐-๘๖๒๐-๘๖๒๐-๒

ที่ ศธ ๐๕๓๕.๑๐/ว๐๑๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน	๑	ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน	๑	ชุด
	๓. แบบสอบถามสำหรับการตรวจสอบ (ตาราง IOC)	จำนวน	๑	ชุด

ด้วย นางสาวรัชณี มีพันธ์ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ซึ่งมี รองศาสตราจารย์พิศมัย หาญสมบัติ เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พิศมัย หาญสมบัติ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

นางสาวรัชณี มีพันธ์ ๐-๘๖๒๐-๘๖๒๐-๒

ที่ ศธ ๐๕๓๕.๑๐/ว๐๑๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายวิทยากร อ้วนสะอาด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบสอบถามสำหรับการตรวจสอบ (ตาราง IOC)	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวรัชณี มีพันธ์ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ซึ่งมี รองศาสตราจารย์พิศมัย หาญสมบัติ เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พิศมัย หาญสมบัติ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐-๕๕๔๑-๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

นางสาวรัชณี มีพันธ์ ๐-๘๖๒๐-๘๖๒๐-๒

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสอบถามความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อทราบถึงสภาพความพร้อม ความแตกต่าง และแนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการ
2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
 - ตอนที่ 3 แบบสอบถามแนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง
4. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะถือเป็นความลับโดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมโดยไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใดทั้งทางตรงและทางอ้อม ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวรัชณี มีพันธ์

นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน
ตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 30 ปี

31 – 40 ปี

41 – 50 ปี

51 – 60 ปี

61 ปีขึ้นไป

3. สถานะ

ผู้บริหาร

บุคลากรสายสนับสนุนของบัณฑิตวิทยาลัย

อาจารย์ผู้สอนระดับบัณฑิตศึกษา

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังศึกษา

4. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

5. มหาวิทยาลัยที่สังกัด

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง
เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง ทั้ง 3 ด้าน โดยมีเกณฑ์ 5 ระดับดังนี้
ระดับ 5 หมายถึง มีความพร้อมมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง มีความพร้อมมาก
ระดับ 3 หมายถึง มีความพร้อมปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง มีความพร้อมน้อย
ระดับ 1 หมายถึง มีความพร้อมน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
ด้านความรู้ บัณฑิตวิทยาลัยจัดให้อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรมีความรู้เรื่อง					
1. ความเป็นมา วัตถุประสงค์ของการก่อตั้ง หลักการพื้นฐานของ ความร่วมมือ โครงสร้างและกลไกในการดำเนินงาน กฎบัตร อาเซียน และความสำคัญของประชาคมอาเซียน					
2. ความร่วมมือในด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม ของประชาคมอาเซียน					
3. ปัญหาและอุปสรรคของประชาคมอาเซียน					
4. เศรษฐกิจอาเซียน แนวทางการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ					
5. การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนและคุณค่าในการเข้าร่วมเขต การค้าเสรีอาเซียน					
6. ระบอบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน					
7. ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน					
8. ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน					
9. ศาสนา วัฒนธรรม เอกลักษณ์ ชาติพันธุ์ และภาษาของประเทศ ในกลุ่มอาเซียน					
10. การพัฒนาทักษะทางภาษาให้อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากร โดยจัดอบรมทางภาษาอาเซียน					

รายการ	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
ด้านความรู้ (ต่อ)					
11. สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียนอีกอย่างน้อย 1 ภาษา)					
12. ทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการเรียนรู้					
13. สร้างความภูมิใจในความเป็นไทย และความเป็นอาเซียน					
14. สร้างความตระหนัก และจิตสำนึกร่วมสร้างความเข้มแข็งของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน					
15. ยอมรับในความแตกต่างในการนับถือศาสนาของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน					
16. เพิ่มขีดความสามารถของผู้สอน เพื่อให้มีองค์ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ทั้งด้านภาษา วัฒนธรรม และศาสนา					
17. อื่นๆ โปรดระบุ.....					
ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน					
1. พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน					
2. ในการพัฒนาทักษะทางภาษา โดยเสริมรายวิชาภาษาอังกฤษให้นักศึกษาทุกหลักสูตร					
3. จัดทำหลักสูตรอาเซียน และเสริมหลักสูตรในทุกคณะสาขาวิชา ในรายวิชาอาเซียน รายวิชาการเปรียบเทียบมิติต่างๆ ในอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่อง เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน					
4. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับอาเซียน					
5. มีอาจารย์ต่างชาตินำสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียน					

รายการ	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน (ต่อ)					
6. การใช้สื่อการเรียนการสอน หนังสือ ตำราเรียนและสื่อที่เป็นภาษาต่างประเทศ					
7. สนับสนุนการผลิตและพัฒนานักวิจัย ผู้สร้างและพัฒนานวัตกรรมในสาขาต่างๆ					
8. สร้างเครือข่ายนักวิจัยทั้งในและประเทศอาเซียน ตลอดจนต่อยอดสู่การสร้างสรรค่นวัตกรรมที่เชื่อมโยงองค์ความรู้ใหม่กับภูมิปัญญาวัฒนธรรมไทยสู่เศรษฐกิจ					
9. พัฒนาการเรียนการสอนโดยเน้นการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา					
10. พัฒนาโสมพะจรเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนเพื่อให้เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสถานศึกษาสมาชิก					
11. เปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน					
12. การจัดตั้งศูนย์อาเซียนศึกษา					
13. จัดกิจกรรมโดยกระทรวงต่างประเทศ เช่นการจัดเสวนาอาเซียน					
14. การวางแผนการศึกษาโดยเน้นการสร้างผู้นำรุ่นใหม่ โดยให้การศึกษแก่เยาวชนในหลายระดับ					
15. มีการสอนค่านิยมหลักไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา					
16. ปรับตำราเรียนและเอกสารอ้างอิงเกี่ยวกับอาเซียน					
17. อื่นๆ โปรดระบุ.....					
ด้านการบริหารจัดการ					
1. การบริหารจัดการในรูปแบบคณะกรรมการและ โครงสร้างองค์กรสอดคล้องกับอาเซียน					
2. ในการจัดสรรทรัพยากร และการแบ่งหน้าที่ในแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องกับกำหนดภาระงาน					

รายการ	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
ด้านการบริหารจัดการ (ต่อ)					
3. การกำหนดนโยบายและแนวทางในการขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนโดยชัดเจนและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล					
4. ปรับปรุงอาคารสถานที่ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับประชาคมอาเซียน					
5. จัดห้องสมุด ห้องปฏิบัติการในการค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน					
6. การสนับสนุนเรื่องงบประมาณในกิจกรรมที่สัมพันธ์กับอาเซียน					
7. การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากรได้เข้าเป็นทุนศึกษาต่อ / การวิจัยในอาเซียน					
8. การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้บริหาร อาจารย์ พนักงาน นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา ในกิจกรรมอาเซียน					
9. ร่วมมือกับสถานศึกษาเครือข่ายในการพัฒนาภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในอาเซียน					
10. การแลกเปลี่ยนบุคลากร อาจารย์ นักศึกษา เพื่อเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในแต่ละด้านกับประเทศสมาชิกอาเซียน					
11. การส่งเสริมความเป็นเลิศของบุคลากรประเทศภาคีในกลุ่มอาเซียน เพื่อแลกเปลี่ยนช่วยเหลือกันในการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรประชาคมอาเซียนให้สามารถแข่งขันกับประชาคมโลกต่อไปได้					
12. ความร่วมมือของมหาวิทยาลัยในการสร้างเครือข่ายการพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับอาเซียน					
13. ความร่วมมือในการจัดทำวิจัยร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย ราชภัฏด้วยกัน เกี่ยวกับอาเซียน					

รายการ	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
ด้านการบริหารจัดการ (ต่อ)					
14. เพิ่มความแข็งแกร่งของสถาบันการศึกษาผ่านทางเครือข่ายสถาบันการศึกษา					
15. การวางแผนโครงสร้างทางการศึกษา ให้เอื้อต่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้					
16. ผู้เรียนสามารถเลือกวิธีการเรียนที่เข้ากับตนเองได้					
17. สนับสนุนให้นักศึกษาเรียนลงลึกไปในสาขาที่ตนสนใจ					
18. สร้างโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถเรียนที่ไหนเวลาใดก็ได้					
19. อื่นๆ โปรดระบุ.....					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ภาคเหนือ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเขียน
ข้อมูลต่างๆ ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านการบริหารจัดการ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณคะ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือตอนล่าง เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเขียน ข้อมูลต่างๆ ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

แนวทางการพัฒนาความพร้อมของบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ด้านความรู้

1. สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในกลุ่มอาเซียน
อีกอย่างน้อย 1 ภาษา)

.....

.....

.....

.....

2. ระบบการเมืองการปกครองของประเทศในกลุ่มอาเซียน

.....

.....

.....

.....

3. ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงินของประเทศในกลุ่มอาเซียน

.....

.....

.....

.....

ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน

1. เปิดหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการของตลาดในอาเซียน

.....

.....

.....

.....

2. จัดทำหลักสูตรอาเซียน และเสริมหลักสูตรในทุกคณะสาขาวิชาในรายวิชาอาเซียน รายวิชาการเปรียบเทียบมิติต่างๆ ในอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่อง เศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน

.....

.....

.....

.....

3. มีอาจารย์ต่างชาติมาสอนเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาที่ใช้ในประเทศสมาชิกอาเซียน

.....

.....

.....

.....

ด้านบริหารจัดการ

1. การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้บุคลากรได้กู้ยืมเป็นทุนศึกษาต่อ/การวิจัยในอาเซียน

.....

.....

.....

.....

2. การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้ผู้บริหาร อาจารย์ พนักงาน
นักศึกษา ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา ในกิจกรรมอาเซียน

.....
.....
.....
.....

3. การสนับสนุนเรื่องงบประมาณในกิจกรรมที่สัมพันธ์กับอาเซียน

.....
.....
.....
.....

4. สร้างโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถเรียนที่ใดเวลาใดก็ได้

.....
.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณคะ

ภาคผนวก จ

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ				รวม คะแนน	ค่าเฉลี่ย (IOC)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4		
ด้านความรู้						
1.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
2.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
3.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
4.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
5.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
6.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
7.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
8.	+1	0	+1	+1	3	0.75
9.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
10.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
11.	0	+1	+1	0	2	0.50
12.	0	0	+1	+1	2	0.50
13.	-1	+1	+1	+1	3	0.75
14.	-1	+1	+1	+1	3	0.75
15.	-1	+1	+1	+1	3	0.75
16.	-1	+1	+1	+1	3	0.75
ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน						
1.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
2.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
3.	0	+1	+1	+1	3	0.75
4.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
5.	0	+1	+1	+1	3	0.75
6.	+1	+1	+1	+1	4	1.00

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ				รวม คะแนน	ค่าเฉลี่ย (IOC)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4		
ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน (ต่อ)						
7.	0	+1	+1	+1	3	0.75
8.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
9.	0	0	+1	+1	2	0.50
10.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
11.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
12.	+1	+1	0	+1	3	0.75
13.	-1	+1	+1	+1	2	0.50
14.	0	0	+1	+1	2	0.50
15.	0	+1	0	+1	2	0.50
16.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
ด้านการบริหารจัดการ						
1.	0	0	+1	+1	2	0.50
2.	0	0	+1	+1	2	0.50
3.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
4.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
5.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
6.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
7.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
8.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
9.	-1	+1	+1	+1	2	0.50
10.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
11.	0	+1	+1	+1	3	0.75
12.	+1	+1	+1	+1	4	1.00
13.	0	+1	+1	0	2	0.50
14.	0	0	+1	+1	2	0.50

ข้อ	คะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ				รวม คะแนน	ค่าเฉลี่ย (IOC)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4		
ด้านการบริหารจัดการ (ต่อ)						
15.	0	0	+1	+1	2	0.50
16.	0	0	+1	+1	2	0.50
17.	0	0	+1	+1	2	0.50
18.	0	+1	0	+1	2	0.50
รวม						0.80

ผลการประเมินค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยวิธีคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index of Congruence : IOC) โดยใช้สูตรคำนวณได้ค่า IOC เฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 0.80

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวรัชณี มีพันธ์
วัน เดือน ปีเกิด	22 ตุลาคม 2524
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	64/1 หมู่ 2 ตำบลแสนตอ อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000
ที่ทำงานปัจจุบัน	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ 27 ถนนอินใจมี ตำบลท่าอิฐ อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ 53000
ตำแหน่งงาน	นักวิชาการศึกษา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2547 บช.บ.บริหารธุรกิจ (การบัญชี) สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์